

Revista

PROFEDU

NR. 6

IUNIE 2019

www.profedu.ro

REVISTA PROFEDU

Nr. 6 /Iunie/2019

COORDONATORI:

+ Anușa Sorescu
+ Carmen-Olimpia Gafton-Guga

REDACTOR:

+ Anușa Sorescu

FURNIZOR: ASOCIAȚIA PROFEDU

Email: + www.profedu.ro
+ office@profedu.ro
+ revista@profedu.ro

REPERE PEDAGOGICE:

- + Revista PROFEDU a fost înregistrată la Biblioteca Națională a României, a primit codul unic de identificare ISSN-2559 – 6950 și se supune prevederilor Legii Depozitului Legal – Legea 111/1995.

Cuprins.....3

I. PROLOG.....4

II. ARTICOLE ORIGINALE5

1. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>Why should we have computer-assisted teaching and learning?</i>	5
2. Prof. Andreescu Cristina, <i>Să învățăm programare în mod creativ</i>	6
3. Prof. înv. primar, Dăboveanu Diana, <i>Familia-factor educațional</i>	8
4. Prof. Ghiță Elena, <i>Contexte pentru susținerea lecției interdisciplinare</i>	9
5. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>Conceptualisation of the learning process</i>	11
6. Prof. Barbu Simona-Florentina, <i>Istoricul categoriei cazului</i>	12
7. Prof. Bobu Gabriela, <i>Bacovia- pictor și muzician</i>	13
8. Prof. înv. preșcolar, Bane Carmen <i>Curajul de a fi vulnerabil</i>	16
9. Prof. Chiorbeja Gabriela, <i>Interesul pentru lectură al elevilor în era internetului</i>	18
10. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>Characteristics of the learning process</i>	22
11. Prof. Roșca Valeria, <i>Pionieratul Mihaelei Miroiu în filosofia feministă</i>	24
12. Prof. Sauciu Anamaria, <i>Măsuri pentru prevenirea abandonului școlar</i>	27
13. Prof. înv. preșcolar, Sirca Florica, <i>Rolul poveștilor în educarea comportamentală la copiii preșcolari</i>	28
14. Prof. Cristian Ciobănescu, <i>Studiu asupra planurilor cadru de învățământ pentru profilul real</i>	30
15. Prof. Cazacu Steliana, <i>Dinamica țărâmului românesc între Capul Midia și Eforie Sud</i>	43
16. Prof. Cazacu Dumitra, <i>Considerații privind potențialul turistic al orașului Hârșova</i>	45
17. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>Principles of learning</i>	49
18. Prof. Chiorbeja Gabriela, <i>Punct de vedere personal și critic privind folosirea adecvată a metodelor didactice în studiul elementelor de limbă la gimnaziu</i>	50
19. Prof. înv. primar. Dăboveanu Diana, <i>Dascălul-continuitate spre viitor</i>	53
20. Prof. Șchiop Mariana, <i>Rolul proiectelor și parteneriatelor educaționale în socializarea și valorizarea elevilor</i>	54
21. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>A historical outlook on the Computer-Assisted English Language Learning</i>	57
22. Profesor Bobu Gabriela, <i>Poezia bacoviană și muzica ei-studiu</i>	59
23. Prof. Găbăroi Daniela, <i>Pedagogul Ion Creangă (1837-1889)</i>	63
24. Prof. Roșca Valeria, <i>Imixtiunea filosofiei în textul literar</i>	65
25. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>The impact of ICT in schools</i>	68
26. Prof. Chiorbeja Gabriela, <i>Studiul auxiliarelor didactice din perspectiva conținuturilor referitoare la verb</i>	69
27. Prof. înv. primar. Dăboveanu Diana <i>Istoria ne reprezintă națiunea</i>	73
28. Prof. Andreescu Cristina, <i>Metode moderne de predare- învățare la clasele de profil tehnic</i>	75
29. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>Digital literacy and similar concepts in the 21st century studiu</i>	77
30. Prof. Andreescu Cristina, <i>Utilizarea resurselor free si open source în predarea TIC</i>	79
31. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>The relationship between technology, education and the learning process-Studiu</i>	81
32. Prof. Bobu Gabriela, <i>Poezia bacoviană și sculptura- studiu</i>	83
33. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>The Art of Teaching English using Innovative and Creative Technology. Language and Communication - studiu</i>	85
34. Prof. Barbu Simona-Florentina, <i>Pronumele relativ-forme și funcții sintactice</i>	88
35. Prof. Ciorcilă Adriana, <i>Teaching English Language Learners with Special Needs, Studiu</i>	89
36. Prof. Ghiță Elena, <i>Imaginea școlii și climatul afectiv</i>	92

III. VOCAȚIE ȘI MISIUNE94

37. Profesor logoped, Biolan Georgeta, <i>Proiect pentru terapia tulburărilor de limbaj</i>	97
38. Prof. înv. preșcolar, Gruia Annemary, <i>Alimentație sănătoasă la grădi și acasă!</i>	99
39. Prof. Lelcu-Tiperciuc Ionela-Liliana, <i>Projet d'activité didactique</i>	100
40. Prof. înv. primar, Radu Marioara, <i>AplicaȚIE utilă</i>	102
41. Prof. înv. preșcolar, Marinică Ana-Maria, <i>Activitățile ecologice în grădinița „Spiridușii”</i>	103
42. Prof. Bobu Gabriela, <i>Proiect educațional „Cerc de lectură”-Proiect educativ de promovare a lecturii</i>	106
43. Profesor logoped, Biolan Georgeta, <i>Diseminare curs - „Technology Tools for Teaching Students with Dyslexia and Other Special Needs”, Malta</i>	108
44. Prof. Bobu Gabriela, <i>Proiect educațional „biblioteca are nevoie de (cărți) noi!” proiect educativ de promovare a lecturii</i>	110

IV. EVENIMENT DIDACTIC

PROLOG

Revista PROFEDU este o publicație trimestrială, fiecare număr având drept obiectiv punerea la dispoziția cititorilor de materiale dintre cele mai interesante și mai competent realizate.

Ne dorim ca Revista PROFEDU să ilustreze și să reprezinte activitatea educativă, științifică a Sistemului de Învățământ preuniversitar din România. Revista va primi în paginile ei aspecte variate ale problematicei educației precum: proiecte educaționale, parteneriate, lecții demonstrative, articole și studii de specialitate, eseuri, creații etc., conform rubricilor Revistei.

Articolele publicate în cele patru numere anuale ale Revistei contează și pentru promovarea pe posturile didactice sau pentru evaluările periodice efectuate în cadrul instituțiilor de învățământ, participanții devenind, astfel, autori de articol cu ISSN.

Mai întâi, Redacția mulțumește tuturor profesorilor care au ne-au venit în întâmpinare și ne-au trimis materiale, ajutându-ne, astfel, să înfaptuim primul număr al Revistei PROFEDU.

Învățământul românesc, mai ales în momentul de față, este chemat la oferirea de exemple pertinente, modele de bune practici, mentorat etc. Printr-un efort comun, împărțășind din cunoștințele, înțelepciunea și experiența noastră, putem așeza „o cărămidă” la temelia educației. Revista este structurată pe patru secțiuni, astfel:

1. Prolog. Privește un cuvânt al Redacției care deschide fiecare număr al Revistei, făcând o prezentare a conținutului numărului respectiv, dar și un comentariu al uneia sau mai multor teme dezbătute în cadrul acesteia.

2. Articole originale. Este rubrica Revistei, în care sunt publicate, inclusiv în limbă străină (engleză, franceză, italiană) articole originale, inedite redactate de cadrele didactice.

3. Vocație și misiune. Rubrica este destinată cadrelor didactice care prezintă materiale utile în activitatea de zi cu zi a profesorului la catedră. Aceasta reprezintă un segment important carierei didactice, iar materialele publicate în această secțiune se doresc a fi un sprijin și o sursă de informare utilă a cadrelor didactice.

4. Eveniment didactic. Include prezentarea unor evenimente didactice, care privesc învățământul preuniversitar, dar și din viața școlii în general, în memoriam/in onoare unor personalități culturale ce au avut o contribuție la evoluția învățământului românesc.

ARTICOLE ORIGINALE**WHY SHOULD WE HAVE COMPUTER-ASSISTED TEACHING AND LEARNING?**

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău

It all happened in the 1980s when the beginning of a quiet revolution was becoming more and more an imminent thing. In August 1981, IBM released the first personal computer (PC). And from that moment on anyone (and I am referring to the category of teachers) in possession with such an amazing device and having a vivid imagination tried to transform and revolutionize the field education.

Nowadays computers are everywhere, classrooms are moreover equipped with document cameras, interactive whiteboards which replaced the blackboards, LCD projectors that project any sound, video or word file from a simple laptop computer and act as modern-day substitute for the old audio-visual equipment. I consider myself a technologically lucky teacher. Not a day goes by when I do not in some way use technology to support my teaching and my students' learning.

I believe that today's classrooms increasingly include students for whom English is a second language and thus teaching English learners through technology explores the use of computers and technology as pedagogical tools to aid in the appropriate instruction of English language learners (ELLs) across all content areas.

I believe that with the monthly appearance of new hardware and software there can be a tendency for those interested in using software programs regularly simply to choose the latest machine or technological device and to get to work on a project.

Teachers who have introduced technology in their classrooms are well aware that it provides a very good opportunity to differentiate instruction and change their classrooms into dynamic learning environments. They know the fact that there are specific strategies that will help students become lifelong learners.

I like to consider myself as being one of those teachers as I am always eager to embrace new technologies which increase students' motivation and excitement. I, myself, am more enthusiastic than ever to learn new technologies and methods.

You will probably wonder "Why technology?" and thus "Why the computer?" What difference does it make which tools and resources a teacher employs in the effort of teaching if the benefits come from using the strategies?

Part of the answer to this question lies on the one hand, in the fact that research indicates that technology's use in the classroom can have an additional positive influence on student learning when the learning goals are clearly articulated prior to the technology's use (Ringstaff & Kelley, 2002; Schacter, 1999) and on the other hand on the fact that when applied effectively technology implementation not only increases student learning, understanding and achievement but also augments motivation to learn, encourages collaborative learning and supports the development of critical thinking and problem solving skills (Schacter & Fagnano, 1999).

According to Russell and Sorge (1999) technology can give students "more control over their own learning", facilitating the analytical and critical thinking and the collaboration championed in the constructivist approach to education. They underline the fact that integrating technology into the lesson tends to move classrooms from teacher-dominated environments to the ones that are more student-

centered.

We build our virtual worlds so players can play a game and, if they want to win, they have to learn how to act - in other words, assimilate a role within a context. Whether the teacher has a computer in his/her classroom or multiple computers or occasionally uses a computer lab he provides the necessary software to create a proper atmosphere, to provide cooperation, collaboration or competition, or sometimes simply offer companionship along the way. While using a computer, students generally conduct experiments, analyse results, and draw conclusions. Along the way, they write their own story, the story of their experience.

Society expects teachers to integrate technology into the classroom since computer use in schools has become widespread from primary education through the university level and even in some preschool programs. The large storage and calculating capacities of the computer are also worth taken into consideration.

Today, the student in a wired classroom has at his or her fingertips more resources than were known to the most learners 20 years ago. Technology allows for the creative use of self-expression and encourages all of our young to find their own voice and share with Bibliography

Ates, Alev et alli. (2006) : *The Effects of Computer Assisted English Instruction on High School Preparatory Students' Attitudes Towards Computers and English*, in Journal of Theory and Practice in Education. Cullingford, Cedric, Haq, Nustrat (2009): *Computers, Schools and Students*, Ashgate Publishing, England.

SĂ ÎNVĂȚĂM PROGRAMARE ÎN MOD CREATIV

Prof. Cristina Andreescu

Liceul Tehnologic „Nikola Tesla”, București

Trăim în era informatizării și cunoaștem cu toții avantajele, dar mai ales dezavantajele acestui fapt. Computerele ne oferă comunicarea eficientă, rapidă, instantanee, ne ajută să scurtăm la minim distanțele dintre noi. Ne-am obișnuit cu telefonul mobil – avem un Smart Phone care ne ajută în tot ce facem și de care am devenit dependenți. Vrem să apelăm urgent soțul, prietena, fiul? Nimic mai simplu, un SMS, un mesaj instant, utilizăm rapid oricare dintre aplicațiile disponibile pe telefonul mobil și am transmis mesajul.

Pe scurt, am devenit practic dependenți de tehnologie. Simțim cu toții acest lucru, îl conștientizăm și totuși... continuăm.

Am putea trăi, astăzi, fără tehnologie? Nici măcar nu ne mai punem această întrebare. Desigur, am putea trăi, dar de ce am face-o?...

Sunt profesor de informatică de 25 de ani și am constatat modificările despre care vorbeam printre elevii mei, de-a lungul anilor. Constat avantajele tehnologiei, creșterea gradului de inteligență, în detrimentul capacității de adaptare, de comunicare, de socializare fizică, reală. Ne îndepărtăm unii de alții pe nesimțite, pe măsură ce aparența este de comunicare tot mai frecventă –comunicarea virtuală, desigur.

În acest context, programarea de la clasele de profil devine anostă, plictisitoare, chiar anacronică. De ce să scriu eu (elevul) un program care rezolvă o problemă de matematică –de care nu-mi pasă –în loc să urmăresc noutățile de pe Facebook? Desigur, am un singur motiv: așa mi-a cerut profesorul și vreau să obțin note mari. Este acesta un motiv suficient- Este aceasta o metodă corectă de învățare? Eu cred ca nu.

Am descoperit în ultimii ani bucuria utilizării softurilor educaționale disponibile online sau oferite gratuit de marile companii, care permit învățarea programării în mod

creativ, aproape în joacă.

Compania Oracle Academy furnizează gratuit programul Alice 3 de animație interactivă, cu care elevii mei, aflați la început de drum în programare, se distrează realizând *în echipă* animații pe o temă aleasă. Pot alege și personajele, ca într-o fabulă, apoi așează aceste personaje în scenă și crează o poveste. Deși pare un joc de copii, în realitate programul utilizează funcțiile Java și reprezintă un pas important în familiarizarea, fără stress, cu limbajul de programare. Este amuzant să compui o poveste cu, să zicem, o familie de pinguini care se joacă, îi poți face să miște aripioarele, să vorbească, să cînte, să se miște oricât de complicat. Povestea poate fi îmbunătățită la nesfârșit. În plus, lucrul în echipă reprezintă un mod voalat de a-i determina să socializeze.

Acest tip de învățare se poate continua apoi cu un alt program, Greenfoot, mai evoluat, mai complex, dar la fel de interactiv, care permite crearea de jocuri de la cel mai simplu până la cel mai complicat, utilizând gratuit jocurile create de alți oameni, întrucît aici este implementat conceptul Open Source.

Ideea de a putea instala un program pe care să îl personalizezi așa cum vrei, de a putea transmite mai departe liber modificările făcute de tine – iată un concept cu adevărat revoluționar. Cred că, după ce am aflat cum să ne protejăm drepturile de autor, este momentul să învățăm și să colaborăm, partajând cunoașterea și creațiile noastre cu semenii. Acesta este un mesaj pe care trebuie să-l transmitem generațiilor viitoare, dacă vrem într-adevăr ca lumea noastră să continue să evolueze în mod fundamental corect.

În momentul de față există o multitudine de programe disponibile online, care permit învățarea programării prin realizarea de pași mici, în jocuri dinamice și creative, total diferite de jocurile violente cu care deja ne-am obișnuit și nu știm cum să-i determinăm pe copiii noștri să renunțe la ele.

În luna decembrie, în ultimii ani, se desfășoară evenimentul internațional Hour of Code, care implică exact tipul de activități descrise mai sus. În acea *primă oră de programare* (chiar și elevii avansați care au multe ore de programare la activ se distrează în cadrul acestor activități) elevii socializează, se simt bine învățând lucruri noi, se mândresc cu creațiile lor și, nu în ultimul rînd, primesc diplome pentru tot ce fac.

Ca urmare a acestei constatări, eu am creat un club de programare în liceul la care predau, în cadrul proiectului Kids in Tech, gestionat în același mod ca și Hour of Code. Rezultatele sunt

excepționale, inclusiv la elevii slabi sau de la clase tehnice și chiar din școala profesională. Resursele oferite sunt foarte variate și putem crea și noi propriile resurse pe care apoi să le partajăm cu ceilalți.

Am înlocuit astfel, măcar parțial, monotonia și rutina, cu un mod creativ și distractiv de a învăța și rezultatele s-au văzut imediat.

În opinia mea, dezvoltarea creativității este cheia care ne va permite să ne asigurăm că viitorul nostru ca oameni evoluți este unul luminos și, de ce nu, armonios.

FAMILIA-FACTOR EDUCAȚIONAL

Prof. înv. primar, Dăboveanu Diana
Școala Gimnazială Nr.1 Islaz, Teleorman

Ca factor educațional, acționează în cea mai mare măsură în fazele de început al autogenezei pentru că de calitatea achizițiilor educaționale dobândite de copii în primii ani de viață, este influențat comportamentul copilului. De la naștere, copilul trăiește și se dezvoltă în interiorul familiei, este primul mediu social cu influențe educative asupra lui. De aceea aceste influențe devin cele mai constante în timp.

De aici apare și necesitatea ca părinții și cei care contribuie la educarea copilului în primii lui ani de viață, să mediteze la responsabilitatea pe care o au în formarea personalității acestuia. Primele noțiuni despre cum trebuie să se comporte în viața și în societate, copiii le primesc de la părinți.

Copiii crescuți în familii constituite din ambii soți în care predomină o atmosferă caldă, stimulativă, nu au probleme sau în cel mai rău caz mici probleme în planul evoluției afective și de integrare socială, comparativ cu cei crescuți în familii dezorganizate, care în general tind să evolueze spre statutul de copil-problemă.

În procesul educativ, părinții trebuie să respecte particularitățile de vârstă, dar și pe cele individuale ale copilului, deoarece la această vârstă fragedă poate fi ușor dirijat în direcția dorită.

Influențele educative exercitate de părinți asupra copilului trebuie să fie raționale și continue pentru că dezvoltarea psihică a copilului se realizează în strânsă legătură cu cea fizică.

Atunci când ambii membrii sunt ocupați profesional, de la vârsta de trei ani, copilul este înscris la grădiniță, ceea ce este un lucru foarte bun întrucât grădinița este un cadru cu valențe educaționale.

Este o alternativă mai bună decât cea de a fi lăsați în grija bunicilor sau a altor persoane care uneori pot greși cu cele mai bune intenții. Mai sunt și părinții care considera grădinița un mod de „asistență socială” neînțelegând rolul adevărat al acestei instituții.

În perioada preșcolară părinții trebuie să acorde atenție formării la copii a primelor deprinderi. Ei trebuie să știe ce e bine, ce este rău, pentru că astfel devine mai disciplinat. Este vârsta când se formează și primele sentimente morale .

Pe lângă sentimentul de rușine care apare în jurul vârstei de 3-4 ani, începe să se manifeste și sentimentul de mulțumire, dar și sentimentul de compasiune când i se citesc primele povești și ei își manifesta dorința de a-i ajuta pe cei aflați la necaz.

Primele sentimente de iubire, de dragoste, sunt trăite în familie. Este vârsta când sunt foarte apropiați de părinți, casa părintească, locul natal.

Familia este cea care îi formează copilului primele deprinderi de muncă prin micile treburi gospodărești la care sunt antrenați (udă florile, șterge praful, merge cu mama la cumpărături, adună jucăriile).

Este bine ca el să fie lăudat pentru reușitele lui fără a se exagera cu recompensele, dar și dojenit atunci când este cazul, fără violență și cuvinte jignitoare.

Prin atmosfera de familie, prin exemplul personal se pun bazele unor trăsături de caracter: cinstea, sinceritatea, modestia.

Printr-un mod de viață concret și echilibrat, printr-o atitudine civilizată și relații cuviincioase între membrii familiei și cei din jur, se poate spune că atitudinea părinților în munca educațională este hotărâtoare în formarea viitoarei personalități a copilului.

Odată cu înscrierea copilului la grădiniță și frecventarea regulată se impune necesitatea conlucrării dintre familie și instituția preșcolară în scopul creșterii eficienței actului educațional.

În ochii copilului mic grădinița reprezintă o mare necunoscută. Introducerea unui copil în grădinița poate crea tensiuni interioare. Stresul subconștient provine din frica de separare de părinți.

Pentru a minimaliza șansa de apariție a anxietății, este indicat ca părintele și copilul să viziteze împreună grădinița de mai multe ori înainte de a-l lăsa singur. Este foarte important ca părinți să se consulte cu cadrele didactice privind aceasta problemă.

Un rol deosebit îl are, în primul rând, atitudinea părintelui. Acesta trebuie să dovedească mult calm și siguranță în momentul în care s-a hotărât să-l lase la grădiniță.

Tensiunea copilului poate fi mult diminuată și de atitudinea cadrului didactic. Printr-un limbaj calm și blând, prin oferirea jucăriilor preferate, prin activități care să-l antreneze plăcut, cadrul didactic poate să câștige prietenia și încrederea copilului. Dacă micuțul mai întâlnește și alți copii cunoscuți, acomodarea cu grădinița se va face mai repede, iar teama de separare față de părinți se va șterge ușor.

Prin comunicarea dintre părinți cadre didactice și copii, anxietatea poate fi înlăturată, iar micuți preșcolari se vor simți atrași de grădiniță și vor gusta din plin bucuriile oferite de aceasta.

CONTEXTE PENTRU SUSȚINEREA LECȚIEI INTERDISCIPLINARE

Prof. Ghiță Elena
Colegiul Gheorghe Tătărescu, Rovinari

Anul școlar are anumite perioade ale lui când activitățile extrașcolare devin priorități. *Scoala altfel* a devenit o perioadă din anul școlar când elevi și profesori caută aplicarea a ceea ce învață, caută să creeze împreună evenimente. Cunoașterea a fost organizată în școală pe arii curriculare. Aria limbă și comunicare, limbi străine, matematică și științe, om și societate, tehnologii. Asta nu înseamnă că elevul nu-și pune întrebări integratoare care transcend aceste granițe ale cunoașterii care sunt în fond artificiale. Lecțiile interdisciplinare își propun să desființeze aceste limite trasate între domeniile cunoașterii.

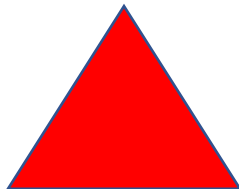
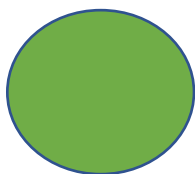
Lecția interdisciplinară este un eveniment în care elevii învață să-și formuleze o teorie unificată privind fenomene ale vieții lor. De exemplu, *ochiul* poate fi o temă a unei astfel de eveniment, temă care

poate fi abordată și la științele experimentale(fizică, biologie), dar și la științele socio-umane și chiar la tehnologii când vorbim despre corectarea unor defecte ale vederii. La fizică învață despre formarea imaginii într-o lentilă, dar și despre defectele ochiului. La psihologie învață despre procese senzoriale, senzația, percepția și reprezentarea. La biologie se studiază analizatorul vizual. La literatură(română sau străine) putem descoperi cărți despre cecitate, de exemplu *Zahei orbul* scrisă de Vasile Voiculescu, sau despre alte defecte ale vederii(lipsa vederii în perspectivă) cum ar fi *Ochiul minți*, carte scrisă de Oliver Sakcs. Cum poate fi organizată o astfel de lecție din care profesorii pot face un eveniment? Poate fi organizată ca un eveniment al Clubului de lectură. Elevii sunt invitați să parcurgă o bibliografie orientativă sau pot veni cu propriile lor selecții din lecturile individuale sau școlare. Propun un text sau citesc un text deja selectat de profesorii implicați în proiect. Profesori cu diferite specialități pot concepe fișe de lectură în care să formuleze întrebări ale căror răspunsuri compeltează puzzle-ul cunoașterii. De exemplu, la fizică, profesorul poate întreba ce rol joacă cristalinul? Sau cu ce fel de lentile se corectează miopia și hipermetropia. La psihologie, profesorul poate cere elevului să enunțe legile senzoriale și legile perceptivă, etc Fiecare echipă de profesori poate gândi un eveniment didactic astfel încât să rezulte o activitate originală, antrenantă. Clubul de dezbateri poate prelua o temă care presupune interdisciplinaritate unde elevii pot fi antrenați să formuleze argumente și contraargumente pe diferite teme. De exemplu, mai mulți profesori își pot forma o echipă de dezbateri, iar echipele câștigătoare ale fiecărui profesor se confruntă între ele. Moțiuni care se pretează la abordări interdisciplinare din care să nu lipsească fizica, socio-umanele sau literatura sunt: Acest Parlament interzice utilizarea telefonului mobil la elevi; Acest Parlament impune utilizarea ochelarilor de protecție la orele de ITI; Acest Parlament interzice ascultarea muzicii în căști; Acest Parlament interzice urcarea activităților didactice pe platforme digitale; Acest Parlament propune o probă de creativitate la BAC. Dezbaterile elevilor pot aduce argumente științifice, sociale, psihologice, logice, etc astfel încât elevii învață de plăcere să analizeze consecințe ale unor decizii. În plus, ei învață să-și susțină un punct de vedere utilizând mijloace și artificii de retorică. Învață să asculte părerea altora, să accepte decizia unor jurați, să se perfecționeze, să lucreze în echipă.

Demersul interdisciplinar poate fi inclus și ca o intervenție la o lecție a unor cunoștințe provenind din alt domeniu decât cel studiat împreună cu profesorul. Elevul poate prezenta un referat, un eseu, sau un alt produs care să completeze conținuturile domeniului evaluat. De exemplu, la fizică, dar și la psihologie se pot organiza expoziții cu figuri duble, cu iluzii optice pe care elevul să le descopere în lucrările grafice sau picturale ale unor celebri artiști vizuali cum ar fi dali, Magritte și alții.

Demersul interdisciplinar fizică-discipline socio-umane poate fi organizat și sub forma unor activități de antreprenariat. Profesorii împreună cu elevii pot descoperi obținere a unor produse care să se vândă în cadrul unui târg de produse ale elevilor. De exemplu, se pot produce cărți obiect(carte cutie, carte borcan, carte săculeț) în care să se depoziteze antologii de texte interesante din domeniile de fizică sau socio-umane, cărți cadou. Se pot organiza târguri în care să se vândă obiecte vechi, de colecție sau nu, de la ceasornice, radiouri, etc.unde cei pasionați să-și poată reîntregi colecția.

Argumentele pentru crearea unui eveniment din abordarea interdisciplinară a fizicii și a disciplinelor socio-umane întăresc ideea că o abordare integrativă a cunoașterii oferă elevului o perspectivă unificatoare și nu un afragmentară. El învață că are posibilitatea să cerceteze îndrumat sau singur, interstițiile cunoașterii, acele goluri care pot întregi fără să epuizeze, cunoașterea.

CONCEPTUALISATION OF THE LEARNING PROCESS

Prof. Ciorcilă Adriana

Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Bacău

Having in mind theoretical and practical considerations upon Computer-assisted Language Teaching and Learning it is useful to have some delimitations and conceptualisations of some of the most important notions we are dealing with, notions of vital importance for the learning process.

Learning is a personal act and every person places his/her own personal stamp on the way he/she learns. Everyone has his/her own learning style and this fact is reinforced once more by Howard Gardner's theory of multiple intelligences which acknowledges learning as a holistic experience. Although, at first sight, it appears as being a very simple thing, the act of learning is in fact paradoxical in nature. People do not question its presence in how they go about their daily activities for it is natural to their existence as learning beings. When sometimes they encounter difficulties in learning different things, they no longer take the learning process for granted, but it is from that moment on that their meta-cognition or awareness of how they learn is underlined.

“Learning implies a change in the individual as a result of some intervention. It may be viewed as an outcome or as a process.”¹ This definition reflects a behaviourist view of learning since it regards learning as an outcome. It seems rather premature to evaluate or to analyse this definition of learning and to associate it with a certain theory. What is more, we should underline the fact that the learning process can imply different things and that the learning theories are not by far stagnant. They are evolving and changing as we discover new ways of viewing human cognition.

Hilary McLellan(1996) states the fact that “the mechanistic model of the mind of the behaviour era has given way to the logical-computational model favoured by artificial intelligence and cognitive science theorists”.² Children and teachers at the same time need technology and computers in order to become powerful players in the world of tomorrow.

To learn means to acquire knowledge or skill. It may also involve a change in attitude or behaviour. Children learn to identify objects at an early age; teenagers may learn to improve study habits; and adults can learn to solve complex problems. Learning means acquiring new knowledge, behaviours, skills, values, preferences or understanding and practically always implies the ability of synthesizing different types of information. The ability to learn is possessed by humans, animals and some machines. In what concerns human learning it should be mentioned the fact that it occurs as part of education, personal development or training. It may be goal-oriented and it may be aided by motivation. The study of how learning occurs is part of neuropsychology, educational psychology, learning theory and pedagogy.

Bibliography:

- Belkin, Gary, S. and Gray Jerry, L. (1977): *Educational Psychology: An Introduction*, Dubuque Iowa: Wm. C. Brown Company Publishers.
- McLellan, Hilary. (1996). *Being Digital: Implications for Education*. Educational Technology.

¹ Belkin, Gary, S. and Gray Jerry, L. (1977): *Educational Psychology: An Introduction*. Dubuque Iowa: Wm. C. Brown Company Publishers, p. 211.

² McLellan, Hilary. (1996). *Being Digital: Implications for Education*. Educational Technology, p. 6.

ISTORICUL CATEGORIEI CAZULUI

**Prof. Barbu Simona-Florentina,
Școla Gimnazială Balaci**

Sistemul cazual românesc sau anumite aspecte ale sale au fost abordate din perspectiva istorică, dar și contrastivă, în cadrul unor prezentări în ansamblu, dar și în lucrări speciale, începând cu secolul al-IX-lea, în domeniul istoriei limbii române, al gramaticii istorice, al dialectologiei și al lingvisticii romanice. Abordările vizează în special structura sistemului cazual românesc, originea și evoluția mărcilor cazuale, specificitatea limbii române privind categoria cazului.

Româna a moștenit din latină un sistem al cazurilor simplificat în perioada târzie, ca urmare, în special, a tendinței mai vechi spre sincretism și a tendinței populare spre analism. Categoria cazurilor exprimă raporturile dintre cuvinte în cursul comunicării. Pentru exprimarea acestor raporturi, substantivul își modifică forma. Ansamblul de forme prin care se exprimă relațiile cazuale îl constituie declinarea. Fiecare caz corespunde unui anumit rol al cuvântului în alcătuirea propoziției. Cazurile pot fi exprimate uneori prin forme omonime iar în astfel de situații se poate vorbi despre sincretismul cazurilor. Sincretismul cazurilor se manifestă diferit de la o clasă de cuvinte la alta: substantivele masculine prezintă omonimia tuturor formelor cazuale (N.A. (un) pom = G.D. (unui) pom, substantivele feminine prezintă omonimia a câte două forme (N.A.(o) floare = G.D. (unei) flori. Omonimia dintre genitiv și dativ este înlăturată prin faptul că dativul apare, de obicei, ca determinant al unui verb (dau elevului cartea) iar genitivul ca determinant al unui substantiv (cartea elevului).

Conservarea parțială a variației cazuale

În declinarea nearticulată a substantivelor, dacoromână a păstrat trei forme cazuale distincte, marcate prin desinențe moștenite din latină.

Mijloace folosite în planul expresiei-desinențele cazuale din limba română. Desinențele din limba română sunt puține, mai ales dacă le comparăm cu cele din latină sau din rusă. Pierderea mării majorități a desinențelor cazuale s-a produs încă din latina târzie, cum dovedesc toate limbile romanice apusene care posedă și mai puține desinențe decât limba română. Limba română posedă numai trei desinențe cazuale:

- una la genitiv-dativ singular al substantivelor feminine;
- alta la vocativul singular al substantivelor masculine;
- și ultima, la vocativul singular al substantivelor feminine.

Toate cazurile mai puțin vocativul de la singularul masculinelor, precum și toate cazurile (inclusiv vocativul) pluralului ambelor genuri sunt lipsite de desinențe. Acest lucru denotă faptul că la plural, substantivele, indiferent de gen, au o singură formă, și este identică situația și la singularul masculinelor, unde, cu excepția vocativului, celelalte patru cazuri nu diferă formal unul de celălalt. Nominativul cu anumite forme de singular sunt etimologice: culme, drac, împărat, jude, oaspe, om, sor(u), șarpe. Unele vechi nominative latinești au fost împrumutate ulterior (rom.nație).

Nominativele provin și din forme latine de genitiv (miercuri, tătâne) sau de vocativ (nume proprii masculine, ca Ilie); uneori nominativul identic cu vocativul și cel distinct de acesta coexistă (Petre, Petru); vocativul Ioane se utilizează sub forma de vocativ doar regional. Nominativul plural al substantivelor românești continuă, nominativul plural latin și anume formele în -ae>rom.-e(case), formele în -i>rom. -i(lupi), ori o formă sincretică în -a,-ora(la neutru)>rom.-a(*scaună>scaune).

Acuzativul plural romanic, în –s, al substantivelor latine, nu este menținut și în română, unde acuzativul este tot timpul omonim cu nominativul la plural: (în) case bune. Funcția sintactică specifică acuzativului românesc fără prepoziție, cea de complement direct era exprimată de acuzativ și în latină: Ară pământul. Dublarea prin pronume clitice a acuzativului complement direct este un fenomen izolat în latina târzie, popular în cele mai multe idiomuri romanice, gramaticalizat în română: rom. Pământul îl ară primăvara., *Pământul ară primăvara. Complementul direct este adesea nedublat prin clitic în traducerile vechi românești, sub influența originalului slavon.

Acuzativul folosește, pentru numele de persoană individualizată, prepoziția pe. Cazurile de exprimare a raporturilor de complement circumstanțial (de loc, de timp, instrumental) sunt și ele construite cu prepoziții: în cămară, pe șosea, la București, cu stiloul, la vară. Se poate vorbi despre existența în limba română, ca și în alte limbi romanice, a unei flexiuni analitice. Această stare de fapt poate fi considerată o tendință de slăbire a flexiunii prin sufixație .

Este identic formal cu dativul la substantive, situație păstrată în latină. Romana conservă din latină în flexiunea substantivelor:

- forma genitiv-dativ singular feminine în –ae >rom.-e (capre),
- formă de dativ singular feminine în –i, (păstrată numai în română)>rom. –I (cu care se identifică genitivul vulpi),
- forma sincretică rezultată din contopirea tuturor cazurilor singularului la declinarea a II-a (rom.lup),
- formă sincretică de feminine imparasilabic (surori).
- după modelul declinării a II-a, o formă sincretică de singular provenită de la masculinele parasilabice de declinarea a III-a (analogie înregistrată doar în română-câ(i)ne).

Româna conservă din latină unele tipare sintactice și semnificații ale genitivului, între care specifică este construcția adnominală (casa omului), expresie a relației semantice de posesie. Origine latină au genitivul românesc analitic cu prepoziția de (<lat.de, din care derivă genitivul romanic) și cel cu prepoziția a (<lat.ad,cf.fr.à din unele structuri vechi și populare).

Limba română a pierdut însă posibilitatea de a se servi numai de desinențe în declinare.

Cazurile oblice sunt însoțite în mod necesar de articol: unei mese, mesei.

În cazul declinării articulate, flexiunea articolului devine o flexiune prin sufixație. S-a identificat de asemenea în limba română, o tendință de permutare a elementelor purtătoare ale raportului causal înaintea formelor flexionare: unele valori cazuale se realizează și prepozițional.

BACOVIA- PICTOR ȘI MUZICIAN

**Prof. Bobu Gabriela,
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa”, Bacău**

Dintre toate artele, muzica este cea care ajunge cel mai ușor la sufletul omului, este cea care sensibilizează cel mai mult. Ea declanșează emoții instantaneu, uneori fără să existe o implicare voită a intelectului. Auzul, spun medicii, este ultimul dintre simțuri care ne părăsește, iar despre rolul terapeutic al muzicii putem vorbi la nesfârșit. Poezia, la rândul ei, se folosește de cuvinte care pot sugera imagini, acorduri, dar și emoții mai mult sau mai puțin definite, cu ajutorul senzațiilor, percepțiilor sau reprezentărilor. Prin cântec, omul își exprimă atât tristețea cât și bucuria. Acesta a însoțit omul din cele mai vechi timpuri, i-a fost alături atât în clipele de singurătate, cât și în comunitate, are în același timp

un caracter sacru cât și unul profan. Mitologia prezintă muzica drept un concept atotputernic, ce poate îmblânzi fiarele și care poate sensibiliza orice suflet.

În definiția dată muzicii din *Dicționarul explicativ al limbii române*, observăm că întâi se pune accentul pe trăirea afectivă, fiind însă văzută și ca o știință: „Arta de a exprima sentimente și idei cu ajutorul sunetelor combinate într-o manieră specifică. Știință a sunetelor considerate sub raportul melodiei, al ritmului și al armoniei”³. Această nehotărâre în a o încadra în categoria artelor sau în cea a științelor, îl face pe Thomas Munro să afirme: „muzica este arta de a aranja sunetele într-o strânsă succesiune temporală, și adesea în combinații simultane, în așa fel încât să prezinte o oarecare regularitate și continuitate a variației de ritm și de obicei de înălțime”⁴.

O parte a literaturii este dedicată în întregime muzicii, anume literatura orală, doinele, baladele, colindele sau alte forme de cântece ritualice, mai mult sau mai puțin profane, care impun textul alături de muzică, prin ritmul specific dar și prin contextul temporal și zonal de care depind. Iliada și Odiseea, marile scrieri ale Greciei Antice, sunt, la origine, poeme epice orale. Mai târziu, Renașterea, dar și Barocul ne aduc muzica lui Bach. Ariile lui sunt comentarii lirice cu mijloacele de exprimare ale epocii, de exemplu *Îndură-te Doamne* redă căința amară a lui Petru, după ce s-a lepădat, ca un mare laș, de Christos. Mozart vede relația dintre literatură și muzică drept un ritual matrimonial, precum în *Nunta lui Figaro*. Schubert a dat un puternic conținut dramatic unor lieduri, ele fiind deopotrivă tablouri psihologice și scene dramatice, precum *Frumoasa morăriță*. Wagner transformă legenda, în special cea istorică, în dramă muzicală (*Olandezul zburător*).

Schimbând registrul și trecând la literatura română, descoperim numeroase creații compuse de la început pentru a fi cântate, de exemplu romanele eminesciene (*Pe lângă plopii fără soț*, și *Sara pe deal*), alături de șlagăre precum *Ploaie în luna lui Marte* sau *Emoție de toamnă*, creațiile lui Nichita Stănescu, cântate de Nicu Alifantis sau de Paula Selling. Ion Minulescu este creatorul a numeroase romane, cuvântul romanță fiind prin natura lui văzut ca aparținând atât literaturii cât și muzicii.

Poezia bacoviană se naște din educația muzicală pe care a primit-o autorul în copilărie, acesta pledând pentru impunerea studiului unui instrument muzical încă de la vârste fragede, motivând ca acest lucru este important în dezvoltarea sensibilității artistice. Activitatea artistică de mai târziu este adesea legată de muzică, deoarece poetul publică în mai multe rânduri versuri în revista *Muzică și poezie*. În anul 1956 revista *Muzica* editează un număr întreg cuprinzând un grupaj de lieduri pe versurile sale. Muzica bacoviană este originală, dominată de monotonie profundă și pesimism. De altfel, întreg curentul simbolist atribuie o mare importanță muzicii. Plecând de la mărturisirea poetului, conform căreia muzica a fost importantă pentru el, ajungem să înțelegem de unde vine această obsesie a muzicii: „În poezie m-a obsedat totdeauna un subiect de culoare. Pictura cuvintelor, sau audiție colorată, cum vrei s-o iei. Îmi place mult vioara. Melodiile au avut pentru mine influență colorantă. Întâi am făcut muzică și după strunele vioarei am scris versuri. Fie după note, fie după urechea sufletului, acest instrument m-a însoțit cu credință, până azi. Am făcut și compoziție pentru mine”⁵, afirmă Bacovia în 1929 în unul din puținele

³ *Dicționarul explicativ al limbii române*, Academia Română, Institutul de Lingvistică. „Iorgu Iordan”, București, Editura Univers Enciclopedic, 1998., op. cit., s. v. muzica

⁴ MUNRO, Thomas, *Artele și relațiile dintre ele*, vol I-II, traducere de Constantin Vonghiras, București, Editura „Meridiane”, 1981 vol II, p. 283

⁵ CĂLIN, Constantin, *George Bacovia, Opere. Poezie și Proză. Alte scrieri. Text îngrijit, Argument, Cronologie și Postfață de Constantin Călin*, Editura BABEL, Bacău, 2011, p. 390

interviuri, răspunzând unei întrebări a lui I. Valerian. Mai mult chiar, conform mărturisirilor ulterioare ale Agathe Grigorescu Bacovia, autorul a susținut necesitatea existenței unei culturi muzicale încă de la vârsta școlară, cultură completată de cea muzicală. Bacovia însuși și-a dedicat o parte din viață activității didactice în pregătirea viitorilor învățători ai județului.

Despre Bacovia știm că a fost și un desenator priceput, mai ales în portrete ale unor personalități, dând dovadă de un admirabil simț al observației, desene care pot fi văzute în Casa memorială George și Agatha Bacovia din București. Primul premiu primit de Bacovia

nu a fost pentru literatură, ci pentru desen după natura, de la Societatea „Tinerimea Română”, în 1898.

Din cele câteva sute de desene care s-au păstrat peste ani, vorbim doar despre două⁶: un portret al lui Eminescu, realizat minuțios, iar al doilea reprezintă chipurile a trei copii. Ambele sunt o dovadă a sensibilității poetului, respectiv pictorului Bacovia.

Manualele școlare redactate în ultimii ani, folosesc adesea desenele poetului, plasându-le în vecinătatea textului poetic, pentru ca elevul să-și însușească și alte informații despre scriitor. Un exemplu este pagina de manuscris pe care Bacovia a simțit nevoia să deseneze, fapt ce confirmă afirmația autorului conform căreia poezia lui este strâns legată de desen, de pictură. De altfel, găsim adesea în literatură, mărturii ale celor care i-au fost elevi în perioada în care Bacovia a fost profesor la școala normală de băieți din Bacău, care afirmă că, după ce le puna elevilor drept model un obiect, petrecea minute în șir lângă fereastră, cu privirile pierdute în zare. Desenele lui George Bacovia ne permit să descoperim o altă latură a personalității sale, anume faptul că avea umor. Dovadă stau trei caricaturi⁷ ale sale, ce reprezintă pe Krikor Zambaccian, Theodor Pallady și generalul George Manu.

Nu ar fi corect să vorbim despre Bacovia, fără să avem în vedere și cele două laturi ale personalității sale: muzica și desenul. Poezia le unește într-un mod sensibil, fiind calea prin care autotul își exprima și tristețea și bucuria.

⁶www.historia.ro

⁷www.artmark.ro

CURAJUL DE A FI VULNERABIL

Prof. înv. preșcolar, Bane Carmen
Grădinița Steluța- București

Sebastian era un băiețel de treisprezece ani foarte politicos și isteț. Toată lumea îi spunea Sebi. Era apreciat de toată lumea pentru comportamentul lui impecabil. La școală avea rezultate bune și acasă era foarte harnic, ajutând-o pe mama lui de fiecare data când îl solicita și era liber.

El locuia vis-a-vis de verișoara lui Myra, care era cu un an mai mică decât el și erau ca doi frați. Myra locuia împreună cu mama ei și cu bunica lui Sebi. Tatăl ei murise când ea avea doar doi anișori. Myra era o fetiță scundă, dar foarte frumoasă.

Myra și Sebi își petreceau foarte mult timp împreună: se jucau, își făceau temele, mergeau în parc să se plimbe cu bicicletele, ba chiar erau de nedesparțit și când Sebi avea campionat la șah. Myra îl însoțea în permanență pe Sebi la competițiile de șah. De când acesta se apucase să joace șah doar de doua ori nu-i fusese alături: când fusese plecată cu mama ei în vacanță și când fusese foarte bolnavă și nu ieșise din casă.

Sebi era un adevărat campion în competițiile de șah; camera lui fiind plină cu medalii, cupe și diploma câștigate la șah de-a lungul anilor. Șahul pentru el era o adevărată pasiune. Era plăcere adevărată!

Era o zi frumoasă de primăvară. Sebi și Myra, împreună cu mama lui Sebi, au mers la sala unde avea să aibă loc o nouă competiție de șah. Partidele au decurs una după alta, iar Sebi le-a câștigat relaxat.

În timpul penultimei partide din runda cu Robert, acesta l-a amenințat pe Sebi:

- Dacă te prind că-l bați la joc pe Paul, fratele meu, cu care ai ultima partida de azi, o să ai de-a face cu mine! O să te prind și o să te bat dacă spui asta cuiva!

Era ultima runda din cadrul partidei cu Robert și dacă pe cele dinainte le câștigase, pe aceasta a pierdut-o. Era bulversat și speriat de ceea ce-i spusese Robert.

Robert era un coleg de școală de-al lui Sebi, de la altă clasă, care-și dorea foarte mult să câștige acest premiu din cadrul competiției, fiind vorba despre un voucher pentru o familie de 2 zile la munte. El și fratele lui- Paul, nu mai fuseseră de foarte mult timp la munte. Părinții lor nu-și mai permisese să-i ducă din cauza datoriilor pe care le aveau.

Robert nu era la fel de pasionat de șah ca Sebastian și de aceea se și antrena mai puțin ca acesta. Mai erau doi adversari cu care urma să joace Sebi până la ultimul joc, cel cu Paul, fratele lui Robert.

Ceea ce nu știa Sebi era faptul că acest băiat, care-l amenințase în timpul uneia dintre partide, făcuse pariu cu alți băieți căora le spusese că fratele lui o să-l învingă sigur pe Sebastian în cadrul acestei competiții. Paul aflase și el de planul mârșav al lui fratelui său și nu era de acor cu acesta, dar și pe el îl amenințase Robert.

Între timp au luat pauză. Myra a venit la Sebi și l-a văzut că este foarte abătut.

- Hei, ai câștigat toate partidele până acum! De ce ai fața asta? Zici că ți s-au înecat corabiile!

Sebi era îngândurat și nu avea chef de nimic. În minte i se tot derula filmul cu amenințarea lui Robert și nu găsea nici o soluție. Își dorea foarte mult această medalie. Medalia era mai importantă decât premiul în sine. Era medalia cu numărul cincizeci din palmaresul lui.

Sebi era trist pentru că știa că urma să o piardă pe nedrept. Nu era corect ce i se întâmpla și se tot gândea la asta.

Myra observase că Robert îi spusese ceva lui Sebi în timpul jocului și că din acel moment Sebi nu s-a mai putut concentra la joc.

- Ce ți-a spus Robert în timpul jocului? l-a întrebat Myra, surprinzându-l.
- Nimic, a răspuns Sebi. Dint-o dată îi era foarte cald și se înroși la față.
- Haide, Sebi! insista Myra. Spune-mi, te rog! Am observat că din acel moment nu ai mai jucat bine. Simt că-mi ascunzi ceva!
- Nu e nimic! Ți s-a părut!
- Nu mi s-a părut! Am văzut foarte bine când ți-a vorbit. Credeam că nu ai secrete față de mine. Poate aș putea să te ajut, dacă mi-ai spune.

Sebi a oftat lung și a recunoscut:

-Mi-a spus să-l las pe fratele lui să câștige partida și m-a amenințat că voi avea de-a face cu el dacă n-o fac și dacă îndrăznesc să spun cuiva despre acest lucru.

Myra a făcut ochii mari. Era stupefiată. Nu-i venea să creadă. Se uita la Sebi și nu mai avea nici o reacție. Nu știa ce să mai zică.

- Uite, vezi? Nici tu nu ai ce să mai zici! Crezi că poți să mă ajuti!?

Myra a început să se plimbe de-a lungul holului, de la un perete la celălalt, gândindu-se. Deodată s-a luminat la față și a zis:

- Mi-a venit o idee: ce-ar fi să joci normal, ca și când nimic nu s-ar fi întâmplat, și dacă câștigi să le dai voucher-ul lor!?

Lui Sebi i s-a părut o idee minunată. Dintr-o dată s-a liniștit și a început să zâmbească.

- Mulțumesc, Myra! Ești genială!

Partidele care au urmat au decurs normal. Sebi câștiga rundă după rundă.

În cele din urmă a venit și momentul confruntării cu Paul. În timpul partidei Sebi a jucat relaxat. Știa că medalia era a lui!

La ultima rundă din cadrul partidei cu Paul, lui Sebi i s-a întâlnit privirea cu cea a lui Robert. Acesta era turbat de furie. În acel moment s-a gândit dacă planul lui și al Mayrei avea să funcționeze.

Partida s-a terminat așa cum se aștepta toată lumea – cu Sebi câștigător.

A urmat apoi premiera, unde Sebi a fost felicitat de toată lumea. Organizatorii și antrenorii i-au adresat câteva cuvinte lui, dar și celorlalți participanți.

A dorit și Sebi să spună câteva cuvinte și toată lumea l-a ascultat cu atenție.

- Vreau să le mulțumesc tuturor celor care m-au sprijinit și au avut încredere în mine- mamei mele, domnilor antrenori, verișoarei mele Mayra, dar și lui Robert și lui Paul care au fost adversarii mei cei mai puternici din cadrul acestei competiții și doresc să împart cu ei acest premiu, așa că eu opresc medalia și lor le dau voucher-ul.

Mama lui Sebi și Myra erau foarte mandre de el.

Sebi s-a dus apoi la Robert și i-a înmănat voucher-ul.

- Mulțumesc, Sebi! Iartă-mă pentru purtarea mea! Ești un băiat de nota zece și aș vrea să nu-mi porți ranchiună pentru fapta mea. Dar cum ți-ai dat seama că eu și fratele meu ne doream această vacanță la munte?
- Nu mai contează! a spus zâmbind Sebi.

Chiar dacă pierduse pariul cu prietenii lui, Robert primise o lecție despre curaj și bunătate, pe care o aprecia mult mai mult.

- Dacă vrei, te invit la mine să ne antrenăm la șah, spuse Sebi. Poți să-l iei și pe Paul. Ce zici?
- Ar fi grozav! Paul se va bucura foarte mult pentru invitație. Îi place foarte mult cum joci!

Băieții făcură schimb de numerele de telefon, urmând să ia legătura pentru a se întâlni.

Sebi cu Myra și cu mama lui plecară acasă. Erau mai fericiți ca niciodată.

INTERESUL PENTRU LECTURĂ AL ELEVILOR ÎN ERA INTERNETULUI

Prof. Chiorbeja Gabriela
Școala Gimnazială „Justin Pîrvu”, Poiana Teiului

Motto: „Carte frumoasă, cinste cui te-a scris

Încet gândită, gîngăș cumpănită,

Ești ca o floare, anume înflorită

Măinileor mele, care te-au deschis.”

(Tudor Arghezi, Ex libris)

1. Despre carte și importanța lecturii

Făcută să lumineze mintea omului și să-i încălzească sufletul, cartea este purtătoarea peste milenii a înțelepciunii și a cunoașterii umane, un obiect de cultură, deopotrivă de important în toate domeniile. Omul, consumator și creator de frumos, încearcă să-și armonizeze rațiunea cu sensibilitatea, să-și pună în valoare inteligența și creativitatea, să comunice și să interacționeze cu semenii, să-și lărgască sfera culturii generale. Un rol definitoriu în acest sens îl are cartea, biblioteca, desigur, chiar și în condițiile societății actuale excesiv informatizate.

După cum afirma M. Eliade, „toți acei ce au acces la o bibliotecă, la cărți, sunt niște inși mai buni decât alții, mai fortificați, iar durerile îi ating mai puțin și nefericirile trec mai repede”. Într-adevăr, biblioteca reprezintă nu numai o sursă de informare, un loc de documentare, ci ne ajută să fim atenți la tot și la toate, mai sensibili, capabili a sădi o sămânță de frumos, ne împiedică alunecarea în mediocritate și lipsă de interes pentru cultură, vizibilă astăzi în societate. Datorită bibliotecii nu ne lăsăm spiritul să se atrofieze și să degenereze în indolență; ne stimulăm dorința de a cunoaște, de a descoperi, iar lectura devine o îndeletnicire plăcută, o pasiune chiar. Și așa, încetul cu încetul, învățăm despre lumea care ne înconjoară, despre viață, despre oameni și noi înșine, căci „nu există cunoaștere înăscută, pentru motivul că nu există copac care să iasă din pământ cu frunze și fructe.” (Voltaire)

O carte te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele lor tehnice.

1. Să cunoaștem realitățile care ne înconjoară

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Lectura ne dezvoltă imaginația și creativitatea, trezește în noi sentimente diverse și profunde, ne arată experiențe variate, personaje cu care uneori ne identificăm și de care ne legăm sufletește, crâmpene din vieți trecute, dar care ne fac să înțelegem cine suntem, de unde ne tragem. Mai mult decît atât, prin lectură învățăm să gândim, dobîndim curajul de a hotărî ce și cum vrem să fim, să evoluăm, pentru că „omul nu poate descoperi noi oceane, cîtă vreme nu are curajul de a pierde din vedere țărîmul.” (Andre Gide). Însă toate acestea se întîmplă gradual, pe măsură ce mintea fragedă a copiilor se dezvoltă. Dacă la început sunt capabili doar să memoreze sau să reproducă un conținut, mai târziu, îi învățăm cum să îl înțeleagă, cum să-l interpreteze și cum să extragă din el adevăratele învățăminte, cum să-și formeze convingeri și concepții. Datoria școlii este de a le dezvolta gândirea, de a le ghida și canaliza eforturile, de a le trezi curiozitatea, astfel încît să experimenteze și singuri lumea cărților și să fie capabili să-și selecteze propriile zone de interes. Dascălul este cel care le lărgeste orizontul cultural, cel care le poate dezvolta

sau spori atracția spre lumea cărților, cel care îi învață să gândească singuri, așa cum spune și John Amos Comenius: „A instrui pe tineri cum se cuvine nu constă în a le vâri în cap mulțime de cuvinte, fraze, expresiuni și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile.”

Și cartea are vârstele ei. Pentru fiecare vârstă există cartea potrivită; sunt cărți al căror farmec îl trăim doar la anumite vârste, sunt cărți a căror valoare crește cu timpul, pe măsură ce creștem, ca un vin ce devine mai bun cu fiecare an ce trece. Se știe că există factori care determină lectura elevilor: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o foame de carte, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, aceasta rămâne pentru toată viața o obișnuință utilă. Bineînțeles că acesta nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. Perioada de formare a gustului pentru citit coincide cu cea când se pun bazele acestuia, cu ciclul I-IV, când se depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii, când elevului mic trebuie să i se trezească curiozitatea și spre alte lecturi, să i se cultive interesul spre cunoaștere. În gimnaziu, contactul cu textul literar sau nonliterar presupune citirea unor texte diverse, identificarea informațiilor esențiale și a celor de detaliu, recunoașterea modalităților de organizare a textului epic și a procedeelelor de expresivitate artistică în cel liric, analiza, interpretarea, exprimarea justificată a opiniei, caracterizarea de personaje, presupunând angajarea efortului personal al celui care învață. Experiența didactică dovedește că nu există clasă în care să nu se găsească și elevi mediocri, ori cu cerințe educaționale speciale sau cu altfel de probleme. Pe cât de variate sunt problemele copiilor, pe atât de diferite sunt și atitudinile adulților față de acestea. Nepăsarea este, totuși, cea mai gravă dintre toate. În general, se crede că îndrumarea și controlul lecturii îi revin exclusiv profesorului de literatura română. Nimic mai greșit și mai dăunător muncii instructiv-educative decât acest fel de a privi lucrurile. Îndrumarea și controlul lecturii sunt acțiuni dificile și cu multe consecințe asupra educației. De aceea, întregul colectiv didactic, începând cu directorul și terminând cu bibliotecarul, are datoria morală și profesională de a se ocupa de lectura școlarilor.

Dar lumea aflată în continuă schimbare, avalanșa de informații, noile tehnologii, oferta bogată pentru petrecerea timpului liber modifică radical stilul de viață al omului de azi. Prioritățile tinerilor din era Internetului sunt altele decât cele ale generațiilor anterioare. În societatea numită atât de sugestiv, „informațională”, ei citesc mai mult pentru „a se informa” și mai puțin „de plăcere”. Îndeosebi profesorului de română îi revine, astfel, dificila misiune de a-l întoarce pe cititor la carte folosind diverse metode, cât mai active, mai antrenante și mai atractive, de a promova soluții directe de stimulare a lecturii.

2. Evaluarea prin sondaj a interesului pentru lectură și a modului în care elevii accesează informația

Constatăm, în ultima vreme, că elevii vin cu tot mai puține deprinderi de lectură și obișnuiesc să descarce de pe Internet referate gata întocmite. Se observă că interesul scăzut pentru lectură nu se datorează necunoașterii importanței acesteia. Nici măcar un elev nu va afirma (în cazul unui sondaj), că lectura nu e necesară și de folos. Astfel, deși se cunosc și la nivel de teorie se afirmă beneficiile lecturii asupra cititorilor, se pot număra tot mai puțini cititori în devenire ieșind de pe băncile școlii, comparativ cu anii trecuți. Cauzele sunt multiple, și tot mai atractive. Se constată că invazia mass-media și a tehnologiilor ultraperformante ne ține departe de carte. Procentul celor care intră într-o librărie, al celor care își cumpără cărți și al celor care au o bibliotecă personală este mic, iar motivele pentru care împrumută cărți sunt legate mai ales de obligațiile școlare. Prea puțini citesc și pentru plăcerea lor și majoritatea afirmă că sunt îndrumați către bibliotecă din mai multe direcții. Odată cu dezvoltarea artelor audio-video, există o dependență pe care o creează atât vizionarea de filme,

ascultarea muzicii, dar mai ales jocurile pe calculator și pe telefon, ceea ce limitează copilul în devenirea lui. Toate acestea, la care se mai adaugă și anturajul nepotrivit, fură timpul elevilor și le oferă o dimensiune alternativă vieții, privându-i de contactul direct atât cu oamenii, cât și cu valorile culturii, printre care la loc de cinste situându-se cartea.

Pe de altă parte, puterea de cumpărare este tot mai scăzută, iar prețul cărților tot mai ridicat. Explozia de edituri a adus și o explozie de prețuri, puțini mai permițându-și să achiziționeze cărți (poate doar de la anticariat, însă există și varianta electronică). Dacă mai adăugăm și timpul tot mai limitat al tuturor, de la părinți la elevi, permanenta criză de timp, am însumat destule obstacole în calea obiceiului de a citi, fără a omite însă și alte neajunsuri în calea lecturii, care sunt mult mai greu de înlăturat: mediocritatea, lenea, dezordinea, delăsarea, inconștiența, pendularea între confort și efort. Literatura stă în relație relevantă cu viața. Există legătură strânsă între rezultatele elevilor la învățătură, lectură și înclinații înspre autocunoaștere și înțelegere a cerințelor și preferințelor, aptitudinile, interesele, succesele și munca interconștientându-se. Se impune, așadar, sublinierea faptului că lectura contribuie într-o mare măsură la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat, la dezvoltarea și la educarea sentimentelor estetice. Literatura nu are o simplă valoare documentară, ci dezvăluie sentimentele și gândurile oamenilor, reacțiile lor sufletești în cele mai variate situații. Lectura în afara clasei constituie un important mijloc al întregului proces instructiv – educativ, constituie o activitate fundamentală pentru întreținerea condiției intelectuale, îmbogățirea cunoștințelor și a limbajului, pentru cunoașterea indirectă a diferitelor universuri și realități. Este știut că oamenii care au o lectură bogată se deosebesc de ceilalți: experiența de viață este mai temeinică, gama sentimentelor pe care le trăiesc este mai variată, posibilitatea de a înțelege bucuriile și suferințele altora este mai mare. Nu odata, fermecați de citirea unei cărți, ei au simțit că trăiesc aceleași emoții cu eroii povestirii, au plâns și s-au bucurat odată cu ei. Prin urmare, cititorul nu este un simplu aparat de înregistrare, ci un colaborator care tâlmăcește, construiește și contribuie cu un supliment de informații. Important este ca din fiecare carte să se învețe ceva. Cu cât mai mult, cu atât mai bine. Acest lucru nu se poate obține decât printr-o lectură atentă, prin deosebirea esențialului de neesențial, prin notarea anumitor idei și impresii, prin pătrunderea adevăratului sens al cuvintelor, prin extragerea de expresii și cuvinte mai puțin uzuale. Cititorul trăiește sentimentele autorului; iubește, se teme, urăște cu el. Se regăsește în personajele din carte, se recunoaște în personajele ei, descoperă gânduri și pasiuni pe care le-a avut, probleme de viață care și lui i s-au pus. Mai mult decât oricare din tehnicile audio-vizualului prin care sunt vehiculate valorile culturii, lectura cărții oferă celui care o parcurge, pe lângă satisfacțiile ce le aduce orice fapt inedit, prilejuri unice de reflecție, de meditație. Ea îndeamnă la introspecție, angajează valori formative care își pun amprenta pe întregul comportament al cititorului. Tocmai de aceea se apreciază că lectura (cărți, reviste, ziare, diverse publicații), ar trebui să fie una dintre cele mai răspândite și intense activități ale omului modern.

Profesorul are menirea dificilă de a alege și recomanda cele mai atractive cărți, având în vedere și interesele elevilor, desigur. Apoi, o scurtă prezentare a cărților făcută de către aceștia, punerea în scenă a lecturii sub forma slide-urilor, a interpretării, a muzicii, a povestirilor modificate îi poate captiva pe elevi.

3. Contracararea obstacolelor

Odată depășite obstacolele, lectura va deveni parte intergrantă a vieții școlarului, iar mai târziu a adultului care se va bucura de o vastă cultură generală.

În vederea contracarării acestor efecte la nivelul școlii, voi preciza câteva remedii:

- *Necesitatea îndrumării lecturii suplimentare*

Elevii de azi așteaptă noi și noi provocări: texte care să le trezească și să le mențină interesul, să descopere noi chei de lectură, să valorifice experiența personală, pentru a fi implicați activ, pentru a gândi critic, participând la dezbateri, la problematizări, astfel încât să nu reproducă mecanic, ci să își exprime opinia cu privire la mesajul transmis de textul citit. În vederea atingerii tuturor obiectivelor legate de îndrumarea și controlul lecturii elevilor, pot fi antrenate comisiile metodice de specialitate, diriginții, și ceilalți profesori, evident, pentru că lectura copiilor nu se limitează la literatura beletristică, ci este și trebuie să fie mult mai variată și să îmbrățișeze toate domeniile de activitate. Elevii își exprimă cu plăcere preferințele de lectură, de multe ori acestea provenind din sfera literaturii polițiste, de aventuri, *horror*, din categoria cărților „la modă”, ecranizate și difuzate rapid. Pentru început, trebuie să le venim elevilor în întâmpinare cu ceea ce își doresc mai mult, urmând să le îndrumăm lectura, treptat, spre ceea ce este valoros. Elaborarea periodică a unor materiale promoționale, a unor liste bibliografice de interes, la sugestia elevilor, cu sprijinul lor, în momentele lor de relaxare, ajută la descoperirea și încurajarea lecturii.

➤ *Bibliotecile școlare trebuie să devină surse de informare permanentă și la zi, prezențe active în viața și lumea elevilor*

Activitatea bibliotecarului școlar nu poate fi concepută în afara ansamblului activităților educative specifice școlii, fiindcă ea se întrepătrunde cu întreaga acțiune educativă a școlii, intrând în componența procesului instructiv-educativ. Pentru că îndrumarea și controlul lecturii sunt acțiuni dificile și cu multe consecințe asupra educației, întregul colectiv pedagogic, începând cu directorul și terminând cu bibliotecarul, are datoria morală și profesională de a se ocupa de lectura școlarilor. Și cum, cel mai adesea, profesorul de română este și bibliotecarul școlii, el își îndeplinește cu succes rolul de animator și stimulent al lecturii pentru elevi, dezvoltând o relație de încredere și cunoaștere, prin organizarea de activități extrașcolare menite să introducă elevul într-un mediu cultural care să îl tenteze să citească. Fondul de carte trebuie dezvoltat vizitatorilor cu fiecare ocazie și cât mai des. În practica școlară se folosesc diverse forme de îndrumare a lecturii în afara clasei. Cele mai importante sunt : expunerea prin povestire, conversația sau dezbateră, activitatea cu cartea prin citirea expresivă, recenzia, lecțiile de popularizare a cărții, metoda demonstrației, excursiile literare, întâlniri cu scriitorii, șezători literare, seri de basme și de poezie, medalionul literar consacrat aniversării unui scriitor, simpozionul literar, concursurile « Cine știe, răspunde ! » pe teme literare, călătoriile imaginare pe hartă, pe temă literară, confecționarea unor albume literare, cercurile de lectură, revistele literare etc.

Din păcate, doar cei mai conștiincioși elevi sau cei talentați se oferă să participe la concursuri, simpozioane, activități artistice; mereu aceiași se interesează în bibliotecă de posibilitatea participării la asemenea manifestări. Dar o atenție deosebită trebuie acordată celorlalți elevi, care nu se implică suficient, care privesc cu neîncredere o carte și au nevoie de ajutor pentru a deprinde gustul pentru lectură.

Nicăieri nu se poate forma și întreține mai cu efect gustul pentru lectura bună decât în atmosfera îmbietoare la citit a unei biblioteci, oricât de modestă ar fi ea. Cunoscând mai bine sufletul copiilor, apropiindu-se cu dragoste de ei, recomandându-le cărți atractive, dar și instructive, sfătuindu-i cum să păstreze cărțile și cum să le citească, bibliotecarul devine un adevărat educator, un prieten al cititorilor, un om priceput și stimat.

➤ *Buna cooperare între școală și familie*

Părinții trebuie să fie un sprijin activ, eficient, în formarea interesului pentru lectură, limitând timpul petrecut cu mass-media. Mulți dintre ei nu înțeleg însă just rolul și importanța lecturii. Prin lectorate bine pregătite pe tema aceasta, trebuie să li se trezească mai mult interes părinților pentru supravegherea lecturii copiilor lor, adică a ceea ce citesc și a felului cum citesc. Aceasta cu atât mai mult cu cât tendința generală a școlii moderne constă în a-i învăța pe elevi „cum să învețe” în așa fel încât, ulterior, fiecare să

poată dobândi singur cunoștințele de care va avea nevoie și pe care școala nu i le poate asigura în volumul necesar și cu rapiditatea cu care apar.

În concluzie, nu trebuie uitat că singurul drum către eternitate este cartea. „*Te lași de carte o săptămână, ea se lasă de tine o lună. Te lași de carte o lună-două, ea te lasă pentru un an; te lași un an-doi, te-ai lăsat de ea pentru totdeauna*”. (Dimitrie Gusti)

CHARACTERISTICS OF THE LEARNING PROCESS

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău

The ability to learn is one of the most outstanding human characteristics since learning occurs continuously throughout a person's lifetime. In order to define learning, it is necessary to analyse what happens to the individual. For example, an individual's way of perceiving, thinking, feeling, and doing may change as a result of a learning experience.

Thus, **learning** can be defined as a change in behaviour as a result of experience. This can be physical and overt, or it may involve complex intellectual or attitudinal changes which affect behaviour in more subtle ways. In spite of numerous theories and contrasting views, psychologists generally agree on many common characteristics of learning. Thus the complexity and the effectiveness of this process are given by some important characteristics (Fig.); the learning situation should be

purposeful, based on experience, multifaceted and it should involve an active process.

We will deal with these characteristics in turn and try to enlarge upon their importance in the learning process.

Figure 1 Characteristics of the learning process

The fact that learning is **purposeful** results from the fact that each student is a unique individual whose past experience may affect the readiness to learn and the understanding of the requirements involved. What is important is the fact that each student has specific intentions and goals and that students can learn from any activity that tends to further their goals.

Since learning is an individual process, the student can learn only from personal experience. A student's knowledge is the result of **experience**, and no two people have had identical experiences. Even when observing or taking part to the same event, two people react differently; they learn different things from it, according to the manner in which the situation affects their individual needs. Previous experience conditions a person to respond to some things and to ignore others.

Students may learn much more than expected if they fully exercise their minds and feelings. Psychologists generally categorise learning by types, such as verbal, conceptual, perceptual, motor, problem solving, and emotional. Other classifications may also refer to intellectual skills, cognitive strategies, and attitudinal changes, along with descriptive terms like surface or deep learning. Learning is **multifaceted** in another way as well. While learning the subject at hand, students might be learning other things as well. This type of learning is sometimes referred to as incidental, but it may have a great impact on the total development of the student.

The fact should be mentioned that students do not soak up knowledge the way a sponge absorbs water. In order for students to learn they need to react and respond, outwardly or inwardly, emotionally or intellectually. Thus the learning process must be as **active** as possible.

Bibliography:

- Gardner, H. (1999): *Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century*, New York: Basic Books.
- Delors, J. et alli. (1996): *Learning: the Treasure Within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century*, UNESCO.
- Jordan, Anne et alli.(2008): *Approaches to learning*, Open University Press, England.

PIONIERATUL MIHAELEI MIROIU ÎN FILOSOFIA FEMINISTĂ

Prof. Roșca Valeria
Colegiul Gheorghe Tătărescu Rovinari, Gorj

Un titlu bun e cel care contrariază, cel care lasă loc pentru interpretări, cel care se joacă de-a ambivalența. Un titlu bun e cel pe care-l uiți greu sau nu-l uiți deloc. Titlul cărții Mihaelei Miroiu, *Cu mintea mea de femeie*, pare autopersiflant fără să fie, așa cum titlul lui Baștovoi, *Dumnezeu pe înțelesul femeilor*, pare batjocoritor fără să fie. Ambele titluri pledează pentru specificul feminin, un specific prins din interior, și altul prin intuiție. Nu-i destul să fii femeie ca să încerci să pricepi cum vede lumea o minte de femeie, și nu-i exclus ca fiind bărbat să nu înțelegi

cum înțelege o femeie dumnezeirea. Misoginii ar spune: minte de femeie(muiere)! care ori e slabă ori nu există. Numai că vremea misoginismelor pare îndepărtată, deși o scriitoare cum e Ioana Nicolaie susține contrariul, astfel încât ea, scriitoarea e o voce care dă glas și vocilor care nu se aud.

Astăzi, în epoca neuroștiințelor, conceptul de minte este îndelung problematizat. Încă Antonio Damasio identifica o eroare în fragmentarea reduționistă a lui Descartes. Nu putem fi doar gândire, suntem gândire întrucât suntem și restul. Umorele nu sunt de disprețuit, ele de fapt determină deciziile. Un creier deconectat de la supa de hormoni, neurotransmițători ori alte umori încetează a mai gândi. Sau gândește dezastruos.

O carte bună este cea care vine ca un pahar de apă peste un loc încins. Sfârâie, scoate fum sau praf, și apoi umectează uscatul, îndepărtează praful, pune în circulație interesul pentru Celălalt. O carte bună este o carte care te scoate din lenea de a ști, de a gândi, de a vrea. O carte bună e un însoțitor bun. Și nu poate fi bun dacă nu ți-e și dădător de învățătura cea bună.

Mintea Mihaelei Miroiu este o minte instruită, lustruită și ascutită brici care problematizează de mică existentele. E o minte antrenată în lecturi, în interacțiuni, în experiențe. Nu-i o minte stătută ori bălțită în lene, dezinteres ori retrageri. De mică, observă o lume tradițională care este a femeilor. Prin munca și creativitatea lor, străbunica și bunica, fac ca mica lume din Sâncraia să se rostogolească spre mai departe fără lipsuri, ba chiar în armonie și bunăstare. Bărbații acestei lumi pun țara la cale în fața unei țuici după ce vor fi încheiat munca la câmp însoțiți de femeile lor. Ele își continuă munca și atunci. Au de redus la tăcere guri înfometate, multe guri înfometate. Mama e deja învățătoare, ea e prima femeie din neam care alege o translație (deocamdată de 14 km de cuib, urmează apoi translația la câteva sute de km a Mihaelei, pentru ca generațiile să alunece prin fiul Mihaelei la sute de mii de km de kilometrul zero, în Australia). Fetiței îi sunt impuse niște granițe de gen pe care nu le înțelege și pare că nici nu le acceptă(de ce fetițele n-au voie în altar, cum să îndrăznească ele să bată clopotele laolaltă cu băieții, cum să nu poți să coși lucruri pe care să le pui apoi la expoziție?) Mutată la oraș, fetița cu ochelari e ținta ironiilor băieților care își savurează victoria zdrobirii unei fetițe. Victoria lor va fi posibilă atâta vreme cât fetița se retrage mereu plângând. După ce obține acordul tatălui: apără-te, fetița va fi victorioasă. Și atunci, băiețelul cu nasul înroșit se prezintă la ușa mamei ei cu mama lui pentru reclamație. Însă în loc de consolare, reclamantul și protectoarea lui, primesc un avertisment care rupe, cel puțin pe moment, șirul

umilințelor. Pe moment, căci mutarea vremelnică la București reia șicana, dar fetița (țărancă!) învață cum se face încât la următoarea mutare să dea clasă. Devine șef de trib. Întoarsă la Hunedoara, învață, ajunge din nou la București studentă la filosofie. Profesori de care își lipește sufletul cu benzi mari de admirație sau chiar de iubire (Florica Neagoe), un coleg-șeful de promoție al anului, ce-i va fi și soț, profesoratul la un liceu industrial. Și viața care își rostogolește apele în trecerea ei printre formele de relief care atunci și acolo (într-o Românie a anilor 70- 80 pe care ea o numește în *Dincolo de ingeri și de draci*, corcodușieră, o țară plină de paradoxuri) aveau o consistență rău mirositoare, cea a comunismului. Lipsa de libertate nu înseamnă și o absolută lipsă de reacție. Profesoratul, spargerea, în momente de criză, a băncii de acasă, cea cu cafea și țigări bune ținute pentru doctori și asistente, întâlnirile cu prietenii buni și dragi, și mai ales vacanțele la Costinești erau mici insule de libertate într-o mare de cenzură și strânsoare. Mai ales ideologică.

Și apoi...libertatea! **Libertatea** este pentru Mihaela Miroiu un șir lung de trepte înalte spre o carieră superbă. Printre spațiile acestor trepte de privești, zărești singurătate, respingere, neîncredere, și spectrul ei, al urâtei (depresiei). Deși este o femeie temerară care iubește tot ce mișcă, deși este o femeie caldă și deșteaptă, are parte de reculul pe care-l resimte orice inovator. Anul 89 este pentru Mihaela Miroiu un an pe care Michel Foucault l-ar numi an de cotitură, e anul care marchează trecerea de la o epistemă la alta. În științele sociale, Mihaela Miroiu este o inovatoare. Amenințate cu dispariția, științele sociale din liceu se reconfigurează. Mihaela Miroiu împreună cu Adrian Miroiu și Adrian Iliescu se ocupă de noul manual de filosofie, după ce vor fi protestat în fața lui Mihai Șora care era cât pe ce să le arunce în aer. Urmează doctoratul cu Ludwig Grunberg, singurul profesor de la Filosofie care se încumetă să ia sub girul său o lucrare feministă. Fiica lui, Laura Grunberg, asistând la discuțiile doctorandei cu tatăl ei, va fi cea care va construi un creuzet unde ideile să prindă corp sub forma unei reviste, a unei asociații(?), AnA și AnaLize. Cariera Mihaelei Miroiu începe la SNSPA, după ce întâmplarea o va fi pus alături într-un tren, vecină de țigară, cu Vlad Pasti, un fost coleg de la Sociologie, om cu putere multă în guvern la vremea respectivă. Mihaela Miroiu va preda un curs despre politici. Va candida și la o bursă College New Europe, în primă instanță fiind respinsă după ce din juriu, Gabriel Liiceanu îi va fi desființat imaginea cu o întrebare nelalocul ei. "Dumneata ești cea care propui segregarea învățământului pe genuri" o năucește. Bursa va fi primită, iar profesoara va fi trimisă într-un rai universitar abia mai târziu când din juriu face parte doamna Oroveanu.

Pionieratul în care se înscrie Mihaela Miroiu este izvor de bucurie și de durere în egală măsură. Mircea Mică, ajuns ministru al educației pentru 11 luni, este un alt tip de pionier. Împreună cercetau Vestul pentru a aduce la pachet isprăvi de plantat și crescut aici, în Est, pe un sol ras de comunism. În filosofia feministă inexistentă până atunci sau în psihologia cognitivă era mult de lucru. Însă oamenii nu erau pregătiți. Nici pentru democrație, nici pentru înnoire. Feminismul așa cum îl crește Mihaela Miroiu este sub formula lui *Convenio*, nu este radical, exclusivist sau androfob. Mihaela Miroiu înțelege că și mintea femeii poate crea forme în lumea pe care o locuiește și o schimbă. Jumătate din populație e reprezentată de femei. Ele au acceptat într-o așezare tradiționalistă să li se descrie cum le e viața, de aceea au acceptat și dezideratele date de bărbați, cum să le fie viața. Vocea lor despre ele însele nu a putut fi auzită într-un vacarm disprețuitor la adresa feminismului. De fapt ce spune această voce care reunește mănunchiul de voci care s-au lăsat auzite? Spune că și femeia e om, e de fapt cealaltă jumătate a umanității, și, da, e un om diferit, cu minte, și da, cu o minte diferită de cea a bărbatului. Femeia are experiențe unice despre care are dreptul să vorbească așa cum și bărbatul vorbește despre experiențele lui. Da, mintea bărbatului e fascinată de culmile abstractizărilor, în timp ce a femeii se plimbă mai mult spre concret. Adrian Miroiu, soțul Mihaelei Miroiu e șeful de promoție al anului absolvirii lor, e doctor în logică încă din comunism, e ministru secretar de stat în democrație. E un om foarte valoros. Mihaela Miroiu nu e atrasă de logică, însă e o studentă foarte bună, o profesoară excepțională, o intelectuală

rafinată. Publică în reviste de prestigiu, își scrie cărțile la colecții de prestigiu, predă la universitate, e decană, scrie programe de etică și politici publice. Are un profil minunat. Cei doi soți sunt diferiți, dar împreună constituie un cuplu, o pereche, un duet în care pașii unuia sunt urmați de pașii celuilalt. Fiecare își desenează propriul destin, însă cele două destine nu se înscriu pe direcții divergente. Complementaritatea, parteneriatul, înțelegerea reciprocă e convenio. Bărbatul și femeia trăindu-și viața în pași de dans, când mai trepidant, când mai molcom. Femeia are experiențe în trup pe care le-ar putea împărtăși cu bărbatul dacă el ar avea disponibilitatea de a o asculta. Ea trăiește ciclic timpul, ea trăiește sarcina ca o Matrioșcă ce are în ea un altul, și trăiește nașterea ca o rupere a sinelui, ca o desfacere a morții către viață. E rău să vorbești despre aceste experiențe considerate până mai deunăzi experiențe ale rușinii? Bărbați ca Mircea Eliade au asociat femeia cu noaptea, cu luna, cu pământul, adică cu acele forțe întunecate, generative, umede care nu pot fi captate în filonul auriu, limpede cristal al logicii, al rațiunii. Bărbatul rațiune, femeia emoție. Bărbatul capul, femeia restul. Bărbatul lumea, femeia casa. Bărbatul banii, femeia munca. Ori detestatele feministe au protestat. Vor și ele să vorbească despre ele, vor și ele să participe la decizii publice. Aceasta e vocea Mihaelei Miroiu.

Prietenii Mihaelei Miroiu sunt contragreutățile care echilibrează viața, mintea, sufletul. Cenaclul Câr-Mâr, apoi feministele de la AnA, femeile de la Sâncrai, universitarii din străinătate puțini, dar fermecători care primesc cu simpatie și admirație pe estica ce culege din țările lor cristale de cunoaștere care să crească și-n țara ei. Întâlnirea cu Mary Daly este una copleșitoare. Filosoafa o primește la lacul ei, în spațiul ei unde de regulă nu primește pe nimeni. E singură, respinsă, poate detestată, în orice caz întâmpinată cu ostilitate de confrăți. Iar ea s-a deprins a trăi singură, în natură, așa cum și predică. Lumea, chiar și cea occidentală, are mari rezerve, ba chiar își manifestă respingerea în fața a ceea ce e neconformist. Mary Daly e o apariție singură și însingurată care vede în Mihaela Miroiu ceea ce este: o temerară.

Filosofiile de tipul feminismului sunt chemate măcar de ochii lumii într-o societate care tinde spre democrație, spre politică. Această experiență a intersectării cu lumea politică este una foarte tristă. Fuge de la participarea la niște ședințe care-i amintesc de cele la care e obligată să participe în comunism când se salva prin jocul spânzurătorii. E îngrozită de propunerile așa zis feministe ale unor doamne din politică. De exemplu, o șefă de secție la un spital de renume vede fetele ca făcătoare de checuri și mileuri. Când Mihaela Miroiu nu se abține cu un ”Începând cu dvs”, propunătoarea îi amintește că ea e ...șefă de secție. ”Și cu ele ce aveți?” îi răspunde Mihaela Miroiu.

Cu mintea mea de femeie este o carte autoreferențială care pe lângă faptul că surprinde traiectoria ascendentă a unei personalități, surprinde și terenul accidentat al democratizării relațiilor. Totuși, e de remarcat faptul că pionieratul feminismului a trecut, acum e vremea echilibrului între filosofia feministă și celelate filosofii.

Bibliografie

1. Savatie Baștovoi, *Dumnezeu pe înțelesul femeilor*, editura Cathisma, 2018
2. Antonio Damasio, *Eroarea lui Descartes*, Editura Humanitas, 1998
3. Michel Foucault, *Cuvintele și lucrurile*, Editura Humanitas, București, 1997
4. Ioana Nicolaie, *Cerul din burtă*, Editura Polirom, 2005
5. Mihaela Miroiu, *Cu mintea mea de femeie*, Editura Polirom, 2017
6. Mihaela Miroiu, *Convenio*, Editura Polirom, 1996
7. Mihaela Miroiu, Mircea Miclea, *Restul și Vestul*; Ed. Polirom, Iași, 2005

MĂSURI PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Prof. Sauciuc Anamaria
Școala Gimnazială Nr.17, Botoșani

În lipsa implicării suficiente a statului, organizațiile non-guvernamentale din educație și-au propus realizarea unei hărți a serviciilor sociale în toate județele țării, în vederea soluționării problematicei reducerii și prevenirii fenomenelor absenteismului și abandonului școlar. Astfel, opinia publică a aflat că România este țara cu cel mai mare număr de analfabeți din Europa, iar 6% dintre români nu știu carte!

Potrivit reprezentanților Ministerului Educației Naționale, cauzele cel mai des întâlnite pentru care abandonul școlar persistă în rândul elevilor sunt: situația materială precară, divorțul, dezinteresul părinților, implicarea și responsabilizarea elevilor în treburile gospodărești în detrimentul activităților educative.

Conform cifrelor oficiale ale ISJ Botoșani, în anul școlar 2017 – 2018, un număr de 655 de elevi au renunțat la școală, dintr-un total de 68.300. În anul școlar 2016 – 2017, au părăsit școala 744 de copii, rată de abandon fiind de 1,09%. În anul școlar 2015 – 2016, au renunțat la școală 695 de copii (0,99%) iar în 2014 – 2015, 648 de elevi (0,89%).

În cursul anului 2017, s-au făcut o serie de demersuri pentru finanțarea activităților de remediere, tutoriat, consiliere, meditații, informare și asigurarea de granturi destinate elevilor din comunitățile vulnerabile, cu risc crescut de abandon școlar.

Prin acest act normativ, era prevăzut ca la nivel local să se realizeze o serie de programe care au ca scop principal creșterea accesului la educație a copiilor din grupurile dezavantajate. Scopul a fost reducerea diferențelor dintre elevii din mediul rural și cei din mediul urban precum și integrarea unui număr cât mai mare de copii din familiile cu probleme sociale, în învățământul de masă și apoi pe piața muncii.

POVEȘTILOR ÎN EDUCAREA COMPORTAMENTALĂ LA COPIII PREȘCOLARI

Prof. inv. preșcolar, Sîrca Florica
Grădinița cu PP Nr. 2, Șimleu Silvaniei, Sălaj

Perioada preșcolară reprezintă vârsta unor mari achiziții psiho-comportamentale fundamentale, a căror calitate va influența în mare măsură nivelul de adaptare și de integrare a copilului în fazele următoare ale evoluției și dezvoltării lui. Vârsta preșcolară este o perioadă dedicată descoperirii, unde copilul învață că există o lume interesantă dincolo de spațiul grupei și dorește să se implice în descoperirea ei. „Procesul devenirii ca persoană unică, independentă și perfect funcțională își are rădăcinile în copilăria timpurie” (Tomșa, 2005, pag.44).

Este perioada formării inițiale a personalității copilului, fiind înțeleasă ca ansamblul trăsăturilor morale și intelectuale prin care se distinge preșcolarul. Cercetările au demonstrat că dezvoltarea abilităților socio-emoționale stă la baza explorării și a pregătirii pentru învățare. Este fundația întregii dezvoltări. Perioada preșcolarității pare să fie cea mai potrivită pentru a îndeplini sarcini ale dezvoltării socio-emoționale, cum ar fi controlul stărilor emoționale, construirea de relații cu ceilalți și de a ajusta alte funcții care favorizează o dezvoltare sănătoasă.

Lumea copilăriei este lumea poveștilor, a fanteziei, dar și una dintre cele mai importante etape ale vieții omului, întrucât în această perioadă au loc cele mai importante achiziții. Este momentul în care începe să se contureze personalitatea și în funcție de evenimentele și experiențele trăite în copilărie depinde formarea și devenirea viitorului adult. Activitatea esențială în copilărie și în special în prima copilărie, este jocul. Prin intermediul jocului copilul descoperă, explorează, se informează despre mediul înconjurător, dar și despre sine. Un alt mijloc important de achiziție sunt poveștile. Poveștile și basmele constituie un mijloc important care contribuie la lărgirea orizontului copiilor. Ele scot în evidență trăsăturile personajelor, dându-le preșcolarilor posibilitatea să învețe să deosebească frumosul de urât, binele de rău și să urmeze exemplul personajelor pozitive. Copiii iubesc și ascultă cu plăcere povești și basme pentru că răspund necesității lor de a ști, de a cunoaște, de a înțelege cum se împlinesc năzuințele spre mai bine, spre frumos.

Oricât de simple ar părea, povestirile sunt pline de învățăminte. Astfel ele scot în evidență calități pozitive, influențând pe această cale formarea personalității copiilor preșcolari, comportamentele lor în diferite situații. Prin intermediul poveștilor educative, copiii deosebesc cu ușurință binele de rău, identifică în eroii poveștilor modele de viață, stărnesc simpatia pentru personajele pozitive, sunt un izvor de trăiri emoționale intense. „Povestea nu face altceva decât transmite pe baza celor relatate, o experiență de viață, o situație problemă, o stare de fapt, toate concurând la găsirea unei soluții implicând de cele mai multe ori, autorul cu întreaga sa personalitate.” (Pașca, 2004, p.14)

Cea mai bună metodă de a intra în sufletele copiilor este povestirea educatoarei, și anume implementarea poveștilor educative în activitatea didactică, metodă care este aproape de universul copilăriei, de dorințele lor de a visa, de a se simți liberi. Astfel, prin intermediul acestor povești educative,

copilul ia contact cu eroi și personaje îndrăgite, care au aceleași probleme ca și ei, care încearcă să le facă, învățându-i totodată și pe ei cum pot face acest lucru. Aceștia îi învață pe copii despre prietenie, acceptare, cum să ceară ajutorul, cum să-și împartă treaba pentru a o duce la bun sfârșit, cum să-i asculte pe ceilalți când îi vorbesc, cum să ofere aprecieri celor din jur sau cum să-și gestioneze emoțiile. Întâmplările din fiecare poveste, precum și întrebările și jocurile organizate de către educatoare, îl transpun pe copil în situația în care se află personajul, îl ajută pe acesta să înțeleagă mai bine anumite situații și să reacționeze în situații similare pe viitor (întrebări de personalizare).

Odată cu intrarea în grădiniță, copiii vor cunoaște și respecta norme necesare integrării în viața socială. În cadrul grupului copiii vor învăța să respecte reguli, să interacționeze, să colaboreze pentru realizarea unei activități. Prin activitățile de educație pentru societate, copilul își va educa trăsăturile pozitive de voință și caracter, își va forma atitudini corespunzătoare față de sine și față de ceilalți, va ști să diferențieze binele de rău. Principalul mijloc prin care educatoarea va putea realiza aceste obiective sunt poveștile educative. „Povestea nu face altceva decât transmite pe baza celor relatate, o experiență de viață, o situație problemă, o stare de fapt, toate concurând la găsirea unei soluții implicând de cele mai multe ori, autorul cu întreaga sa personalitate.”

Caracterul educativ al poveștilor educative reiese din conținutul acestora, copiii fiind atenți la întâmplări, descoperind comportamente, trăsături ale personajelor, realizând analize și sinteze, putând stabili chiar și relații între fapte și personaje, ajungând la generalizări, la formarea conștiinței morale. Poveștile ilustrează manifestări ale binelui și răului („Făt Frumos din lacrimă”, „Scufița Roșie”, „Punguța cu doi bani”), la conștientizarea necesității și a existenței relațiilor dintre copii și a acestora cu părinții lor: „Trei semne ale prieteniei”, „Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici”, „Fata babei și fata moșneagului” e.t.c.

Copiii pot fi convinși de necesitate de a asculta, cunoscând consecințele nescultării în povești precum „Scufița Roșie”, pot învăța să dezaprobe necinstea, viclenia, lăcomia, zgârcenia și minciuna (Ursul păcălit de vulpe, Coliba iepurașului..), sau au prilejul să aprecieze prietenia, ajutorul reciproc prin ascultarea unor povești precum „Iepurele și ariciul” sau „Ridichea uriașă”.

Educatoarea va alege acele povești care să aducă o valoare morală importantă, în acord cu nevoile reale ale preșcolarilor, din punct de vedere comportamental.

Obiectivul poveștilor este să „păcălească” subiectul prin blocarea mecanismelor sale de apărare și intrarea în contact cu inconștienul și multitudinea de soluții depozitate în acesta.

Copilul mic are nevoie de povești pentru a învăța, de o manieră simbolică și securizantă, cum să-și rezolve propriile probleme. La rândul său, adultul se confruntă și el cu probleme noi, de altă natură și fără a discredita resursele trecutului, are nevoie de instrumente pentru a depăși dificultățile.

Bibliografie:

- ✓ Mitu, F. *Metodica activităților de educare a limbajului*, Editura Pro Humanitas, București;
- ✓ Pașca, M.D. (2004). *Povestea terapeutică*. Editura Ardealul, Târgu-Mureș
- ✓ Tătaru, L., Glava, A., Chiș, O. (2016), *Piramida cunoașterii*, Editura Diamant, București.
- ✓ Tomșa, Ghe., (2005), *Psihopedagogie preșcolară și școlară – definitivat și gradul II didactic*, Editura C.N.I. Coresi S.A., București.

STUDIU ASUPRA PLANURILOR CADRU DE ÎNVĂȚĂMÂNT PENTRU PROFILUL REAL

Prof. Cristian Ciobănescu
Colegiul Național Gheorghe Lazăr, București

1. INTRODUCERE

Mi-am propus analizarea, alături de o parte dintre elevii de la profilul real, planului cadru existent și a celor trei propuneri de plan cadru existente în momentul de față.

Activitatea s-a desfășurat în două etape: într-o primă etapă au fost prezentate și dezbătute cele patru planuri cadru, iar elevii le-au studiat în amănunt și și-au exprimat părerea despre ele, iar într-o a doua etapă elevii au răspuns unui chestionar referitor la acestea.

Am administrat un chestionar care să cuprindă pe de-o parte întrebări referitoare la planul cadru actual și pe de altă parte întrebări referitoare la propunerile de plan cadru existente, pentru a observa părerea elevilor despre actualul plan cadru și totodată care sunt opțiunile lor referitoare la propunerile existente în momentul de față.

La o primă vedere s-a remarcat că planul actual este destul de învechit și nu mai corespunde dorințelor elevilor și că dintre cele trei variante propuse, prima dintre ele este foarte asemănătoare cu actualul plan cadru, ce de-a doua se axează în mare măsură pe disciplinele de profil, iar cea de-a treia alocă un număr mai mare de discipline opționale, pe care elevii și le pot alege la propunerea școlii, în vederea satisfacerii opțiunilor fiecărei clase în parte.

Anexez documentului atât planul cadru în vigoare pentru profilul real, cât și cele trei propuneri de plan cadru.

2. ARGUMENT

De multe ori am auzit elevii manifestându-și dorința de schimbare asupra disciplinelor pe care le studiază și a numărului de ore propus pentru fiecare dintre acestea.

Sunt de părere că elevii au dreptate și este necesară schimbarea actualului plan cadru cu un plan cadru de actualitate și de aceea este necesară studierea opiniei elevilor referitoare la acest aspect. Consider că o schimbare îi poate face pe elevi să vină cu mai mare plăcere la școală și să aibă o cu totul altă opinie asupra procesului de învățare.

Este important ca toți factorii implicați în desfășurarea actului didactic (elevi, părinți și profesori) să cunoască cu exactitate propunerile și să își exprime opinia referitoare la acestea.

3. CHESTIONARUL PROPUȘ REFERITOR LA PLANURILE CADRU DE ÎNVĂȚĂMÂNT PENTRU PROFILUL REAL

A. Studiați planul cadru în vigoare pentru clasele IX – XII (profil real). Evaluați cu un calificativ pe o scară de la 1 la 5 următoarele afirmații, având în vedere că 1 reprezintă dezacord total, 2 reprezintă dezacord, 3 reprezintă nici acord, nici dezacord, 4 reprezintă acord, iar 5 reprezintă acord total.

Afirmație	Calificativ
1. Planul cadru din prezent pentru ciclul inferior al liceului (clasele IX – X) este corespunzător profilului.	
2. Planul cadru din prezent pentru ciclul superior al liceului (clasele XI – XII) este corespunzător profilului.	
3. Planurile cadru în vigoare sunt suficient de specifice profilului și specializării în așa fel încât numărul de ore distribuit fiecărei materii este corespunzător.	
4. În planul cadru în vigoare numărul de ore atribuit materiilor din aria curriculară <i>Matematică și științe ale naturii</i> sunt suficiente.	
5. Există în actualul plan cadru discipline care au un număr prea mare de ore pe săptămână alocat în raport cu alte discipline de profil.	
6. Există în actualul plan cadru discipline care au un număr prea mic de ore pe săptămână alocat în raport cu alte discipline de profil.	
7. Numărul de discipline alese la nivelul școlii (discipline opționale) are un număr prea mic de ore în raport cu numărul de ore impuse (trunchi comun și curriculum diferențiat).	
8. Numărul de ore pe săptămână existent în actualul plan cadru este prea mare.	
9. În actualul plan cadru există materii care nu se studiază, deși ar fi importante în vederea unei pregătiri temeinice a elevului în concordanță cu profilul ales.	
10. În actualul plan cadru există materii care nu sunt conforme cu profilul ales.	

Precizați care sunt materiile la care numărul de ore din planul cadru în vigoare este prea mare din punctul dumneavoastră de vedere:

.....

Precizați care sunt materiile la care numărul de ore din planul cadru în vigoare este prea mic din punctul dumneavoastră de vedere:

.....

B. Studiați cele trei propuneri de plan cadrul pentru profilul real, nivel liceal și completați următorul tabel cu Da sau Nu pentru fiecare dintre întrebările referitoare la ele.

Întrebare	Var. 1	Var. 2	Var. 3
1. Reflectă această propunere de plan cadru dorințele unui elev de la profilul real în legătură cu materiile studiate și numărul de ore alocate fiecăreia?			
2. Numărul de ore alocat disciplinelor din cadrul ariei curriculare <i>Matematică și științe ale naturii</i> este suficient?			
3. Numărul de ore alocat disciplinelor din cadrul ariei curriculare <i>Tehnologii</i> este suficient?			
4. Considerați că numărul de ore alocat disciplinelor din celelalte arii curriculare, cu excepția celor amintite la 2 și 3 este conform cu profilul real?			
5. Numărul de ore de discipline opționale este suficient?			
6. Planul cadru este corespunzător cu pregătirea ulterioară pe care și-o dorește un absolvent de profil real (studii de licență, studii de masterat și studii doctorale)?			
7. Considerați că numărul de ore săptămânal este optim pentru procesul de învățare?			

Precizați care este din punctul dumneavoastră de vedere cea mai bună propunere de plan cadru și justificați alegerea făcută

.....

.....

.....

4. REZULTATELE OBȚINUTE ÎN URMA APLICĂRII CHESTIONARULUI

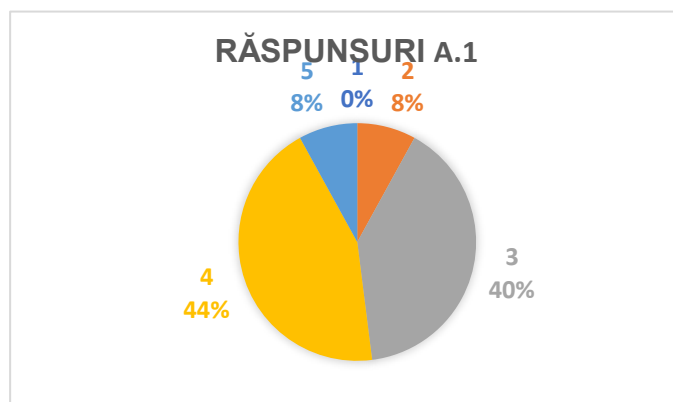
Chestionarul a fost aplicat unui număr de 25 de elevi de la profilul real din cadrul Colegiului Național Gheorghe Lazăr, având vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani.

În continuare vom prezenta răspunsurile acestora la întrebările propuse.

A. La întrebările din setul A elevii puteau evalua afirmațiile cu un calificativ de la 1 la 5, astfel: 1 reprezintă dezacord total, 2 reprezintă dezacord, 3 reprezintă nici acord, nici dezacord, 4 reprezintă acord, iar 5 reprezintă acord total.

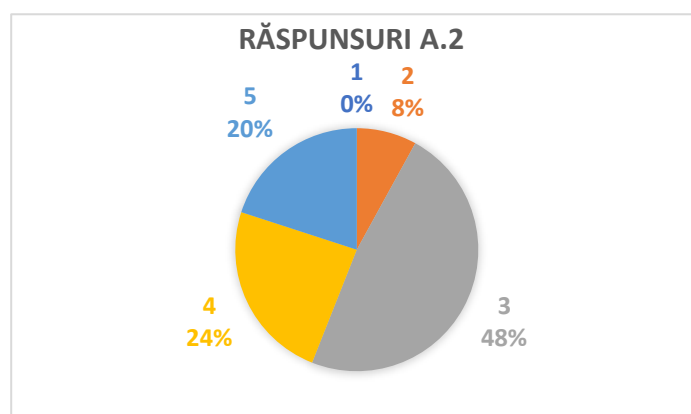
A.1. Planul cadru din prezent pentru ciclul inferior al liceului (clasele IX – X) este corespunzător profilului.

Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	0
2 (dezacord)	2
3 (nici acord, nici dezacord)	10
4 (acord)	11
5 (acord total)	2

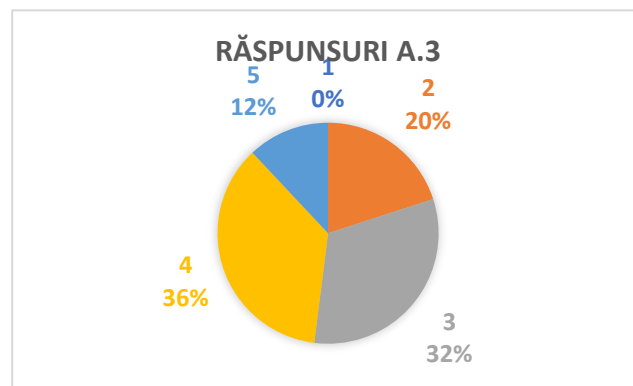
A.2. Planul cadru din prezent pentru ciclul superior al liceului (clasele XI – XII) este corespunzător profilului.

Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	0
2 (dezacord)	2
3(nici acord, nici dezacord)	12
4 (acord)	6
5 (acord total)	5

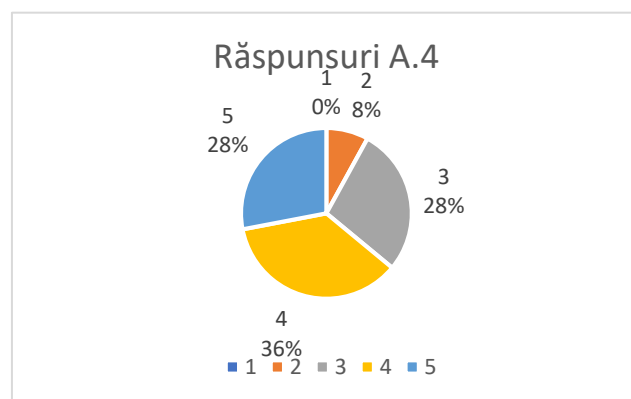
A.3. Planurile cadru în vigoare sunt suficient de specifice profilului și specializării în așa fel încât numărul de ore distribuit fiecărei materii este corespunzător.

Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	0
2 (dezacord)	5
3 (nici acord, nici dezacord)	8
4 (acord)	9
5 (acord total)	3

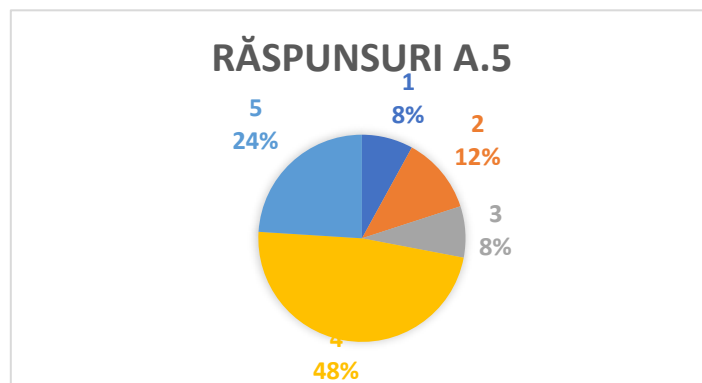
A.4. În planul cadru în vigoare numărul de ore atribuit materiilor din aria curriculară *Matematică și științe ale naturii* sunt suficiente.

Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	0
2 (dezacord)	2
3 (nici acord, nici dezacord)	7
4 (acord)	9
5 (acord total)	7

A.5. Există în actualul plan cadru discipline care au un număr prea mare de ore pe săptămână alocat în raport cu alte discipline de profil.

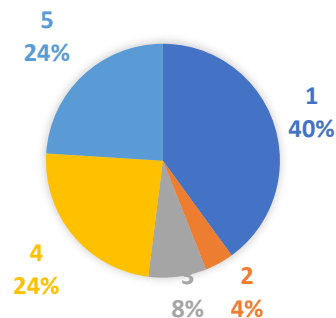
Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	2
2 (dezacord)	3
3 (nici acord, nici dezacord)	2
4 (acord)	12
5 (acord total)	6

A.6. Există în actualul plan cadru discipline care au un număr prea mic de ore pe săptămână alocat în raport cu alte discipline de profil.

Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	10
2 (dezacord)	1
3 (nici acord, nici dezacord)	2
4 (acord)	6
5 (acord total)	6

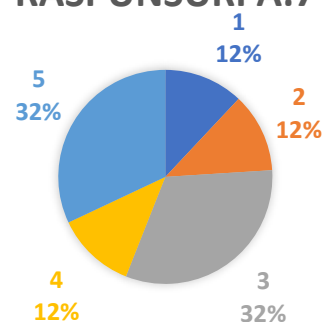
RĂSPUNSURI A.6

A.7. Numărul de discipline alese la nivelul școlii (discipline opționale) are un număr prea mic de ore în raport cu numărul de ore impuse (trunchi comun și curriculum diferențiat).

Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	3
2 (dezacord)	3
3 (nici acord, nici dezacord)	8
4 (acord)	3
5 (acord total)	8

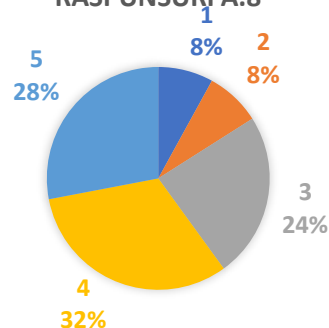
RĂSPUNSURI A.7

A.8. Numărul de ore pe săptămână existent în actualul plan cadru este prea mare.

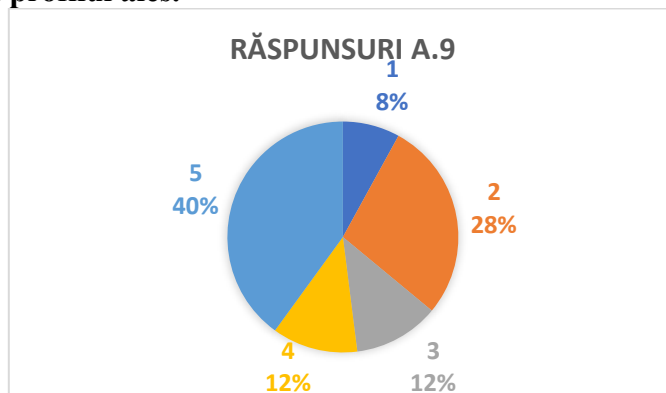
Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	2
2 (dezacord)	2
3 (nici acord, nici dezacord)	6
4 (acord)	8
5 (acord total)	7

RĂSPUNSURI A.8

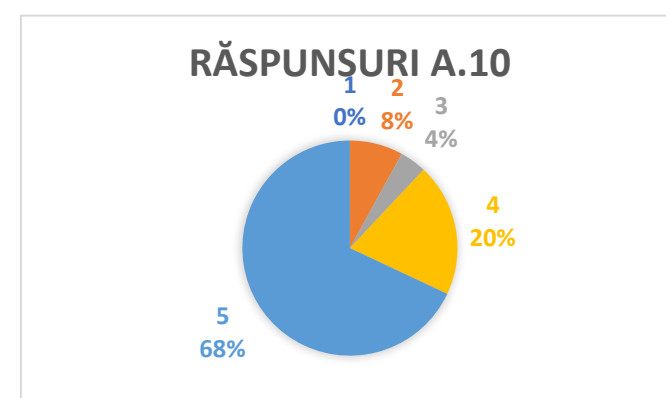
A.9. În actualul plan cadru există materii care nu se studiază, deși ar fi importante în vederea unei pregătiri temeinice a elevului în concordanță cu profilul ales.

Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	2
2 (dezacord)	7
3 (nici acord, nici dezacord)	3
4 (acord)	3
5 (acord total)	10

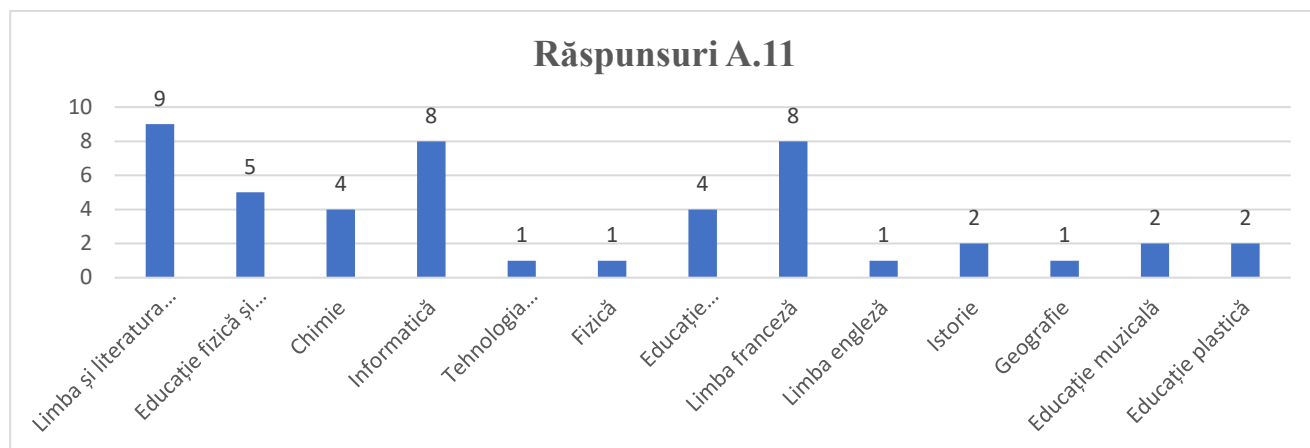
A.10. În actualul plan cadru există materii care nu sunt conforme cu profilul ales.

Calificativ	Nr. de opțiuni
1 (dezacord total)	0
2 (dezacord)	2
3 (nici acord, nici dezacord)	1
4 (acord)	5
5 (acord total)	17

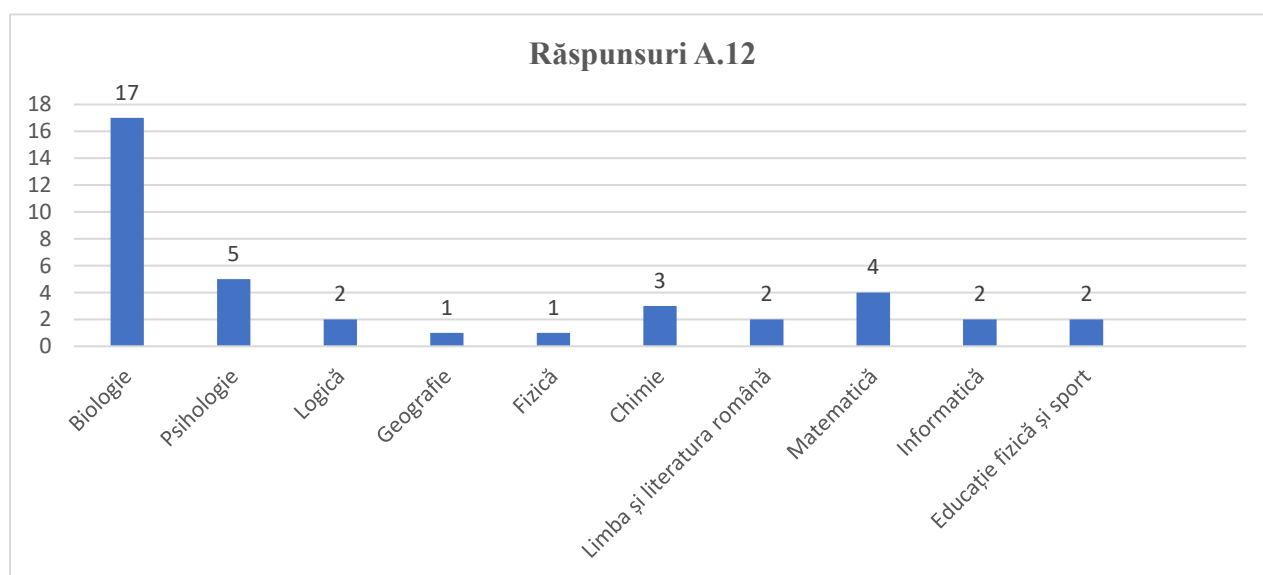
Întrebarea A.11. Precizați care sunt materiile la care numărul de ore din planul cadru în vigoare este prea mare din punctul dumneavoastră de vedere.

Disciplina	Numărul de menționări
Limba și literatura română	9
Educație fizică și sport	5
Chimie	4
Informatică	8
Tehnologia informației	1
Fizică	1
Educație antreprenorială	4
Limba franceză	8
Limba engleză	1
Istorie	2
Geografie	1
Educație muzicală	2
Educație plastică	2

Întrebarea A.12. Precizați care sunt materiile la care numărul de ore din planul cadru în vigoare este prea mic din punctul dumneavoastră de vedere.

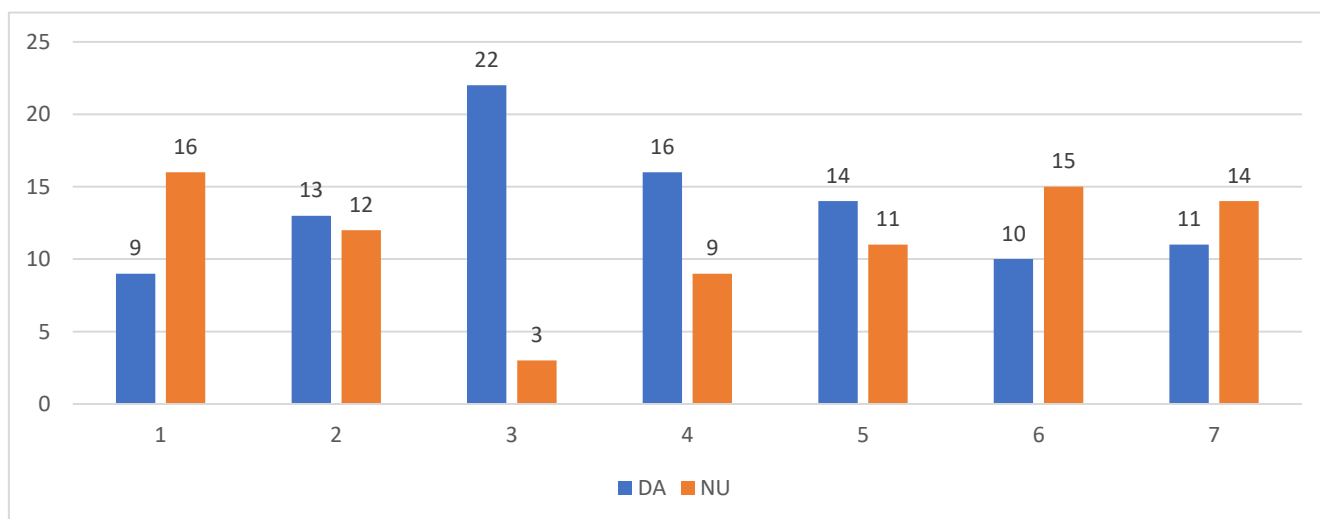
Disciplina	Numărul de menționări
Biologie	17
Psihologie	5
Logică	2
Geografie	1
Fizică	1
Chimie	3
Limba și literatura română	2
Matematică	4
Informatică	2
Educație fizică și sport	2

B. La întrebările din partea B elevii au putut să își exprime opinia asupra celor trei variante de planuri cadru propuse și să aleagă planul cadru care li se pare cel mai adecvat, justificându-și alegerea.

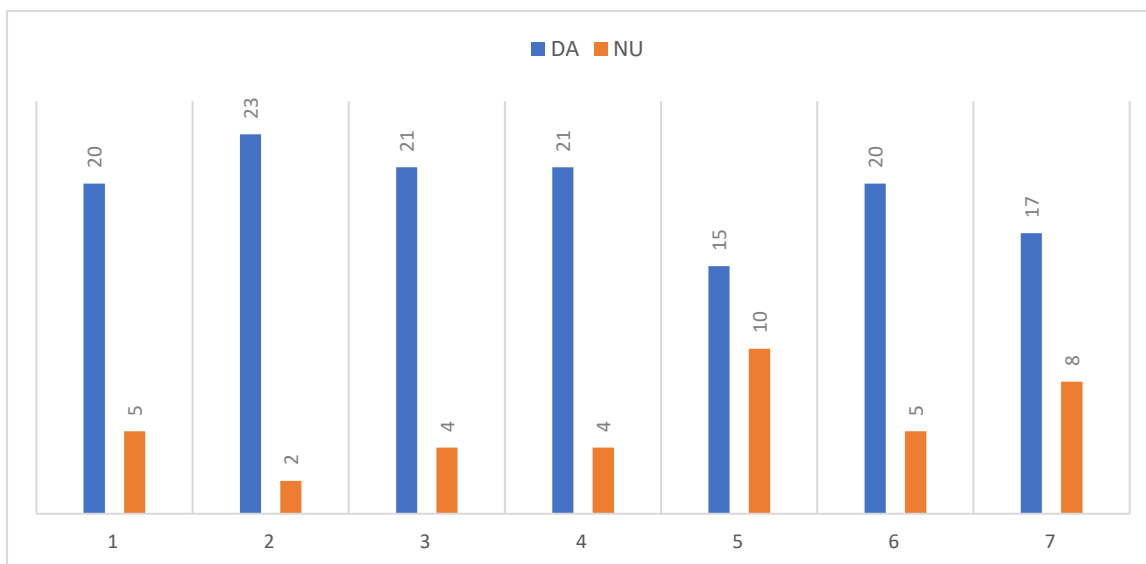
B.V1. Vom prezenta opțiunile elevilor referitoare la Varianta 1 propusă.

Întrebare	DA	NU
1. Reflectă această propunere de plan cadru dorințele unui elev de la profilul real în legătură cu materiile studiate și numărul de ore alocate ficăreia?	9	16
2. Numărul de ore alocat disciplinelor din cadrul ariei curriculare <i>Matematică și științe ale naturii</i> este suficient?	13	12
3. Numărul de ore alocat disciplinelor din cadrul ariei curriculare <i>Tehnologii</i> este suficient?	22	3
4. Considerați că numărul de ore alocat disciplinelor din celelalte arii curriculare, cu excepția celor amintite la 2 și 3 este conform cu profilul real?	16	9
5. Numărul de ore de discipline opționale este suficient?	14	11
6. Planul cadru este corespunzător cu pregătirea ulterioară pe care și-o dorește un absolvent de profil real (studii de licență, studii de masterat și studii doctorale)?	10	15
7. Considerați că numărul de ore săptămânal este optim pentru procesul de învățare?	11	14

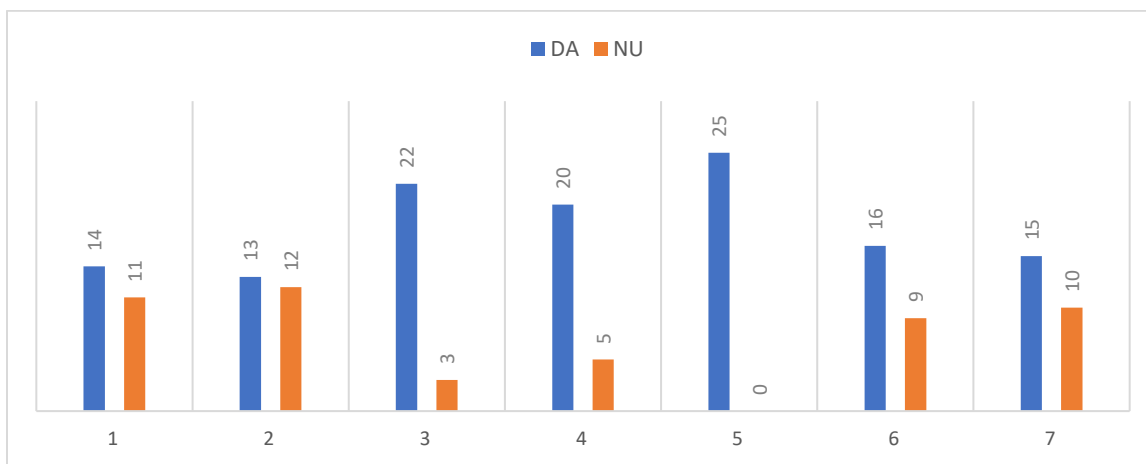
B.V2. Vom prezenta opțiunile elevilor referitoare la Varianta 2 propusă.

Întrebare	DA	NU
1. Reflectă această propunere de plan cadru dorințele unui elev de la profilul real în legătură cu materiile studiate și numărul de ore alocate fiecăreia?	20	5
2. Numărul de ore alocat disciplinelor din cadrul ariei curriculare <i>Matematică și științe ale naturii</i> este suficient?	23	2
3. Numărul de ore alocat disciplinelor din cadrul ariei curriculare <i>Tehnologii</i> este suficient?	21	4
4. Considerați că numărul de ore alocat disciplinelor din celelalte arii curriculare, cu excepția celor amintite la 2 și 3 este conform cu profilul real?	21	4
5. Numărul de ore de discipline opționale este suficient?	15	10
6. Planul cadru este corespunzător cu pregătirea ulterioară pe care și-o dorește un absolvent de profil real (studii de licență, studii de masterat și studii doctorale)?	20	5
7. Considerați că numărul de ore săptămânal este optim pentru procesul de învățare?	17	8

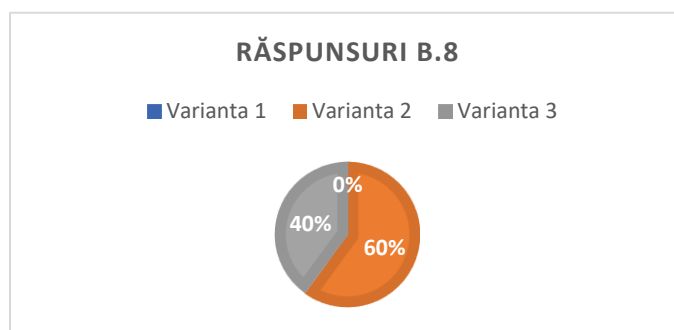
B.V3. Vom prezenta opțiunile elevilor referitoare la Varianta 3 propusă.

Întrebare	DA	NU
1. Reflectă această propunere de plan cadru dorințele unui elev de la profilul real în legătură cu materiile studiate și numărul de ore alocate ficăreia?	14	11
2. Numărul de ore alocat disciplinelor din cadrul ariei curriculare <i>Matematică și științe ale naturii</i> este suficient?	13	12
3. Numărul de ore alocat disciplinelor din cadrul ariei curriculare <i>Tehnologii</i> este suficient?	22	3
4. Considerați că numărul de ore alocat disciplinelor din celelalte arii curriculare, cu excepția celor amintite la 2 și 3 este conform cu profilul real?	20	5
5. Numărul de ore de discipline opționale este suficient?	25	0
6. Planul cadru este corespunzător cu pregătirea ulterioară pe care și-o dorește un absolvent de profil real (studii de licență, studii de masterat și studii doctorale)?	16	9
7. Considerați că numărul de ore săptămânal este optim pentru procesul de învățare?	15	10

Întrebarea B.8. Precizați care este din punctul dumneavoastră de vedere cea mai bună propunere de plan cadru și justificați alegerea făcută.

Varianta	Numărul de opțiuni
1	0
2	15
3	10

5. INTERPRETAREA REZULTATELOR

A.1. Planul cadru din prezent pentru ciclul inferior al liceului (clasele IX – X) este corespunzător profilului.

Media răspunsurilor a fost 3,52. Se observă că o bună parte dintre elevi sunt de părere că planul cadru actual pentru clasele IX – X nu este corespunzător, însă sunt și unii elevi care nu au o părere exactă în acest sens. Totuși trebuie remarcat că nu au existat elevi care să fie în dezacord total cu această afirmație.

A.2. Planul cadru din prezent pentru ciclul superior al liceului (clasele XI – XII) este corespunzător profilului.

Media răspunsurilor este 3,56. Se observă că media este foarte apropiată cu cea obținută la întrebarea A.1., ceea ce implică faptul că elevii consideră că planurile cadru nu sunt corespunzătoare profilului real.

A.3. Planurile cadru în vigoare sunt suficient de specifice profilului și specializării în așa fel încât numărul de ore distribuit fiecărei materii este corespunzător.

Media răspunsurilor este 3,4. De această dată media indică un număr mare de elevi mulțumiți de planul cadru în vigoare, în raport cu specializarea și numărul de ore distribuit materiilor. Totuși există 5 elevi care sunt dezacord cu afirmația, iar un număr de 8 elevi nu au o părere exactă, precizând că nu sunt nici de acord, nici în dezacord cu afirmația propusă.

A.4. În planul cadru în vigoare numărul de ore atribuit materiilor din aria curriculară *Matematică și științe ale naturii* sunt suficiente.

Media răspunsurilor este 3,84. O bună parte dintre elevi consideră că numărul de ore alocat ariei curriculare a profilului lor este suficient, însă există și un procent semnificativ care nu sunt de acord cu această afirmație.

A.5. Există în actualul plan cadru discipline care au un număr prea mare de ore pe săptămână alocat în raport cu alte discipline de profil.

Media răspunsurilor este 3,68. Se observă din distribuția rezultatelor că o bună parte dintre elevi sunt de acord cu faptul că numărul de ore alocat unora dintre materiile care nu sunt de profil este suficient de mare, în raport cu necesitatea acestora de a studia intens materii necesare pregătirii lor viitoare.

A.6. Există în actualul plan cadru discipline care au un număr prea mic de ore pe săptămână alocat în raport cu alte discipline de profil.

Media răspunsurilor este 2,88. Se poate spune că există opinii diferite în această privință, deoarece 10 elevi sunt de părere că nu există materii cu un număr prea mic de ore pe săptămână, însă un număr de 12 elevi precizează că sunt de acord cu această afirmație, ceea ce probabil se datorează faptului că doar o parte dintre elevi își doresc să studieze mai amănunțit anumite discipline.

A.7. Numărul de discipline alese la nivelul școlii (discipline opționale) are un număr prea mic de ore în raport cu numărul de ore impuse (trunchi comun și curriculum diferențiat).

Media răspunsurilor este 3,4. Unii dintre elevi nu au o părere exactă asupra numărului de discipline opționale pe care trebuie să îl studieze, însă majoritatea elevilor au fost de acord că trebuie să aibă mai multe ore în planul cadru pe care să și le aleagă după propriile opțiuni și să nu fie impuse.

A.8. Numărul de ore pe săptămână existent în actualul plan cadru este prea mare.

Media răspunsurilor este 3,64. Ne putem duce cu gândul că majoritatea elevilor consideră că petrec prea mult timp la școală și ar fi mai bine pentru ei să aibă mai mult timp pentru studiul individual.

A.9. În actualul plan cadru există materii care nu se studiază, deși ar fi importante în vederea unei pregătiri temeinice a elevului în concordanță cu profilul ales.

Media răspunsurilor este 3,48. De aici reiese faptul că o bună parte dintre elevi sunt de părere că unele discipline de actualitate nu sunt studiate și ar fi necesar ca acestea să fie prevăzute într-un viitor plan cadru.

A.10. În actualul plan cadru există materii care nu sunt conforme cu profilul ales.

Media răspunsurilor este 4,48. Această medie arată clar faptul că elevii sunt nemulțumiți de existența unor materii neimportante din punctul lor de vedere pentru pregătirea ulterioară terminării liceului.

Întrebarea A.11. Precizați care sunt materiile la care numărul de ore din planul cadru în vigoare este prea mare din punctul dumneavoastră de vedere.

Se observă că cele mai multe nominalizări le au disciplinele limba și literatura română, limba franceză și informatica. Se pare că elevii sunt de părere că ceea ce studiază la limba și literatura română nu le este folositor pregătirii examenului de bacalaureat și că numărul de ore alocat celei de-a doua limbi străine este prea mare. De asemenea, mai mulți elevi cred că disciplina informatică are un număr prea mare de ore alocat, ceea ce implică că un procent bun dintre elevi nu au înclinații deosebite spre aria curriculară Tehnologii și nu își doresc să urmeze o carieră în acest domeniu. Mai pot fi menționate cu un număr semnificativ de răspunsuri, disciplinele educație fizică și sport, chimie și educație antreprenorială.

Întrebarea A.12. Precizați care sunt materiile la care numărul de ore din planul cadru în vigoare este prea mic din punctul dumneavoastră de vedere.

Datorită faptului că în zilele noastre mulți absolvenți ai profilului real își doresc să studieze după terminarea liceului Facultatea de Medicină, elevii consideră că disciplina biologie are un număr prea mic de ore alocate (68% dintre respondenți). Mai există și alte discipline la care unii elevi consideră că numărul de ore alocat este prea mic, ca de exemplu matematica sau psihologia.

B.V1. Vom interpreta opțiunile elevilor referitoare la Varianta 1 propusă.

Se observă că foarte puțini elevi cred că propunerea reflectă dorințele unui elev de la profilul real (36%), o parte dintre elevi sunt de părere că numărul de ore alocat disciplinelor ariei curriculare Matematică și științe ale naturii este suficient (52%), iar în mare măsură elevii consideră că numărul de ore alocat materiilor din aria Tehnologie este mai multe decât suficient (88%). De asemenea, consideră într-o oarecare măsură (64%) că numărul orelor alocate celorlalte materii este conform și precizează că numărul de discipline opționale este suficient într-un procent de 56%. Mulți dintre elevi cred că planul cadru nu este corespunzător pregătirii ulterioare dorite de ei (60%) și că numărul de ore alocat săptămânal nu este optim (56%).

B.V2. Vom interpreta opțiunile elevilor referitoare la Varianta 2 propusă.

O bună parte dintre elevi (peste 80%) sunt de părere că există suficiente ore alocate materiilor de profil, precum și celorlalte discipline studiate. Se poate observa ușor că 40% dintre respondenți cred că nu sunt propuse suficiente discipline opționale, dar totuși 80% dintre ei cred că planul cadru este corespunzător profilului și un procent de 68% dintre ei cred că acesta prevede un număr de ore săptămânal optim.

B.V3. Vom prezenta opțiunile elevilor referitoare la Varianta 3 propusă.

Toți elevii respondenți sunt de părere că acest plan cadru are suficiente ore alocate disciplinelor opționale. Puțin peste jumătate din numărul respondenților cred că numărul de ore alocat disciplinelor de profil este suficient și că acest plan cadru reflectă dorințele lor. Un procent de 64% dintre elevi sunt de părere că planul cadru este corespunzător cu pregătirea ulterioară pe care și-o dorește un absolvent de profil real, iar un procent de 60% dintre elevi consideră că numărul de ore săptămânal este optim pentru procesul de învățare.

Întrebarea B.8. Precizați care este din punctul dumneavoastră de vedere cea mai bună propunere de plan cadru și justificați alegerea făcută.

Se observă clar atât de aici, cât și din răspunsurile anterioare ale elevilor referitoare la planurile cadru că aceștia cred că Varianta 1 propusă nu este conformă cu ceea ce ei își doresc și nu corespunde așteptărilor lor. Dintre respondenți, 60% aleg Varianta 2 și precizează că fac această alegere datorită faptului că numărul de ore alocat materiilor de profil este corespunzător dorințelor lor (față de actualul plan cadru, majoritatea materiilor de profil au alocate cu câte o oră sau două în plus), cu mențiunea că sunt de părere că numărul de ore alocat disciplinei informatică este prea mare. Un procent de 40% dintre elevi aleg Varianta 3, datorită numărului mare de discipline opționale prevăzut.

6. CONSTATĂRI

Din răspunsurile elevilor se observă că aceștia văd o necesitate schimbarea planurilor cadru actuale deoarece acestea nu mai corespund nevoilor lor. Mulți consideră că planurile cadru trebuie să se axeze pe studierea a mai puține materii, fiind necesară axarea pe materiile de profil (matematică, fizică, chimie și biologie). Probabil că și elevii de la alte profiluri (profil uman, profil tehnic etc.) au aceeași părere.

Planurile cadru nu mai sunt de actualitate cu fenomenele cotidiene și respondenții consideră că este necesară o actualizare foarte temeinică a acestora datorită nevoilor societății.

Având în vedere toate răspunsurile elevilor este clar că actualul plan cadru nu este în concordanță cu dorințe lor, iar nici cele trei planuri cadru propuse nu sunt acceptate în unanimitate datorită aspectelor precizate anterior, însă cu excepția Variantei 1, care este foarte asemănătoare cu actualul plan cadru, elevii ar fi deschiși modificării actualului plan cadru cu Varianta 2 sau Varianta 3, văzând astfel o oportunitate de a studia mai mult materiile către care ei au înclinații.

7. SUGESTII

Din punctul meu de vedere, modificarea actualului plan cadru este un aspect iminent, deoarece planul cadru în vigoare pentru învățământul liceal filiera teoretică, profilul real, nu mai răspunde cerințelor societății, pe de-o parte și pe de altă parte, dorințelor elevilor așa cum se poate remarca pe baza studiului efectuat.

Indicat ar fi realizarea unei dezbateri publice, ample, în care să fie implicați toți factorii care stau la baza procesului de învățământ (elevii, părinții, cadrele didactice, precum și partenerii sociali), în urma căreia să se ia o decizie, la nivelul Ministerului Învățământului, în acest sens.

Așadar, planurile cadru trebuie să fie în mod cert diferențiate în funcție de profil și specializare. De exemplu, în momentul actual planul cadru pentru profilul real este identic la nivelul ciclului inferior al liceului pentru cele două specializări, matematică-informatică și științe ale naturii și aproape identic la nivelul ciclului superior al liceului, în contextul în care este clar că elevii care își aleg specializarea matematică-informatică își doresc să urmeze o facultate concentrată pe cele două materii de bază, iar cei de la specializarea științe ale naturii vor în mare parte să urmeze medicina. Majoritatea respondenților și-au exprimat opinia că spre exemplu, disciplina informatică are un număr prea mare de ore alocate în propunerile de plan cadru la cea de-a doua specializare menționată.

În concluzie, accentul trebuie pus așa cum consideră elevii pe materiile de bază, ei nedorindu-și ca cel puțin în anii terminali să studieze discipline care nu au legătură directă cu alegerea lor.

DINAMICA ȚĂRMULUI ROMÂNESC ÎNTRE CAPUL MIDIA ȘI EFORIE SUD

Prof. Cazacu Steliana
Liceul Teoretic „Decebal”, Constanța

Zonele litorale concentrează o mare parte din activitatea umană și sunt regiuni extrem de populate (60% din populația lumii trăiește în regiunea costieră). Litoralul Mării Negre este cea mai importantă zonă turistică a României, având în vedere numărul de turiști români și străini care îl vizitează anual, peste 8 milioane.

Din păcate, zona costieră a României este supusă permanent proceselor de eroziune, fenomenul accentuându-se în ultimii 30 de ani, ca urmare a construirii lacurilor de baraj de la Porțile de Fier I și II, în acest fel cantitatea de sedimente adusă de Dunăre în Marea Neagră reducându-se la jumătate și dereglând echilibrul sedimentar costier. Acestei cauze i se pot adăuga și scăderea aportului de sedimente pe suprafețele de plajă, pierderea de sedimente către larg, datorită construirii digurilor portuare, prăbușirea falezelor datorită instabilității geotehnice a zonelor situate în partea superioară a pantelor și/sau acțiunii valurilor la baza falezelor etc.

Scopul prezentului studiu constă în analiza morfologiei țărmurilor cu faleză de la Capul Midia până la Eforie Sud și investigarea morfodinamicii acestuia, în vederea stabilirii gradului de vulnerabilitate a acestui sector al litoralului românesc. Litoralul românesc se încadrează în categoria țărmurilor secundare, cu două subtipuri caracteristice:

- a. țărmuri de eroziune (cu faleză);
- b. țărmuri de acumulare (țărmuri barieră).

Din punct de vedere geomorfologic, caracteristica dominantă a zonei sudice o constituie dezvoltarea țărmurilor cu faleză. Zona costieră Cap Midia – Eforie Sud, în funcție de caracterele geomorfologice specifice, permite separarea în cadrul ei a două sectoare distincte:

- sectorul Cap Midia – Cap Singol, unde elementul definitoriu îl constituie prezența corpurilor acumulative nisipoase, mari, extinse între promontorii cu faleză activă;
- sectorul Cap Singol – Eforie Sud, dominat de țărmurile cu faleză activă.

Țărmurile de eroziune - elementul geomorfologic definitoriu pentru acest tip de țărm îl constituie faleza. Prezența și dezvoltarea falezei în acest sector este rezultatul interacțiunii factorilor geologici și structural-tectonici, specifici Dobrogei Centrale și de Sud, cu ceilalți factori de mediu, care controlează desfășurarea proceselor costiere. Modelată de valuri și curenți, pe fondul creșterii lente a nivelului mării, faleza, relativ înaltă, este bine dezvoltată în sectorul Cap Singol – Eforie Sud. Există sectoare cu faleză activă, în retragere, precum și sectoare unde aceasta este protejată de perisipuri. Țărmurile cu faleză activă au o extindere areală majoră. Sunt întâlnite în sectoarele Cap Pescărie - Cap Constanța (Plaja Modern), Eforie Nord – Belona, Capul Turcului – Capul Tuzla.

În timpul deplasărilor pe teren, în sectorul Cap Pescărie - Cap Constanța (Faleză Nord), am surprins intense procese de prăbușire a falezei.

În acest sector, am observat că marea amenință să înghită falezele Constanței, cu tot cu somptuoasele vile construite în ultimii ani în buza malului. Construcțiile au fost ridicate fără a se ține cont de un plan urbanistic, fără a se realiza lucrări de consolidare a falezei, iar acum riscă să se prăbușească în mare (fig.2-3). De altfel, din interviurile luate localnicilor, ei spun că este afectată structura de rezistență a clădirilor, că au apărut fisuri în pereții caselor și că toate obiectele din casă nu mai au stabilitate.

Aceeași situație apare și la Eforie Nord și Eforie Sud. Falezele naturale sunt formate dintr-o succesiune de nivele de loess, separate prin paleosoluri, având în bază un orizont de argile roșii de vârstă villafranchian, care stau pe calcarele organogene sarmațiene. Infiltrațiile apelor de suprafață (acviferul freatic) până la nivelul argilos care este relativ impermeabil determină acumularea apei și alunecări importante ale falezelor. La aceasta se adaugă abraziunea directă a valurilor asupra bazei acestora, în zonele cu plajă îngustă.

Între Eforie Nord și Eforie Sud, între anii 2004 și 2017, marea a înghițit 25 metri de plajă și a „cariat” grav culoarul de promenadă, făcut din piatră și ciment (fig.1-3).

Fig. 1-2. Prăbușiri de faleză la Eforie Nord

3. Eforie Sud

La sud de portul Constanța, golful care formează astăzi rada Portului Constanța, a fost indiguit pe o lungime de 2 km spre larg și astfel, a fost adăpostit de valurile mării.

Pe faleza inactivă din dreptul Portului Constanța, alunecările de teren apar datorită prezenței faciesurilor petrografice puțin rezistente, friabile ce acoperă strate groase de loess, precum și acțiunii de șiroire a apelor din precipitații. Imobilele situate în apropierea Gării de Nord, pe strada Traian sunt în pericol de a se prăbuși. În urmă cu trei ani, în timpul unor ploi torențiale, au apărut cratere în șosea cu adâncimi de cca 15 m, care au blocat traficul în zonă. Craterul, aflat la cca 30 m de clădiri, a dus la înclinarea blocurilor cu șase grade, au apărut fisuri în pereții apartamentelor, șoseaua a fost închisă, iar, în prezent se fac lucrări de stabilizare a versantului.

Față de amploarea fenomenelor de eroziune, au fost luate pe plan local unele măsuri expeditiv de protecție a unor sectoare ale plajei Mamaia.

Începând cu toamna anului 2014, în sectoarele afectate cel mai puternic de procesele de eroziune, respectiv plaja Mamaia, sectorul Cap Singol – Plaja „Modern” și plaja Eforie Nord – Eforie Sud au început ample lucrări de protecție și reabilitare a zonei sudice a litoralului românesc, prin construirea sau refacerea digurilor sparge-val și consolidarea falezelor (fig.4-5).

Fig. 4. Lucrări de consolidare a falezei și a digurilor „sparge-val” în sectorul Cap Singol

Fig.5. Lucrări de consolidare a falezei la Eforie Nord

Și pentru „întoarcerea cu fața la mare” a orașului Constanța, pentru dezvoltarea turismului litoral s-a început și construirea șoselei de coastă, așa numita „Riviera Tomis”, șosea care va avea o lungime de 7 km, va începe din Portul „Tomis”, din dreptul Comandamentului (fostul Hotel Carol) până la intrarea în stațiunea Mamaia. Riviera va avea 18 m lățime, 4 benzi pentru mașini, pistă pentru bicicliști și spațiu de promenadă pentru pietoni și spațiu verde.

În zona litorală a Mării Negre de pe teritoriul României, eroziunea costieră reprezintă un risc real pentru mediu, fenomenul manifestându-se pe diferite trepte de intensitate de-a lungul celor circa 244 km ai litoralului.

Pe baza cercetărilor efectuate de Administrația Bazinală de Apă Dobrogea-Litoral, Institutul Geocomar, INCDMN Grigore Antipa, privind evoluția zonei costiere, s-a ajuns la concluzia că eroziunea costieră atinge, în unele zone, la rata de circa 2m/an.

Sectoarele cele mai afectate de fenomene de eroziune au fost situate în sudul litoralului: Mamaia, Tomis, Eforie, Tuzla, Olimp-Venus, Saturn-Mangalia, 2 Mai - Vama Veche. Eroziunea cea mai accentuată se manifesta în stațiunea Mamaia, unde se estima o retragere a liniei țărmului de circa 40m în următorii 20 de ani. Orice întârziere în abordarea acestei probleme, putea duce la consecințe negative ireversibile asupra mediului și calității vieții. Soluțiile aplicate au condus la protejarea și îmbunătățirea calității mediului și a standardelor de viață în lungul zonei costiere românești a Mării Negre, precum și la creșterea siguranței în partea sudică a coastei, care era serios amenințată de eroziunea costieră.

Bibliografie

1. Bondar, C., 1973. *Marea Neagră în zona litoralului românesc. Monografie hidrologică*. IMH, București.
2. Ielenicz, M., Nedelea, A., 2009. *Dicționar de geomorfologie*. Editura Universitară București.
3. Spătaru A., 1986. *Plajele litoralului; cercetări în legătură cu evoluția și protecția sectorului Mamaia*. Hidrotehnica, 31.
4. Ungureanu Gh. V., 2000. *Studiul dinamicii țărmului românesc cu faleză la sud de Capul Tuzla în vederea estimării potențialului de risc*, Universitatea București
5. Vespremeanu, E., 1987. *Probleme de geomorfologie marină*, Univ. București.

CONSIDERAȚII PRIVIND POTENȚIALUL TURISTIC AL ORAȘULUI HÂRȘOVA

Prof. Cazacu Dumitra
Liceul Teoretic „Traian”, Constanța

1. Argument

Hârșova este un oraș sărac, cochet doar în centru, însă, paradoxal, extrem de bogat. Este inestimabil pentru că aici s-au păstrat, într-o foarte bună stare, straturi suprapuse de civilizație, fiind singurul loc din țară în care găsești, într-un singur strat de pământ, urme ale civilizației din neolitic până în epoca romană și chiar mai târziu. Adică 7 milenii sub pământ!

În localitatea de pe malul Dunării, arheologii români, francezi, germani studiază cea mai veche așezare omenească atestată din sud-estul Europei de peste 2 decenii, cetatea Carsium. Cercetătorii străini au venit în orașul prăfuit să îi studieze istoria, să se minuneze și apoi să ne demonstreze că românii nu știu să își valorifice bogățiile.

Priveliștea oferită de Dunăre și ruinele cetății îți taie respirația. Istoria este neglijată, peisajul la fel. Hârșova oferă și o altă bogăție, o resursă de neegalat, izvoarele termale de la „Puturoasa”, care nu au fost valorificate niciodată, deși sunt omologate similar celor de la Băile Herculane.

2. Scopul și obiectivele lucrării

Scopul lucrării este acela de a conștientiza salvarea și valorificarea patrimoniului nostru natural, de a promova frumusețile naturii, de a încerca să punem în valoare potențialul turistic al orașului Hârșova și de a contribui la lansarea ideii de turism durabil în zonă. Prin realizarea acestui proiect dorim să dezvoltăm în rândul nostru, al elevilor, dar și al cetățenilor spiritul de inițiativă, de investigare și cercetare a minunilor naturii, dar și a vestigiilor istorice care ne definesc ca neam.

3. Poziția geografică a orașului Hârșova

Orașul Hârșova este așezat în partea de NV a județului Constanța, pe malul drept al Dunării, la 10km de confluența Dunării cu brațul Borcea, în Dobrogea Centrală. Accesul în zonă se face pe Drumul Național 2A sau Drumul European E60, orașul Hârșova fiind situat la aproximativ 85km de orașul Constanța și de 250km de București (fig.1). Statutul de port și nod rutier, precum și apropierea de aeroportul Constanța-Mihail Kogălniceanu, îi permite contacte cu toate localitățile din România și Europa pe cale navală și rutieră.

4. Potențialul turistic al reliefului din zona orașului Hârșova

Aparent, Dobrogea Centrală nu prea are obiective naturale spectaculoase. De-a lungul șoselelor care duc spre litoral, relieful este de obicei ușor vălurit și ascunde vederii aspectele interesante; din cauza asta, puțini se abat deocamdată din drum, ca să vadă ce este dincolo de colinele cu porumb. În județul Constanța, interfluviile sunt vaste și ; doar pe marginile văilor apar forme mai dinamice, cu roca la zi .

Fig.1 Canaralele Hârșovei

Fig.2 Canaraua Roșie

În zona orașului Hârșova, podișul trimite spre Dunăre o serie de promontorii peninsulare, dominate de câte un deal mai mult sau mai puțin proeminent (cupole stâncoase sau spinări de balenă), cândva bine împădurite. Aceste dealuri se termină brusc la întâlnirea cu fluviul, prin abrupturi stâncoase, numite de localnici canarale (fig.1) . Între localitățile Hârșova (la nord) și Ghindărești (la sud) sunt cinci canarale , despărțite de vaduri largi și domoale, inundabile la bază. Peisajul canaralelor este variat, cu energie de relief de 10-80 metri. La fiecare cotitură ai parte de surprize. Pereți monolitici, uneori

surplombați, pante repezi/ spălături, capete de straturi geologice retezate. Vâlcele torențiale cu copaci suspendați, colți, stânci figurative. Peisaj montan în miniatură la malul Dunării.

Canaraua Roșie reprezintă abruptul vestic al Dealului Varoș, înalt de peste 80m, alcătuit din calcare impregnate cu oxizi de fier, ce, privite în ceasurile târzii ale după-amiezilor senine, când soarele este la asfințit, dau impresia unui spectaculos tablou, în care calcarul roșcat dă strălucitoare și sângerii reflexe de lumini. (fig.2). La poalele dealului se află o stâncă de 6m „Piatra cu capac”, o legendă în piatră; tradiția locului spune că a servit ca masă armatelor lui Traian, sau poate chiar împăratului, în timpul războaielor dacice.

Canaraua Țigănească reprezintă falezele stâncoase spre Dunăre ale Dealului Catedralei. În micile caverne de la baza pereților se adăpostesc pescarii când plouă. Când Dunărea crește, aceste caverne sunt inundate, la fel și mica fâșie de plajă pietroasă.

Canaraua Turcească sau a Cetății se află pe dealul Belciug, în aval de port. Turnurile și colții de stâncă au fost folosite de-a lungul istoriei ca bastioane naturale, pe suprafața dealului s-a construit o parte din fortificațiile care apărau orașul în evul mediu. Spre Ghindărești se află cariera de calcar din Dealul Celea Mică. Când este soare, roca golașă și albă reflectă orbitor lumina. Aici, apar pe malul Dunării, două stânci, înalte de aproximativ 15 m, Moșu și Baba.

Mai în amonte, se află Canaraua din Dealul Celea Mare, „La Porumbei”. Se desfășoară pe o lungime de 1 kilometru și ajunge la 86 m înălțime. Pe vremuri, aici erau numeroase cuiburi de porumbei, de unde și numele canaralei. Este o arie protejată pe care se mai păstrează resturi din pădurea care acoperea platoul dobrogean cu sute de ani în urmă.

5. Potențialul hidrologic al zonei orașului Hârșova

O comoară neexploatarea curge în Dunăre de 40 de ani, iar oameni din toate colțurile țării vin vară de vară să facă gratuit băi termale în două bazine improvizate pe malul fluviului.

Apele termale de la Hârșova nu au fost valorificate niciodată, deși sunt omologate similar celor de la Băile Herculane, putând fi utilizate pentru afecțiuni reumatice. Izvoarele sulfuroase, cu temperaturi de 43 de grade Celsius, au fost inspectate de specialiștii nemți și sunt ideale pentru o viitoare stațiune balneară.

Apele curg chiar la vest de oraș, pe malul Dunării, unde există un canal, care în vechime se numea „Puturosul” sau „Puturoasa”, denumire dată de la mirosul persistent de sulf emanat. În anii 1970 - 1980, mai multe foraje efectuate pe malurile Dunării au pus în evidență pânza de ape termale sulfuroase care merge sub albia Dunării. Drumul spre izvoare se face pe drumul spre Vadu Oii, pe un drum ros de camioane și căruțe, printr-o pădure deasă care se termină pe malul fluviului. Punctul de reper este o instalație de pompat apă din Dunăre, folosită la o orezărie din apropiere. Două bazine din beton făcute de oamenii locului în 1978 reprezintă toată instalația prin care se valorifică apele termale. În ele sunt ancorate două țevi, pe alocuri cârpite, prin care curge apa.

6. Potențialul cultural și istoric al zonei orașului Hârșova

Pe lângă valoarea peisagistică, Canaralele de la Hârșova sunt importante și din punct de vedere istoric și cultural, în această zonă aflându-se cetatea romană Carsium, creată de împăratul Traian în 103 d.Chr, fost castru militar roman ce datează din secolul al II-lea, precum și o cetate bizantină ridicată în sec. X-XI.

Descoperirile din ultimii ani au demonstrat că Hârșova și împrejurimile sale constituie unul dintre cele mai importante sit-uri arheologice din SE Europei. Lângă cetatea Carsium sunt vizibile câteva ziduri din cetatea medievală, înalte de până la 5 metri; ele se află la doar 30 metri distanță de buza falezei calcaroase, abruptă, surplombată, care domină malul drept al Dunării. Cetatea medievală a fost construită deasupra urmelor, vizibile în parte, ale fortificației romane Carsium, care a durat, cu unele

refaceri, între secolele II-IV. De la cetate, perspectiva asupra fluviului și falezelor din amonte și aval este deosebit de frumoasă (fig.3).

Este singurul loc în care găsești într-un singur strat de pământ urme ale civilizației de la neolitic până în epoca romană și chiar mai târziu. Adică 7 milenii sub pământ !

Fig.3. Cetatea „Carsium”

7. Concluzii

După ce ai văzut aceste imagini, trebuie să faci o excursie în împrejurimile orașului, să-i cunoști mai bine monumentele naturale și istorice și nu în ultimul rând, să înțelegi spiritul hârșovenilor.

Hârșova este, cu siguranță, o destinație cultural-istorică de neratat pentru un weekend de vară reușit, în natură, unde frumusețea și unicitatea peisajelor trimite cu gândul la legende aproape uitate de oamenii locului.

Bibliografie:

1. Ielenicz, M., (1999), *Dealurile și podișurile României*, Edit. Fundației România de Măine, București
2. Popovici, I., Grigore, M., Marin, I., Velcea, I., (1984), *Podișul Dobrogei și Delta Dunării–natură, om, economie*, Edit. Științifică, București

PRINCIPLES OF LEARNING

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău

Over the past few decades, psychologists specialised in the educational field have identified several principles which seem to be applicable to the learning process. These principles provide additional insight into what makes people learn most effectively.

Readiness

Students learn best when they are ready to learn, and no efficiency is attained if they see no reason for learning. Getting students ready to learn is usually the teacher's responsibility. If students have a clear objective, a strong purpose and a definite reason for learning something, they make more progress than if they lack motivation. **Readiness** implies a degree of single-mindedness and eagerness. When students are ready to learn, they meet the instructor at least halfway, and this simplifies the teacher's job. Sometimes the teacher may even inspire in students a readiness to learn. If sometimes external responsibilities, worries or interests weigh too heavily on their minds, if their schedules are overcrowded or if their personal problems seem to have no solution, students may have little interest in learning.

Exercise

The principle of **exercise** states that those things most often repeated are best remembered. It is the basis of drill and practice. The human memory is fallible. The mind can rarely retain, evaluate, and apply new concepts or practices after a single exposure. Students do not learn to weld during one shop period or to perform crosswise landings during one instructional flight. They learn by applying what they have been told and shown. Every time practice occurs, learning continues. The teacher must provide opportunities for students to practice and, at the same time, make sure that this process is directed toward a goal.

Effect

The principle of **effect** is based on the emotional reaction of the student. It states that learning is strengthened when accompanied by a pleasant or satisfying feeling, and that learning is weakened when associated with an unpleasant feeling. Experiences that produce feelings of defeat, frustration, anger, confusion, or uselessness are unpleasant for the student.

Primacy

Primacy, the state of being first, often creates a strong, almost unbreakable, impression. For the teacher, this means that what is taught must be right the first time. For the student, it means that learning must be right. Un-teaching is more difficult than teaching. The first experience should be positive, functional, and lay the foundation for all that is to follow.

Intensity

A vivid, dramatic, or exciting learning experience teaches more than a routine or boring experience. The principle of **intensity** implies that a student will learn more from the real thing than from a substitute. For example, a student can get more understanding and appreciation of a movie by watching it than by reading the script. Likewise, a student is likely to gain greater understanding of tasks by performing them rather than merely reading about them. The more immediate and dramatic the learning is to a real situation, the more impressive the learning is upon the student. Real world applications that integrate procedures and tasks that students are capable of learning will make a vivid impression on them.

Recency

The principle of **recency** states that things most recently learned are best remembered. On the contrary, the further a student is removed time-wise from a new fact or understanding, the more difficult

it is to remember. It is easy, for example, for a student to recall a telephone number dialled a few minutes ago, but it is usually impossible to recall a new number dialled last week. The closer the training or learning time is to the time of actual need to apply the training, the more apt the learner will be to perform successfully.

Thus the teacher should repeat, restate, or reemphasize important things at the end of a lesson to help the student remember them.

Freedom

The principle of **freedom** states that things freely learned are best learned. On the contrary, the further a student is forced, the more difficult is for him to learn, assimilate and implement what is learned. Compulsion and coercion/pressure are antithetical to personal growth. The greater the freedom enjoyed by individuals within a society, the greater the intellectual and moral advancement enjoyed by society as a whole. Since learning is an active process, students must have freedom: freedom of choice, freedom of action, freedom to bear the results of action - these are the three great freedoms that constitute personal responsibility. If no freedom is granted, students may have little interest in learning.

Bibliography:

- Gardner, H. (1999): *Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century*, New York: Basic Books.
- Delors, J. et alli. (1996): *Learning: the Treasure Within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century*, UNESCO.
- Jordan, Anne et alli.(2008): *Approaches to learning*, Open University Press, England.

PUNCT DE VEDERE PERSONAL ȘI CRITIC PRIVIND FOLOSIREA ADECVATĂ A METODELOR DIDACTICE ÎN STUDIUL ELEMENTELOR DE LIMBĂ LA GIMNAZIU

Prof. Chiorbeja Gabriela
Școala Gimnazială „Iustin Pîrvu”, Poiana Teiului

Metodei didactice i s-au dat mai multe definiții, din sintetizarea cărora conchidem că ea reprezintă o modalitate practică de lucru, un mod conștient și sistematic de realizare a unei acțiuni eficiente, o cale urmată de profesor cu scopul de a-i face pe elevi să ajungă la realizarea sarcinilor stabilite. Altfel spus, metoda este un ansamblu organizat al procedeelor de punere în practică a operațiilor care stau la baza acțiunilor parcurse în comun de profesor și elevi și care conduc în mod planificat la realizarea obiectivelor propuse. Valoarea și eficiența unei metode rezidă în calitatea și eficiența unor procedee pe care ea le înglobează.

În procesul didactic al studierii Limbii și literaturii române în școală se utilizează o gamă variată de metode și procedee, oferite fie de practica școlară tradițională, fie de didactica modernă. Profesorul și elevii acționează și interacționează prin intermediul metodelor de pedare, învățare și evaluare; calitatea muncii lor este în funcție de aceste metode, ele constituind o sursă însemnată de creștere a capacității și calității învățământului.

Folosirea metodelor și procedeelor trebuie să fie determinată de realizarea unei învățări active, conștiente, proces în care relația profesor – elevi să fie pusă sub imperativul activizării elevilor,

profesorul îndeplinind rolul unui ghid competent și abil, care să pună discipolii săi în situații concrete de învățare prin efort propriu.

Aplicându-se metode deosebite, se obțin diferențe esențiale în pregătirea elevilor, deoarece metodele de instruire/ educare privesc atât modul cum se transmit și se asimilează cunoștințele, cât și dezvoltarea unor calități intelectuale și morale, precum și controlul dobândirii cunoștințelor și al formării abilităților. Rezultă, deci, că metodele servesc unor scopuri de cunoaștere (stăpânirea normelor și metodelor de gândire), de instruire (asimilarea unor cunoștințe, priceperi, deprinderi și operații de lucru) și formative (de formare și perfecționare a trăsăturilor de personalitate).

Deși considerate a fi învechite, totuși metodele tradiționale sunt folosite în predarea și învățarea limbii și literaturii române alături de cele activ-participative, experiența didactică susținându-ne opinia că se impune un echilibru între aceste două categorii. Dintre **metodele tradiționale** cele mai folosite în predarea – învățarea – evaluarea cunoștințelor gramaticale, în special a celor privind clasele morfologice, la nivel gimnazial, se pot aminti: lucrul cu manualul, conversația, problematizarea, exercițiul, demonstrația, descoperirea.

Metodele moderne (activ-participative) pe care le utilizez și s-au dovedit eficiente sunt: problematizarea, descoperirea (învățarea prin descoperire), brainstormingul, chiar lectura la ora de gramatică (am imaginat o structură narativă în care am inclus întreaga informație legată de noțiunile gramaticale), metoda cubului, „Știu/Vreau să știu/Am învățat”, metoda „ Gândeți/ Lucrați în perechi/ Comunicați”, algoritimizarea, mozaicul, autoevaluarea, proiectul și portofoliul.

Experiența noastră didactică demonstrează că metodele tradiționale au la baza folosirii lor anumite avantaje și dezavantaje. Punctele slabe ale acestora rezultă din faptul că accentul este pus în special pe conținutul învățării și nu pe elev, fiind importantă mai ales transmiterea unor cunoștințe considerate a fi valoroase și mai puțin modul în care aceste cunoștințe îl ajută pe elev în dezvoltarea intelectuală proprie. Elevul devine astfel un consumator pasiv al informațiilor gata prelucrate, oferite de către profesor, ajungând de cele mai multe ori să memoreze și să reproducă mecanic ceea ce i se transmite. Dintre punctele tari ale acestor metode, putem aminti: timpul scurt de pregătire, consistența bagajului informațional, posibilitatea ca și elevii slabi să beneficieze de informații bine structurate. Totuși, transformările prin care a trecut procesul de învățare, mai ales în ultimele decenii, au pus problema elaborării și utilizării unor noi metode de predare și învățare școlară, devenind o necesitate promovarea metodelor moderne de instruire, care au capacitatea de a stimula participarea activă și deplină, fizică și psihică, individuală și colectivă a elevilor în procesul învățării. Elevii trebuie să fie învățați să gândească în mod critic și creativ, constructiv, eficient. Aceasta înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora și a-l oferi celor care au nevoie de el. Capacitatea de a gândi critic se dobândește în timp, permițând elevilor să se manifeste spontan, fără îngrădire, ori de câte ori se creează o situație de învățare. Ei nu trebuie să se simtă stingheri, să le fie teamă de reacția celor din jur față de părerile lor, ci să aibă încredere în puterea lor de analiză, de reflecție, să învețe a colabora cu alții în rezolvarea problemelor, înțelegând că succesul grupului depinde de contribuția fiecărui membru al său.

Învățarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învățare activ și integrarea programelor de învățare în funcție de ritmul propriu de învățare al elevului. Acesta devine implicat și responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce privește propria lui educație.

Avantajele învățării centrate pe elev sunt:

- creșterea motivației elevilor, deoarece aceștia sunt conștienți că pot influența procesul de învățare;
- eficacitatea mai mare a învățării și a aplicării celor învățate, deoarece aceste abordări folosesc învățarea activă;

- învățarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înțelege;
- posibilitatea mai mare de includere (pot fi adaptate în funcție de potențialul fiecărui elev, de capacitățile diferite de învățare, de contextele de învățare specifice);
- metodele de învățare centrată pe elev fac lecțiile interesante, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care vor fi capabili să le aplice în viața reală;
- valorifică gândirea critică/creativitatea;
- presupun complementaritate – relații și colaborare – cercetare comună;
- sistematizează experiențe subiective.

Nu mai trebuie de mult demonstrat faptul că, prin utilizarea metodelor moderne, activ-participative, cel care învață este considerat *managerul* propriei învățări, activitate care diferă de la o persoană la alta, determinată fiind de educația personală a subiectului, de mediul din care provine, de relațiile pe care le dezvoltă. Specifică metodelor interactive de grup este promovarea interacțiunii dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Considerăm că ele nu trebuie rupte de cele tradiționale, marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice, dar nu pot fi neglijate și câteva dintre limitele/dezavantajele acestora: unele activități sunt considerate mai mult recreative, iar elevii nu se implică în mod serios; ritmul redus al asimilării informațiilor; superficialitatea unor membri ai grupului; dificultăți de organizare și desfășurare, în sensul că necesită mai mult timp și oarecare pregătire din partea profesorului (explicații prealabile, materiale și mijloace didactice); dificultatea evaluării ș.a. Profesorul, prin măiestria sa, este cel mai în măsură să aleagă, să combine și să dozeze metodele, astfel încât acestea să-și dovedească eficiența pedagogică în asimilarea și aprofundarea cunoștințelor, în dezvoltarea priceperilor, deprinderilor, aptitudinilor și atitudinilor.

Știut fiind faptul că însușirea noțiunilor gramaticale de către elevi reprezintă un proces complex, ne-am format convingerea că predarea cu pricepere, simț de răspundere și dăruire a acestora are o mare importanță în asigurarea unei temelii solide pe care să se sprijine multitudinea și varietatea de cunoștințe dobândite atât în cadrul orelor de limba română, cât și în cadrul tuturor celorlalte obiecte de învățământ.

Didactica modernă propune schimbări și în metodologia evaluării, în conformitate cu cerințele unui învățământ formativ: stabilirea unui echilibru între evaluarea scrisă și cea orală; modificarea raportului între evaluarea sumativă și cea formativă, în favoarea celei de-a doua; se recomandă evaluarea prin consultare în grupuri mici și autoevaluarea; ea trebuie concepută și prezentată elevilor ca o sarcină comună, firească și nu ca o sancțiune, ca să-i inhibe pe elevi, să-i demotiveze, ci dimpotrivă, să-i încurajeze și să-i stimuleze să învețe mai bine. Așadar, pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activității instructiv-educative, profesorul îndeplinește roluri cu mult mai nuanțate decât în școala tradițională, succesul la clasă depinzând de competențele cadrului didactic de a crea oportunitățile optime de învățare pentru fiecare elev, de a asigura atmosfera propice declanșării valului de idei personale, de a le da elevilor șansa de a se afirma ca adevărați descoperitori ai noului, pentru că noi, dascălii, urmărim să formăm oameni cu putere de decizie, cu simțul răspunderii, oameni cu idei proprii, oameni în adevăratul sens al cuvântului.

În concluzie, orice tip de metodă, tradițională sau activ-participativă, folosită în momentul potrivit, poate deveni activă și atrăgătoare față de elevi, iar altele, folosite incorect, pot deveni inactive și inutile. Suntem de acord că „nu există metode bune sau rele, ci metode adecvate, bine sau prost utilizate” (Ioan Cerghit). Profesorul este cel care trebuie să le îmbine eficient, să dirijeze procesul de învățare, în scopul de a-l învăța pe elev cum să învețe, de a-i stimula gândirea, de a-l impulsiona în luarea de decizii, de a-l activa, de a-l ajuta să se integreze în grup, să se implice cât mai mult în realizarea sarcinilor. „Profesorul

care nu permite și nu încurajează diversitatea operațiilor în tratarea problemelor pune ochelari de cal intelectului elevilor, restrângându-le viziunea doar în direcția în care mintea profesorului este întâmplător de acord” (J Dewe).

DASCĂLUL-CONTINUITATE SPRE VIITOR

Prof. înv. primar. Daboveanu Diana
Scoala Gimnazială Nr. 1, Islaz, Teleorman

Meseria de dascăl, atunci când este făcută din vocație ,se aseamănă cu oficierea într-o catedrală a sufletelor.

O expresie a umanismului este dragostea pentru copii. Dascălul are un rol crucial în viața elevilor. Atât abilitățile profesionale cât și însușirile de personalitate au repercusiuni profunde în inima elevilor, provocând reverberații încă mulți ani după terminarea studiilor.

Prin felul său de a fi ori de a nu fi, prin comportamente și atitudini, profesorul ori aporie copiii: motivează, pedepsește, povățuiește, blamează, încurajează etc.

Dascălul este situat într-un sistem de relații ce depășesc incinta școlii, depășind granițele, dar incluzând părinții elevilor, și în general, membrii grupului social în mijlocul căruia trăiește și muncește, el este obligat să răspundă și solicitărilor acestora, adesea, trebuind să vină chiar în întâmpinarea lor.

Profesia didactică are o dimensiune umană extrem de puternică, fapt care implică nu doar cunoștințe și competențe, ci și atitudini, valori, într-un cuvânt o conștiință profesională. Cadrul didactic nu este doar un agent, care se supune unui sistem enorm, ci și un actor, care se investește în ceea ce face, conferă semnificații, trăiește activitatea cu elevii, cu un indice de intervenție personală importantă. Pentru ca actul educativ să fie eficient și în cel mai bun timp plăcut, inegalitatea dintre profesor și elev trebuie depășită.

Raportarea profesorului la elev presupune din partea celui dintâi înțelegerea unui ansamblu de idei. Educatorul îndeplinește, în școală, funcții cum ar fi organizator al procesului de învățământ, educator, partener al educației sau membru al corpului profesoral, al procesului de învățământ. Ca organizator al învățării, un profesor bun îmbină aspectele obiectiv-logice.

Calități atitudinale de natură caracterial- morală. Din această categorie face parte spiritul de obiectivitate și dreptate, principialitatea, cinstea, curajul, demnitatea, corectitudinea, modestia, fermitatea, răbdarea, optimismul, stăpânirea de sine, etc. Ele își pun amprenta asupra comportamentului său în relațiile cu cei din jur.

Aptitudinile didactice: necesare muncii de transmitere a cunoștințelor; implicate în activitatea de formare de priceperi și deprinderi de muncă la elevi; necesare pentru consolidare și sistematizarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor formate; pretinse de activitatea de verificare și apreciere a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor; de organizare a activității didactice, de evaluare și autoevaluare a activității didactice

Este, deci preocupat atât de aplicarea principiilor didactice, a teoriei instruirii în transmiterea conținutului

învățământului, cât și de implicațiile psihologice ale actului transmiterii: psihologia evoluției copilului, psihologia învățării, strategiile comunicării.

Profesorul nu ar trebui să fie doar un transmițător de informații care se rezumă la a da indicații elevilor în privința modului de învățare și a materialelor pe care trebuie să le învețe, ci și un antrenor care prin întrebări analitice stimulând gândirea elevilor,

crează premise pentru ca aceștia, prin aflarea independentă a răspunsurilor, să ajungă la o mai bună înțelegere a problemelor .

Exercitarea funcției de educator este dependentă de concepția care stă la baza semnificației care se acordă școlii și organizării ei, de felul în care profesorul își îndeplinește misiunea. Funcția didactică a profesorului se exprimă prin îndeplinirea statutului de model, partener, sfătuitor. Ea se îndeplinește prin crearea unei atmosfere generale de securitate și încredere în clasă, prin încurajarea succeselor fiecărui elev, prin crearea unui flux de simpatie între profesor și elevi.

Dascălul este figura centrală a reformei educaționale contemporane. De el depinde întregul sistem de învățare la clasă într-un mediu creativ, afectiv și cald și securizat.

Eficiența actului educațional este o rezultată a interacțiunii tuturor factorilor și condițiilor care concură la desfășurarea sa.

Eficiența actului educațional este o rezultată a interacțiunii tuturor factorilor și condițiilor care concură la desfășurarea sa. Personalitatea dascălului reprezintă acel filtru care imprimă direcții și finalități nuanțate întregului demers educativ.

Bibliografie:

1. Ioan Nicula, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică București, 1998
2. Dorina Sălăvăstru, *Psihologia educației*, Editura Politom, 2004

ROLUL PROIECTELOR ȘI PARTENERIATELOR EDUCAȚIONALE ÎN SOCIALIZAREA ȘI VALORIZAREA ELEVILOR

Prof. Șchiop Mariana
Școala Gimnazială Nr.2, Timișoara

În urma integrării europene a României, una din direcțiile fundamentale ale redefinirii învățământului românesc o constituie dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, formarea personalității autonome și creative, prin diversificarea și optimizarea activității educative extracurriculare și extrașcolare, de mare impact asupra elevilor, cadrelor didactice și comunității locale. Procesul de construire a modelului de educație în și pentru democrație e complex și trebuie să angajeze nu numai grupul de educatori din sistemul național de învățământ, ci și părinții, instituțiile culturale, mijloacele de comunicare în masă, într-un cuvânt, societatea în ansamblul său. Scopul final al educației îl constituie dezvoltarea copilului pentru a se putea manifesta ca subiect social activ. Acest lucru este posibil doar dacă familia în care trăiește și se formează copilul, școala la care învață și comunitatea, prin acțiunile sale, îl fac să se simtă protejat și să-și dezvolte personalitatea. În condițiile în care societatea românească se confruntă cu o serie de probleme greu rezolvabile (venituri insuficiente, somaj, delincvență, droguri, trafic de carne vie, etc), familia a devenit tot mai fragilă și vulnerabilă. Prin urmare, școlii îi revine tot mai mult rolul de a întări educația copiilor și tinerilor, de a susține familia și implicit de a contribui la îmbunătățirea climatului social al comunității. Ca principal factor de cultură și civilizație, școala își centrează învățarea pe elev, care, devine subiect activ al propriei deveniri. Ca individul (copil, adult, vârstnic) să poată trăi într-un mediu social, trebuie să respecte unele norme și

reguli importante pentru societate. Aceste reguli după care se ghidează individul în viața socială au și caracter social, motiv pentru care sociologia pune accent pe socializare. Socializarea nu este un proces mărginit și temporar, pentru că orice individ participă vrând-nevrând la viața socială și trebuie să se adapteze permanent schimbărilor care apar în societate, fiind tot timpul supus unor cerințe și provocări sociale. Copilul cu d.m. trebuie considerat ca făcând parte din societate. Nu putem să-l ascundem, nu are nevoie de mila noastră, ci de sprijinul nostru, permițându-i să trăiască alături de ceilalți copii, ca parte integrantă a comunității. Pentru a socializa trebuie:

- Să beneficieze de intervenție individuală;
- Să participe la activitățile de grup.

Teoretic, fiecare copil trebuie să aibă șanse egale la educație. Considerând școala ca principala instanță de socializare a copilului, integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitarea integrării ulterioare în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și calități favorabile acestui proces.

Proiectul de parteneriat, formă modernă și complexă de învățare-evaluare, se bazează pe toate formele de organizare a activităților – individual, pe perechi, pe grupe, frontal – grupele participante devenind o comunitate de învățare, în care fiecare contribuie atât la propria formare, cât și la procesul de învățare colectiv. Învățarea bazată pe proiect este o abordare instrucțională care angajează elevii într-o investigație bazată pe cooperare-comunicare-colaborare. Elevii află soluțiile problemelor prin: formularea și rezolvarea întrebărilor; dezbateri de idei; proiectarea de planuri sau experimente; comunicarea ideilor și a rezultatelor unii altora; adresarea de noi întrebări; crearea de produse noi; extragerea concluziilor; formularea de predicții. Această abordare are o eficiență crescută în creșterea motivației copiilor și în stimularea operațiilor superioare ale gândirii. Învățarea bazată pe proiect este o acțiune de cercetare și acțiune practică în același timp.

CONCLUZII :

- parteneriatele au un conținut transdisciplinar deoarece prin realizarea proiectului se ating obiectivele de referință ale mai multor arii curriculare;
- activitățile propuse sunt extinse spre alte zone din afara școlii, astfel copiii se apropie de realitatea cotidiană;
- formează deprinderi de muncă în echipă, fiecare copil contribuind la succesul echipei, fiecare copil fiind format să accepte părerile altora;
- parteneriatele trezesc interesul pentru cercetare, dezvoltă spiritul de colaborare și înțelegere, sporesc încrederea în forțele proprii;
- creează cadrul propice pentru a colabora, a compara, a învăța de la ceilalți a-și exprima părerile, gândurile, bucuriile, speranțele;
- cei timizi, cei mai puțin activi au ocazia să-și descopere calități pe care nu știau că le au;
- parteneriatele sunt adevărate schimburi de experiență pentru cadrele didactice;
- pentru elevii din școala specială, parteneriatul este o modalitate benefică și necesară de a socializa, de a comunica, de a-și forma acele deprinderi de comportament acceptate de societate, formându-i pentru viață în comunitate și cu comunitatea.
- la finalul fiecărei activități se realizează "dovezi" ale muncii în echipă: fotografii, portofolii, albume, pliante etc. care pot deveni adevărate modele pentru ceilalți copii.

Proiectele se pot îmbogăți sau simplifica în funcție de mai mulți factori, dar cel mai important cred că este preocuparea și deschiderea spre nou, spre schimbare. A nu profita de aportul

formativ- educativ al activităților în parteneriat, înseamnă a refuza dreptul copiilor de a învăța să comunice deschis, de a avea puterea să recunoască atunci când au nevoie de ajutor, pentru a-l cere fără rezerve, înseamnă a-i lipsi de capacitatea de a fi toleranți , însușire necesară în societatea noastră.

Proiectul educativ constă într-un set de activități planificate, controlate care urmăresc realizarea unui scop bine definit, într-un cadru bine stabilit și într-o perioadă de timp bine definită.

Proiectul, după J. Dewey este o „ metodă care în mod fundamental, formativ conduce la educarea caracterului”. Proiectul educativ constă într-un set de activități planificate, controlate care urmăresc realizarea unui scop bine definit, într-un cadru bine stabilit și într-o perioadă de timp inițială. După W. H. Hilpatrick este o modalitate prin care se acumulează experiență și cunoaștere, rezolvând probleme practice în situații sociale”. Din multitudinea de definiții ale proiectului educativ rezultă faptul că un proiect educativ este un instrument al schimbării, al dezvoltării și inovării organizației școlare.

În acest scop proiectele educative extracurriculare vin în sprijinul elevilor, coordonate de formatorul de personalitate, omul din spatele acestor „creații” deosebite, cadrul didactic.

Tematica diversificată a proiectelor este un mijloc de a antrena cât mai mulți copii într-o activitate plăcută prin diferite forme de organizare care vizează obiectivele unei dimensiuni ale educației.

Actul educațional are o eficiență sporită dacă este implicată și familia, cu condiția de a se stabili un cod unitar de cerințe. În urma colaborărilor constante cu părinții, aceștia au posibilitatea de a-și cunoaște mai bine copiii și modul acestora de manifestare în cadrul grupului, își însușesc procedee educative adecvate pe care le pot aplica în educația copilului. Elevii școlii noastre au primit cu bucurie vestea participării noastre în cadrul acestui proiect.Ei și-au demonstrat creativitatea, sub îndrumarea cadrelor didactice, realizând lucrări colective și individuale estetice, dezvoltându-și totodată spiritul de echipă.

Proiectul a debutat cu - Carnavalul Zânei Melopeelor. Această activitate a fost deosebit de îndrăgită de elevi. Ei și-au imaginația realizând costumații cu materiale din natură și au pregătit diferite scenete și cântecele despre anotimpul toamna.

O altă activitate desfășurată în cadrul acestui proiect a fost Carnavalul Halloween. În cadrul acestui carnaval a avut loc o parada a costumelor. Fiind o activitate în parteneriat elevii au socializat cu colegii din celelalte clase din școală. Una dintre cele mai frumoase activități a fost întâlnirea cu doamna muzeograf Melania Călărășanu, organizată la Muzeul Satului Bănățean din Timișoara. Din dorința de a veni în sprijinul elevilor școlii noastre ,care au o situație materială modestă am obținut sprijinul Primăriei Jimbolia prin oferirea gratuită a mijlocului de transport pentru deplasarea la muzeu. Datorită tactului pedagogic al doamnei muzeograf elevii au aflat aspectele etnografice și folclorice ale zonei Banatului.Prin cunoașterea trecutului sub aspect istoric,dascălii formează la elevi atitudinea de respect față de valorile materiale și spirituale moștenite.După aceea ,am vizitat Grădina Zoologică din Timișoara în scopul observării adaptării animalelor la condițiile climatice din țara noastră și îmbogățirii cunoștințelor despre viața viețuitoarelor care trăiesc în diferite zone ale lumii. După aceste vizite cu caracter informativ ne-am făcut timp și de o oră de distracție în Parcul Stone Age. Copiii au întâmpinat cu entuziasm concursul „Fulg de nea”, în care au putut realiza diferite obiecte,forme geometrice din zăpadă. Cele patru echipe concurente au dat dovadă de multă imaginație. Prin aceste activități, am reușit să realizăm o punte de legătură între elevii școlii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adina Băran-Pescaru, *Parteneriat în educație*, Ed. Aramis Print, București, 2004, cap. 2.
2. Alois Gherguț- *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale*, ED.Polirom, Iași, 2006

A HISTORICAL OUTLOOK ON THE COMPUTER -ASSISTED ENGLISH LANGUAGE LEARNING

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău

There is a tradition concerning the use of computers or other technical equipment as well as the use of Internet in schools. In the early to mid-1990s to use the internet or a computer in a primary school setting was to take a bold move into the unknown.

Computer-Assisted Language Learning, or CALL for short, has a long history, being one of the success stories at the end of the 20th century. Over the last fifteen years it has acquired strength and value. The perseverance and the enthusiasm of researchers into ways and means of improving the teaching and the learning of languages using a technological device is considered to be a very intelligent and innovative thing. At first there were attempts to create programs which would allow learners to practise some mechanical aspects of language learning, later on, the progress in hardware and technological enhancement, the developments in the field of Artificial Intelligence, the installation of international electronic networks by the WWW, led to the belief that CALL could be advantageous not only pedagogically but financially also.

Of course the progress of CALL has not been without critics. It was considered and it still is that the increased use of computer assisted learning will lead to a reduction in the need for teachers, its advantages over traditional systems of learning have been more than once questioned, its implementation is rather difficult due to the lack of resources, etc.

Personally, I think that computers will be extensively used both inside and outside classroom. They will not replace the teacher but they will be an adjunct to teaching, and will definitely facilitate language and distance learning and through the Internet they will allow users to access to cultural materials that can stimulate the process of learning.

CALL programs are not perfect but they certainly improve the learning capacity of those who are being taught a language, respectively English, through computerised means. They need careful planning to fit into the curriculum and they should be tested and prepared carefully in advance.

The computer can be adapted to promote the traditional type of learning, but at the same time it provides the teacher with a unique opportunity for experimentation, within the framework of the curriculum, with new ways of sharing knowledge.

The increased learning and teaching of English throughout the world during recent years in both state and commercial educational institutions has produced a new type of professionals: teachers of EFL.

Of the 4,000 to 5,000 living languages, English is by far the most widely used. As a mother tongue, it ranks second only to Chinese, which is effectively six mutually unintelligible dialects little used outside China. On the other hand the 300 million native speakers of English are to be found in every continent, and an equally widely distributed body of second language speakers, who use English for their day-to-day needs, totals over 250 million. Finally, if we add those areas where decisions affecting life and welfare are made and announced in English, we cover one-sixth of the world's population.

Barriers of race, colour and creed are no hindrance to the continuing spread of the use of English. Besides being a major vehicle of debate at the United Nations, and the language of command for NATO, it is the official language of international aviation, and unofficially is the first language of international sport and the pop scene.

Computers have been used for language teaching back from the 1960s. Since the early days it has developed into a symbiotic relationship between the development of technology and pedagogy. The increasing number of computers and ready access to the Internet in schools and homes makes it possible to use computers and the Internet to facilitate foreign language teaching and learning.

To meet the immediate needs of foreign language teaching and learning in such a climate, CALL software is really interesting to use (for instance, CD-ROMs, as companions to printed textbooks are very interesting to use and really helpful too).

The aim of developing CALL is not to provide language learners with novelty, but to improve the quality of language teaching. The aim is not to show how ingenious people are in creating software but to use the computer to help them implement educational aims.

Layout, use of colour, authoring programs, databases, dictionaries, grammars, adaptation of adventure games, etc, all these things need careful consideration since they can be utilised profitably.

Bibliography:

- Cameron, Keith (1988): *Computer Assisted Language Learning: Program Structure and Principles*, Intellect Books, New Jersey.
- Cullingford, Cedric, Haq, Nustrat (2009): *Computers, Schools and Students*, Ashgate Publishing, England.
- Hayden, Terry, Counsell, Christine (2003): *History, ICT and Learning in the Secondary School*, Routledge Falmer, London & New York.

POEZIA BACOVIANĂ ȘI MUZICA EI-STUDIU

**Prof. Bobu Gabriela,
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa”, Bacău**

Poezia bacoviană este strâns legată de muzică, fapt explicat prin ampla cultură a autorului în acest sens. Cu sunet limpede și cristalin, vioara este instrumentul pe care însuși poetul George Bacovia l-a cunoscut și practicat. În poezia sa sunetul viorii apare în toamnele ploioase și plictisitoare sau acompaniind cântece triste din micul oraș provincial sau chiar din târgul deplorant descris de multe ori de poet: „Dar vioarele-n șoptire / Prezentară / Afectat / Străzi cu umbre de iubire... / Și nici târgul s-a schimbat⁸”. În *Toamna murind* și în poemul *Tu ai murit...* viorile toamnei presante plâng, dimpreună cu ființa rătăcită în propria-i odaie transpusă în ultimele clipe:

Găsim adesea pianul, vioara, violina, clavirul, armonica alături de fanfară, orchestra toată, flautul, piculina, acordeonul, lira, harfa, buciul, chitara, fluierul și naiul, completate de alt tip de sunete precum scârțaituri sinistre sau tusea seacă ce se aude prin pereți, struna, talanga, plânsul, râsul, zgomotul. Zgomotul este de fapt o extensie a muzicii pline de sunete acute, stridente, uneori violente, răgușite sau chiar barbare: „Acolo, unde nu-i nimeni, / Nici umbre, / Unde se duc / Mulțimi de ani, / Și zgomotul zilei, / Și tăcerea nopții⁹” Noaptea, mai mult decât ziua, este un prilej de a asculta. Deoarece absența luminii împiedică manifestarea planului vizual, la fel ca la orbi, auzul devine un mod de a se adapta mediului. Vocea umană apare adesea în versuri care scot în evidență cântecul „barbar”¹⁰.

Bacovia afirma adesea că muzica este pentru el o prezentă care se apropie de cea umană. A desoperit frumusețe ei încă de la o vârstă fragedă și a ajuns să îi dedice mare parte din viață. Uneori muzica este un mod prin care reușește să scape de singurătate. Afirma în *Deznădejdi provinciale* că „Scriu precum vorbesc cu cineva, pentru că-mi place această îndeletnicire. Trăind izolat, neputînd comunica prea mult cu oamenii, stau de vorbă adesea cu mine însumi, fac muzică și, când găsesc ceva interesant, iau note pentru a mi le reciti mai târziu”¹¹.

Această atitudine este susținută și de Agatha Grigorescu Bacovia, care într-un interviu luat de V. Netea, în 1943 vorbea despre firea muzicală a poetului, afirmând că „Unele din poeziile sale mai înainte de a fi scrise cu litere au fost țesute pe caiete de muzică, pe portative, melodia sufletului precedând apariția poeziei”¹². Efectul muzicii poate dura mult timp, chiar și după ce muzica nu se mai aude. „O, la țară, / Cu amintiri burgheze, / Într-un conac... / O simfonie / De pe stradă / M-a deviat muzical”¹³. În poemul *Vals de toamnă* muzica induce sentimentul consonanței omului cu veșnicia, apelând la ritmul diafan al unui vals sinistru: „La geamuri, toamna cântă funerar / Un vals îndoliat, și monoton... / - Hai, să valsăm, iubito, prin salon, / După al toamnei bocet mortuar¹⁴”. Atmosfera creată duce la o stare de nevroză redată prin simboluri ale disperării: „Auzi, cum muzica răsună clar / În parcul falnic, antic, și solemn, - / Din instrumente jalnice, de lemn, / La geamuri, toamna cântă funerar”¹⁵. Valsul induce o

⁸ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Studiu, p.190

⁹ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Sic transit...

¹⁰ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Seară tristă

¹¹ Bacovia, George *Deznădejdi provinciale*, Opere. Poezie și proză. Alte scrieri, Text îngrijit, Argument, Cronologie și Postfață de Constantin Călin, Editura Babel, Bacău, pag. 384.

¹² <http://www.europeea.ro/atelierliterar/>

¹³ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Excelsior

¹⁴ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Vals de toamnă

¹⁵ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit., Vals de toamnă, p. 86

atmosferă de plâns, precum în poemul *Dormitând*: „De sună-n ziduri ninse, vreo muzică de bal, / Mai stau, și plânge-n mine un vals provincial”.¹⁶

Dintre sunetele care domină opera bacoviană, cel mai important rol îl are cu siguranță plânsul. El depășește spațiul personal, ajungând să zguduie lumea din temelii. Este o emoție care declanșează, în adâncul sufletului sentimentul dezastrului. Apare mereu însoțit de muzică, însă o muzică tristă, atât instrumentală cât și a vocii care domină cafenelele murdare, precum și faptul ca este contagios, reușind să pătrundă în sufletele celor care îl aud și care, la rândul lor, încep să plângă: „Barbar, cânta femeia-aceea/Și-n jur era așa rășcoală....”¹⁷. Cântecul, probabil unul de petrecere, cântat însă în atmosferă de mahala, pătrunde în sufletul celor prezenți trezind în ei amintirea păcatelor trecutului, de aici și plânsul care îi cuprinde. Prin cântec se dorește uitarea: „Să-mi cânt / Cine sînt... / Beat, / La sfârșit de leat. // Ani, ani s-au dus - / Sună cântul meu, / Ani, ani stau, / Meditez să beau”¹⁸.

Pianul, instrumentul dominant în opera bacoviană reușește să facă melodia să vorbească despre suferință, deznădejde, iar sentimentul de gol sufletească se manifestă prin geamăt: „Ea plânge și-a căzut pe clape, /Și geme greu ca în delir/ În dezacord, clavierul moare/ Și ninge, ca-ntr-un cimitir.”¹⁹ Adesea, poezia bacoviană este recitată având în fundal muzica pianului, iar ca exemplu regăsim muzica lui Ernesto Cortazar -*L'adieu*, cântată la pian și dominată de nostalgie.

În general, muzica prinde viață cântată de o femeie, fie că este vorba de muzica instrumentelor, fie că este vorba de vocea acesteia: („Iar la clavier o brună despletită,/ Cânta purtând o mantie cernită/ Și trist cânta gemând între făclii(...) Plângea clavierul trist și violina”²⁰, „Și poate că plâng la clavier/ Fecioare cu păr despletit”²¹).

Starea de monotonie este redată, prin sugestie, de acordurile altor două instrumente muzicale: armonica și fanfara., contribuie la sugerarea monotoniei absolute: „În ecouri bocitoare/ Vine iarna, vine-acuși -/ Plâng copile pe la uși/ Din harmonii cerșitoare.”²². Bacovia induce în poezia sa o monotonie profundă. Aceeași stare de melancolie apare și în momentul în care sună fanfara, însă aceasta este mai ales întâlnită în spațiul citadin. Pentru a acutiza influența acesteia, uneori muzica de fanfara se reduce la un singur instrument, adesea folosit ca simbol al mediilor sărace. Este vorba de caterincă (flășnetă): „Plângea caterinca-fanfară/ O arie tristă, uitată...”²³. Fie că este vorba de fanfara funerară, fie că este vorba de cea militară, ambele aduc în poezie o atmosferă de monotonie, completată vizual de culoarea violet. Fanfara reușește însă să redea și nevroza, mai ales prin alăturarea ei la verdele crud, la albastru și roz. Albastru și rozul apar însoțite de violină și flaut, mai ales datorită sunetului strident al acelor instrumente: „Deși nimic... / Cu larme / De piano / Ca ploaia, / Sau violina țipând”²⁴. Flautul are, în anumite poezii și un caracter erotic, fiind însă și asociat cu zgomotul valurilor mării („Parfumuri - ce se duc pe vânt - Și flaute din stânci de mare... / - A fost ca niciodată,/ Și valuri se foșnesc la țarm.”²⁵), fiind uneori instrumentul mărturisirii erotice („Ca muzicant/ Eu te-aș șopti/ Cu flaut”²⁶).

¹⁶Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit., *Dormitând*, p. 73

¹⁷ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit., *Seară tristă*, p. 26

¹⁸ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit., *Revelion*, p. 263

¹⁹Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit., *Nevroză*, p. 20

²⁰ Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit., *Marș funebru*, pag. 67;

²¹Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit., *Mister*, p. 125,

²²Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *De iarnă*, p. 81

²³Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *Panoramă*, p. 39

²⁴Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *Deși nimic*, p. 212

²⁵Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit., *La țarm*, p. 151

²⁶<http://www.poezie.ro/>, *De-aș fi artist*,

Buciumul apare în poezii cu decor autumnal și sună în acord cu starea de neliniște de dinaintea morții, înfricoșând: „Buciumă toamna / Agonic – din fund –²⁷”. El vine, la fel ca și fluierul („Prin noapte, toamna despletită / În mii de fluieri cântă”), din peisaje rustice, din amintirea unor vremuri de mult trecute, devenind un simbol al trecutului, al istoriei. La fel ca și buciumul, fluierul se evidențiază prin sunetele-i stridente, care își găsesc ecou în planul lăuntric al eului liric.

Muzica este completată de alte sunete, care nu sunt neapărat instrumente muzicale. Natura devine la Bacovia o sursă infinită de muzică. Cântecul apare din zgomotele tălăngilor, din ploaia care cade, sunete metalice stridente ale orașului care îți sparg timpanele, vaietul de frunze care acoperă sunetul gorniștilor de la cazarma din marginea orașului „oh, plânsul tălăngii când plouă”,²⁸ „Răsună din margini de târg / Un dangăt puternic de armă; / E toamnă... metalic s-aud / Gorniștii, în fund, la cazarmă²⁹”, „Plâns de cobe pe la geamuri se opri³⁰”, „Nu e nimeni...plouă...plânge-o cucuvaie”³¹, iar cântecul cocoșului, care trezește suflarea omenească, are darul să alunge duhurile dezlănțuite excentric peste noapte: „Dar când despre ziua cocoșu-a cântat, / Cad buzna din pod grămezi de strigoi. Alături de zgomotul orașului, lemnul din interior produce un zgomot surd, în antiteză cu sunetul iritant al vântului comparat cu zgomotul trenului care se aude din depărtare: „Toamna sună-n geam frunze de metal, / Vânt. (...) // În odaie, trist sună lemnul mut: / Poc”³². De altfel, vântul apare extrem de des în poezia bacoviană, amintin de pustietatea sufletului, de singurătate. El acompaniază adesea trecerea timpului. „Și-n geam suna funebra melodie, / Iar vântul fluiera ca țipătul de tren³³”. Acestor zgomote li se adaugă altele, care parcă invadează odaia. Serenade ciudate, râsete și țipete vulgare de femei, în plină stradă și în plină noapte, cabaret care se aude în departare, ba chiar și zgomot de schelet: „Crai-nou, verde-pal, și eu singur / Prin crengile cu sunet de schelet³⁴”. Găsim un amestec de rural și urban, însă sentimentul de invadare fonică este același. Sunetul buciumului („Răsună-n coclauri un bucium. / Și doina mai jalnic pornește³⁵”) în oraș este înlocuit de cel al claxoanelor care sparg liniștea nocturnă, provocând nevroză: „Orașul seara... / Pe o piață / Cu sclipiri de fier / Claxon, armonic, a sunat”³⁶.

Atunci când sufletul se simte iremediabil pierdut, când ajunge la disperare, apare țipătul. Prin el se exprimă teama de moarte, de cădere inevitabilă: „Pe flori de plumb... și-am început să-l strig³⁷”. Geamătul se alătură plânsului, se amestecă cu acesta, căpătând valențe simbolice: „Și-aud gemând amorul meu profund/(...)Și gem și plâng și râd în hî, în ha...”³⁸

Alături de elementele vizuale și de cele tactile, prin sinestezie, cântecul generează nevroză, precum în poemul intitulat sugestiv *Nevroză*. Cântecul la clavier al iubitei este total nepotrivit, reușind să îl facă și pe eul liric să se mire, însă completând acea Cântecul este însă, de cele mai multe ori, legat de ideea de toamnă: „Palidă, toamna nervoasă, cântând a murit / Îmi cade vioara și cad ostenit, / Iar toamna, poetă, cântând a murit³⁹”. Tot prin cântec se manifestă și furia: „Cât de străin sunt de țara mea / Și nici un dor nu mi-a rămas - / Gând rău și-ntunecat / Închide al dreptății glas. // Va fi târziu în ziua-aceea... / Și bănuie în

²⁷Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Pastel, p. 6

²⁸Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Plouă, p. 45

²⁹Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit Toamnă, p. 93

³⁰Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Gri, p. 10

³¹Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Nocturnă, p. 94

³²Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Monosilab de toamnă, p. 55

³³Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Marș funebru, p. 67

³⁴Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Amurg, p.61

³⁵Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Melancolie, p.22

³⁶[http://www.versuri-si-creatii.ro/Estetic urban](http://www.versuri-si-creatii.ro/Estetic%20urban)

³⁷Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit, Plumb, p. 5

³⁸Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit Amurg de toamnă, p.12

³⁹Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit Toamna murind, p.281

calea mea / Tăceri de vremi, sinistra foame! / Sau cântece ce plâng mereu: / - Grăbește nu mai aștepta!”⁴⁰
completate de izolarea în camera sa, departe de lume, sunt o formă de revoltă, un mod de a întoarce spatele acestei lumi atât de nedrepte.

Poezia bacoviană preferă să prezinte muzica produsă de fiecare instrument muzical în parte în același fel în care folosește și culorile, în formă brută, fără nuanțe. Din compoziții merită menționat doar valsul, iar dintre compozitori, este evidențiat Chopin („Lugubrul marș al lui Chopin/ Îl repeta cu nebunie⁴¹”), influență preluată din opera lui Rollinat, argumentată prin prezența unui personaj-simbol, clavirista, preluat din *L'amante macabre* și regăsit la Bacovia în *Marș funebru* („Și transfigurata, trista, claviristă⁴²”) și *Nevroză* („Ea plânge și-a cazut pe clape⁴³”).

La rândul ei, muzica produsă de orchestră apare doar în trei poeme și în acelea abia menționată auzindu-se de la distanță. În poemul *Alb*, orchestra pornește greu, aproape în amortire: „Orchestra începu cu-o indignare grațioasă. / Salonul alb visa cu roze albe - / Un vals de voaluri albe... /”, sub imperiul unei ninsori veșnice care acoperă nu numai orașul, dar și sunetele muzicii instrumentale: „Și ninge în orașul mare / E noaptea plină de orgii, / Iar prin saloane aurii / S-aud orchestre și fanfare⁴⁴”. Orchestra poate fi văzută și ca un factor negativ, având în tonalitățile ei puterea de a prevesti răutățile oamenilor și de a pedepsi păcatele prin muzică: „Ții minte? / Orchestra frigea / În bizare prevestiri, / Balul⁴⁵”

Serenada înlocuiește orchestra în mediile proletare, fiind o formă de artă care îmbină muzica și poezia. Ea este accesibilă muncitorului, extrem de prezentă, întâlnită aproape zilnic. În mediul rural, serenada este înlocuită de doina de jale și baladă. „Duminică simplă, burgheză... / Cântec de orgă stricată / Ce veche baladă mai plânge / Pe-un splai, așa, dintr-o dată?⁴⁶”.

„În măsura în care ea este vorbită, literatura are trăsături comune cu muzica⁴⁷”, este de părere Thomas Munro.

Atunci când a fost rugat să-și recite poeziile, într-o emisiune radiofonică, George Bacovia, spre surprinderea ascultătorilor alege să folosească o intonație neutră, conștient fiind de faptul că muzicalitatea interioară a poeziilor este suficientă, fără a mai fi nevoie de vreun artificiu actoricesc.

Poezia lui este adesea recitată pe un fundal muzical, preferându-se compoziții precum Alan Berg, *Interlude*, Albinoni, *Adagio în G minor*, Ernesto Cortazar, *L'adieu*, Igor Stravinsky, *Tango pentru pian*, însă știm din mărturisirile poetului că, din muzica clasică, a preferat creațiile lui Wagner, precum *Tristan și Isolda*.

⁴⁰Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. „Dies irae” (Ziua mâniei), p. 149

⁴¹Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *Marș funebru*, p. 67

⁴²Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *Marș funebru*, p. 67

⁴³Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *Nevroză*, p. 20

⁴⁴Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *Și ninge...*, p. 90

⁴⁵Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *Incident la bal*, p. 250

⁴⁶Ibidem 1, G. Bacovia, C. Călin, op. cit. *Miazăzi de vară*, p. 180

⁴⁷ MUNRO, Thomas, *Artele și relațiile dintre ele*, vol I-II, traducere de Constantin Vonghiras, București, Editura „Meridiane”, 1981, pag. 52.

PEDAGOGUL ION CREANGĂ (1837-1889)

Prof. Daniela Găbăroi
Școala Gimnazială Grajduri, Iași

Învățământul unui stat, bine organizat, formează temelia solidă pe care se poate clădi viitorul unei țări. El este ogorul în care încolțesc și din care își iau primele picături de sevă toate acele energii individuale care, selectate apoi prin învățământul secundar și înălțate prin cel universitar, până la ultimul punct atins de cugetarea omenească, dau directivele generale și constituie mândria unei națiuni civilizate. Școlii și cărturarilor le-au revenit merite de seamă în procesul formării și consolidării României moderne, iar istoriei învățământului un rol primordial în acțiunea de valorificare a moștenirii culturale naționale.

În organizarea și dezvoltarea învățământului românesc o contribuție de seamă au avut și unii dintre scriitori, în calitate de institutori, profesori sau de

revizori școlari.

În 1854, în vederea viitoarei sale cariere clericale – dorită cu multă râvnă de mama sa – neîntrecutul povestitor Ion Creangă urmează Școala de catehiști din Fălticeni, iar din anul următor, după desființarea acesteia, vine la Iași, unde frecventează cursurile Seminarului de la Socola, al cărui absolvent este în 1858. După ce în decembrie 1859 se hirotonise diacon și slujise apoi la diferite biserici ieșene a frecventat (cum i se recomnadase de către V. A. Urechia) și Școala normală „Vasile Lupu” din Iași, condusă de Titu Maiorescu, în anii 1864-1865, pe care a absolvit-o cu note de eminent. Remarcat de critic, Creangă este numit chiar din anul al doilea, institutor provizoriu la clasa I-a a Școlii primare de la „Trei Ierarhi” consacându-și întreaga activitate muncii educative.

Deși a fost eminent pedagog, care a introdus metode noi de predare, Ion Creangă a fost mutat de la o școală la alta, iar uneori suspendat temporar din funcția de învățător, din cauza nepăsării unor autorități școlare și bisericești. Cu timpul, va deveni unul din cei mai străluciți institutori, autor de manuale școlare și reprezentant al învățământului primar în *Consiliul general al instrucțiunii*⁴⁸.

Întrucât până în anul 1870 un revizor școlar, avea în circumscripția sa patru sau cinci județe, nu putea inspecta Școlile primare nici măcar odată pe an, Ministerul se vedea nevoit să delege și alți profesori – fie din *Consiliul general de instrucțiune*, fie din Universitate – pentru îndrumarea și controlul învățământului⁴⁹. Astfel, în martie 1869, profesorul universitar V.A.Urechia, trimis de Minister, a inspectat mai multe Școli din județele Putna, Bolgrad și Iași, constatând, aproape peste tot, că învățătorii sunt bine pregătiți, conștiincioși, dar nu au la dispoziție material didactic necesar (cărți, hărți sau colecții), iar principiul obligativității școlare nu se aplică din cauza autorităților comunale⁵⁰.

Zăbovind mai mult timp la Iași, a inspectat și Școala primară de la „Trei Ierarhi” – care servea și ca Școală de aplicație pentru elevii normaliști – subliniind că aceasta „este cea mai bună din toată România”, deoarece aici, din clasa I, se întrebuintează una după alta metoda mixtă, cea lego-grafică și cea intuitivă, pentru care „trebuie a se mulțumi institutorilor diaconului I. Creangă, V. Receanu și C. Griogorescu”⁵¹. „Stăruinții acestor bravi institutori –precizează el – se datorește încântătoarea impresiune că cineva intrând în clasele d-lor și privind numeroși școlari constată copiii curați, oricât

⁴⁸ Titu Georgescu, Emil Băldescu, *Cititori de școală românească. Secolul al XIX-lea*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971, p.202.

⁴⁹ N. Adăniloae, *Pagini de istorie și învățământ (culegere)*, Editura Lumina Tipo, București, 2012, p.121.

⁵⁰ *Ibidem*.

⁵¹ *Ibidem*, p.122.

de sărac îmbrăcați, pieptănați, spălați, sănătoși, deștepți, atențioși, vii și pătrunzători, cugetând pururea și răspunzând cu o cugetare bună, emulându-se între ei, fără ură. De aceea, un elev din clasa I de la „Trei Ierarhi” din Iași știe mai mult decât școlarii din clasa a IV-a din alte Școli”⁵². În concluzie – accentuează V. A. Urechia – „institutorii Receanu, Creangă și Grigorescu merită toată lauda pentru zelul, inteligența și perseverența cu care de câțiva ani urmăresc aplicațiunile cele mai varii ale metodelor raționale indicate azi de știința lui Pestalozzi”⁵³.

Probabil, V. A. Urechia își mai amintea că, în urmă cu un deceniu, pe când era director în Ministerul Instrucțiunii Publice de la Iași, iar Ion Creangă (proaspăt absolvent al cursului inferior de Seminar) îi solicitase un post de învățător în județul Neamț și îi recomandase acestuia „să frecventeze mai întâi Școala preparandală pentru ca, învățând pedagogie, să se facă mai demn, după un an, de profesor sătesc”⁵⁴.

De altfel, în anul 1868 Ion Creangă, în colaborare cu colegii săi institutori V. Receanu, Gh. Ienăchescu, A. Simionescu și C. Grigorescu, publicase manualul școlar intitulat *Metoda nouă de scriere și cetire pentru cursul clasei I primară*⁵⁵ sau *Abecedarul* lui Ion Creangă, apărut la Iași și care de-a lungul anilor, va cunoaște 23 de ediții succesive până în anul 1893. Lucrarea a fost apreciată de *Societatea Junimea* și analizată de *Societatea pentru învățătura poporului român*, care recomandă tipărirea ei. Astfel a apărut la Iași, pe 11 septembrie 1868, primul *Abecedar românesc*⁵⁶, într-un număr de 4.000 de exemplare.

Pedagogul a fost mereu în căutarea celor mai eficiente căi și mijloace de instruire în școala primară și a acordat o atenție deosebită problemelor de pedagogie generală: cum să organizăm viața elevilor în școală, cum să-i așezăm corect în bănci sau cum să comunicăm eficient cu ei. Creangă înțelegea foarte bine rolul limbii materne în educație și tindea în manualele sale spre *altoiorea la copii a dragostei față de limbă*⁵⁷, utilizând în procesul instructiv-educativ proverbe, legende și cântece populare. Având o grijă deosebită pentru largirea orizontului elevilor, recomanda discuții zilnice cu copiii despre mediul ambiant sau despre munca creativă a oamenilor. Multe din recomandările lui Creangă în problemele învățământului, bazate pe înțelegerea psihologiei copilului, pe dragostea și respectul față de el sunt actuale și astăzi. Școala nouă pe care intenționăm să o construim, nu poate să nu țină cont de experiența marelui pedagog din Humulești. În același timp, cărțile de școală *creangiene* pot fi de mare folos astăzi, atât în activitatea practică de instruire și educație, cât și în pregătirea cadrelor de învățători. În acest context merită să fie menționată experimentarea între anii 1865-1866 de către Ion Creangă a metodei lancasteriene de predare în școala primară, dirijarea de către ilustrul pedagog a practicii pedagogice a viitorilor învățători-elevi ai *Școlii normale* de la „Trei Ierarhi” sau susținerea cursurilor speciale de etică pedagogică și de *Metodică a predării și scrisului* pentru învățătorii Școlilor primare din Iași⁵⁸.

⁵² *Ibidem*, p.204.

⁵³ *Ibidem*, p.205.

⁵⁴ *Ibidem*.

⁵⁵ Dan Grădinaru, *Creangă. Monografie*, Editura Alfa, București, 2002, p.170.

⁵⁶ În anul 1871 Ion Creangă și colaboratorii săi vor elabora *Învățătorul copiilor. Carte de cetit în clasele primare*, în anul 1876 *Povățuitoriu de cetire prin scriere după sistema fonetică*, iar în anul 1879 manualul *Geografia județului Iași*, însoțit de hărți, planuri și indicații metodice, care recomandau studierea pe teren a noțiunilor geografice de bază, *ibidem*, p.199.

⁵⁷ *Ibidem*, p.200.

⁵⁸ Ion Țurcanu, *Ion Creangă în contextul pedagogiei timpului său*, Editura Universitas, Chișinău, 1994, p.130.

În anul 1874 Creangă face o serie de propuneri Ministerului cu privire la constituirea pe lângă *Scolile normale* a unor grupe, a căror menire era pregătirea învățătorilor pentru minoritățile naționale⁵⁹. După cum sublinia marele poet național Mihai Eminescu și alți contemporani, cunoscători ai problemelor școlii, Ion Creangă a produs o reformă profundă în instruirea elementară. Așadar, viziunea *creangiană* asupra posibilității educației copiilor e atotcuprinzătoare, depășind cadrul teoriei pedagogice și al metodicii educației, înglobându-și probleme sociale, precum și aspecte organizatorice ale învățământului, inclusiv crearea condițiilor materiale necesare desfășurării sale normale. În activitatea sa concretă orice pedagog nu poate ignora niciuna dintre aceste viziuni orientate spre obiectivul principal, spre legile fundamentale ale instruirii și educației.

Bibliografie

1. Adăniloae, N., *Pagini de istorie și învățământ (culegere)*, Editura Lumina Tipografică, București, 2012.
2. Georgescu, Titu, Băldescu, Emil, *Cititori de școală românească. Secolul al XIX-lea*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971.
3. Grădinaru, Dan, *Creangă. Monografie*, Editura Alfa, București, 2002.
4. Țurcanu, Ion, *Ion Creangă în contextul pedagogiei timpului său*, Editura Universitas, Chișinău, 1994.

IMIXTIUNEA FILOSOFIEI ÎN TEXTUL LITERAR

Prof. Roșca Valeria

Colegiul Gheorghe Tătărescu Rovinari, Gorj

Cartea Martei Petreu, *O zi din viața mea fără durere*, este o carte de cititor profesionist care aduce la suprafață niște conexiuni nesperate. Propune o imixtiune a filosofilor în texte literare. Filosofii creează structuri abstracte, țesături conceptuale prin care lumea ar putea fi strecurată. E de văzut cum lumea literaturii ar putea trece prin aceste pânze dese de gând. E de văzut ce mai rămâne din ea. Marta Petreu procedează deci la o cernere sănătoasă a textului literar ori filosofic, dar și la o scurtcircuitare neașteptată a legăturilor dintre texte care nu păreau a se lăsa conectate împreună în aceeași rețea. Aplicând psihanaliza asupra unor texte literare, rezultatul nu poate fi decât neașteptat. Eseișta propune, printre altele, o lectură inedită a lui Marin Preda și o conexiune mirabilă dintre Camus și Pascal. E adevărat că a analiza într-un eseu un alt eseu e un fel de regressus ad infinitum, dar uneori o alunecare în regresivitate este singura condiție a înaintării.

Marin Preda este un scriitor foarte apreciat, incontestabil unul din marii noștri scriitori. Felul în care Marta Petreu îi privește textele este original în sensul că dinspre personaj se ajunge la autor. În *Marin Preda, Cu dragoste și mânie*, eseista își fixează privirea critică pe cele două componente ale scriiturii lui Marin Preda-dragostea și mânia- denunțând o natură intrinsecă aspră, care nu se lasă rafinată, nici prelucrată și care rămâne până la sfârșit într-o rudimentară reactivitate. Natura aceasta auctorială, primitivă și robustă, se transmite personajelor. Sau invers : pornind de la fibra robustă și țăfnoasă a

⁵⁹*Ibidem*.

personajelor se ajunge, crede eseista, la firea anxioasă și necizelată a autorului. Dar nu puține sunt opiniile că orice interpretare este și o autointerpretare. Aplicând aceeași măsură textului ei, putem formula și despre autoare cine știe ce judecată de valoare. Totuși, procedând astfel riscăm să intrăm într-o horă hermeneutică fără sfârșit pe care o putem scurtcircuita doar interzicându-ne orice alt transfer de judecare dinspre personaj spre autor. În scriitura lui Marin Preda se ițește la tot pasul, mânia, observă Marta Petreu. Și ce poate fi această fierbere continuă, se întreabă eseista, dacă nu o recunoaștere a eșecului? Ca să înțelegi mânia, nu-i de-ajuns să faci o coborâre în propriul psihism, e nevoie de o plonjare și în marile texte. Aruncându-se în apele unor lecturi din Plutarh, Aristotel, Seneca și Spinoza, eseista vine la suprafață cu reflecții care statornicesc concluzia că ”mânia este pornirea sufletului de a face rău” și că deci mânia, deși e spectaculoasă, e un fel de turbare, de pierdere a echilibrului, o ieșire din matcă. Cercetând scrieri moderne de psihologie, Marta Petreu formulează și sentința că furia, alături de frică este ”una din primele expresii ale psihologiei infantile”. Vrea să înțeleagă substratul acestei perpetue stări de mânie a personajelor, pe care, crede ea, doar în Iliada o mai regăsești. Dacă furia este uneori legitimă, de multe ori se întinde nejustificat atât epic cât și estetic. Ce hrănește această furie nestinsă e anxietatea, conchide cercetătoarea. Concluzia se sprijină pe afirmația lui Eric Fromm: ”Unul din modurile cele mai eficiente de a scăpa de anxietate este de a deveni agresiv”, iar Marta Petreu construiește o surprinzătoare ipoteză de lucru: ”poate că romanul lui Preda este o sublimare în literar a structurii anxioase a autorului însuși” În cele din urmă, cititoarea profesionistă, semnalează acest exces de furie din construcțiile literare ale lui Preda, ca fiind un dezechilibru moral și estetic.

Faptul că un cititor de plăcere merge pe urmele altui cititor profesionist este de mare folos. În fond, profesorul care e un cititor de plăcere poate transmite elevilor săi ceva din plăcerea care-l întâmpină pe el atunci când interacționează cu textul. Nu este obligatorie această contagiune. Și dacă se petrece, ea nu are loc spontan, ci în urma unor elaborate strategii la care recurge profesorul. Înființarea unui club de lectură, organizarea învățării cu recurs la texte, dezbateri pe marginea unor texte, toate acestea pot avea în cele din urmă drept consecință, contaminarea cu o plăcere pentru lectură. Se vede limpede din analiza de față că a intra în textele unui autor, chiar dacă este unul mare, e un gest care implică oarecare riscuri. Cititorul nu iese dintr-o lectură nemodificat. A te contamina cu mânia, a o considera legitimă în orice ipostază, poate fi o învățătură cu care te alegi de pe urma unei lecturi neatente a lui Preda. Întâlnind apoi o critică atât de elaborată ca a unei cititoare profesioniste cum e Marta Petreu, îți corectezi apucătura, îți reglezi ținuta etică și estetică, îți reasezi altfel valorile în căsuțele modelului tău. Marta Petreu nu identifică doar răul ce emerge din natura elementară a personajului (împrumutată de la autor), ci și impostura unui personaj, Petrini, de a se autodefini printr-un fals. Poate că la o primă lectură a *Celui mai iubit dintre pământeni*, eseista ajunge la concluzia că dintre cele aproape patruzeci de prezențe invocate, multe sunt doar pentru efectul sonor și nu ca argumentație. În plus, orice încercare a pretinsului filosof Petrini de a-și arunca în lume un gând al său propriu eșuează în truism sau autocontradicție. Nici o idee limpede nu-și croiește drum spre mintea cititorului, deși un rudiment de idee filosofică se întrevade, respectiv aceea a conștiinței scindate între bine și rău. Marta Petreu, având competențe înalte în filosofie, nu-și poate abandona echipamentul critic atunci când vine vorba să evalueze rezistența unei construcții

filosofice. Și în cazul lui Marin Preda, ale cărui virtuți scriitoricești sunt incontestabile când e vorba să descrie viața, dar destul de subțiri dacă se cercetează filosofia, se găsesc destule puncte vulnerabile. Uneori replicile voit filosofice sunt doar niște expresii răsuflăte ale non-sensului. De pildă, eseista invocă răspunsul golaș al lui Petrini la întrebarea croșetată ca ramă la argumentul cartezian: Cei care nu gândesc, nu sunt? ”Nu putem spune că nu există, dar cel mai sigur pot spune că sunt eu fiindcă gândesc!” Răspunsul e simplist, pe marginea ridicolului. Marta Petreu identifică totuși la Preda o sofistică interesantă, ori se știe că sofistică e recognoscibilă chiar și la Socrate, paralogisme fiind dintotdeauna o interesantă sursă de umor. Că personajele lui Preda nu ajung să fie filosofi nici când pretind că sunt, merita a fi demonstrat de o eseistă care practică filosofia. Și Marta Petreu o face magistral. Poate ar merita efortul cercetării dacă personajul lui Camil Petrescu este filosof, știind bine că autorul său a fost unul. Personajul său principal din *Ultima noapte*... este un student la filosofie care se aventurează a ține prelegeri de metafizică iubitei sale filoloage preocupată de aspecte mai terestre ale existenței umane. Oare ar fi legitim să-i analizăm, după modelul Martei Petreu, valabilitatea discursului său filosofic? O putem face fără îndoială, însă de aici și până a extrapola concluzii asupra autorului e cale lungă. Camil Petrescu e cunoscut în epocă pentru profunzimea și originalitatea tezelor sale filosofice, el rămâne prietenul lui Jeni Acterian, Monica Lovinescu, e un recunoscut spirit.

În ce măsură putem aplica o cercetare filosofică unui text literar? Suntem noi liberi să judecăm din perspectiva științelor umaniste opera literară? Răspunsul este fără îndoială afirmativ atâta vreme cât considerăm romanul ca fiind o oglindă a realității sau un document ieșit din mintea și sufletul autorului său. Fiind o oglindă a realității, romanul e o lume căreia îi putem aplica concluziile formulate în științe, fie ele și umaniste cum e psihologia. Fiind un produs al unui scriitor, personajul împrumută ceva din scriitorul respectiv. Însă a merge prea departe cu tendința de a judeca scriitorul după structura personajului, este totuși un demers periculos. În acest fel s-a procedat și cu romanul lui Dinu Pillat, *Așteptând ceasul de apoi*, un roman în baza căruia autorul său a fost arestat. Sentința arestării lui Dinu Pillat a fost fundamentată tocmai pe extrapolarea asemănării dintre personaj și autor, ceea ce poate fi uneori aberant. Scriitorul poate crea personaje foarte diferite de sine, el este empatic, cercetează cu atenție realitatea în care trăiește. Nu se proiectează pe sine în toate ipostazele, sau chiar dacă ar face-o, acceptând ca adevărată observația unui mare scriitor american că în fiecare secundă moare în noi o colonie de euri, totuși nu avem dreptul să judecăm autorul după personajele sale. Căci dacă procedăm astfel, îndreptăm o tehnică periculoasă, aceea de a pune sentințe după interpretări pur subiective ale unor opere care lucrează în fond cu imaginația creatoare, cu fantezia.

În consecință, interpretările noastre pot include orice asociații libere când e vorba să analizăm personaje, avem dreptul a un joc liber al interpretărilor, însă ceea ce trebuie să știm este că interpretările noastre spun ceva mai degrabă despre noi decât despre autorii textelor pe care le interpretăm.

Bibliografie :

1. Jeni Acterian, *Jurnalul unei fete greu de mulțumit*, Humanitas, 2012
2. Marta Petreu, *O zi din viața mea fără durere*, Editura Polirom, 2012
3. Camil Petrescu, *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, Editura Cartea Românească
4. Marin Preda, *Cel mai iubit dintre pământeni*, Editura Cartea Românească, 1987
5. Dinu Pillat, *Așteptând ceasul de apoi*, Editura Polirom, 2015

THE IMPACT OF ICT IN SCHOOLS

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău

More and more teachers use ICT every day, very creatively in ways that changed their entire life and work by comparison with the previous generations. ICT has had a radical impact on popular culture and the daily lives of children and young people outside school. Recent polls indicate the fact that students use computers for a wide range of activities, although younger children generally call these activities ‘games’. Through playing games children develop a certain type of awareness concerning the world around them.

There is one major difference that should be taken into consideration and that is the fact that there is a great difference between children’s experience of ICT at school and at home. ICT supports learning and teaching; it supports language development at the early stages and it also has positive effects in science and mathematics on specific concepts and, in learning modern foreign languages, on the acquisition of sub-skills such as word recognition and vocabulary building.

M. Cox et al. (2003a) considered that teachers’ pedagogies had a large effect on pupils’ attainment, with aspects such as the technologies selected, the ways in which they were deployed and the extent to which the teacher planned and prepared for the lesson, being significant.⁶⁰ They discovered that there was evidence of a positive influence on attainment when ICT was used. When ICT is directly connected to curriculum objectives and specific concepts and skills it becomes an integral part of the learning experience, becoming most efficiently. While when ICT is embedded in classroom activity there is definitely a positive impact on attaining English competences.

The classroom environments where ICT has become a regular part show evidence of positive impact on learning and pupil performance. Various studies have found evidence that the visual nature of some technologies, particularly animations, simulations and moving imagery, engaged learners and enhanced conceptual understanding. The use of different educational software which enabled pupils to view their designs in 3D was found to enhance the quality of pupils’ work as also stated by Ofsted, 2005.⁶¹

ICT is also effective for pupils with special needs in that it enables them to overcome barriers to learning, which in turn, led to improvements in achievement. It helps this category of children to participate, to present their work in a more attractive way, and it improves their self-esteem and confidence.

Valentine et al. (2005) discovered that parents and pupils believed that ICT improved motivation and confidence, made schoolwork more enjoyable and improved achievement.⁶² They noticed a small improvement in attainment in English connected to the home use of ICT for educational purposes and concluded that home use brings advantages in terms of new sources of information, enhanced

⁶⁰ Apud Cox, M, Abbott, C, Webb, M, Blakeley, B, Beauchamp, T and Rhodes, V (2003a): *ICT and Attainment: A Review of the Research Literature, ICT in Schools Research and Evaluation Series No.17*, Coventry/London: Becta/DfES. http://www.becta.org.uk/page_documents/research/ict_attainment_summary.pdf.

⁶¹ Ofsted (2005): *Embedding ICT in schools – a dual evaluation exercise*. London: Ofsted <http://www.ofsted.gov.uk/publications/index.cfm?fuseaction=pubs.summary&id=4128>.

⁶² Valentine, G, Marsh, J and Pattie, C (2005): *Children and Young People’s Home Use of ICT for Educational Purposes*. London, DfES. <http://www.dfes.gov.uk/research/data/uploadfiles/RR672.pdf>.

presentation and raised self-esteem which, in turn, affect attainment. Also, they pointed that girls tended to use ICT for educationally-oriented activities while boys tended to play more games.

ICT has become an integral part of day-to-day learning process. It improves performance and attainment, motivation and engagement.

Bibliography:

1. Cameron, Keith (1988): *Computer Assisted Language Learning: Program Structure and Principles*, Intellect Books, New Jersey.
2. Eadie, M. Gillian (2000): *The Impact of ICT on Schools: Classroom Design and Curriculum Delivery*, Winston Churchill Millennium Fellow, New Zealand
3. Hayden, Terry, Counsell, Christine (2003): *History, ICT and Learning in the Secondary School*, Routledge Falmer, London & New York.

STUDIUL (ANALIZA) AUXILIARELOR DIDACTICE DIN PERSPECTIVA CONȚINUTURILOR REFERITOARE LA VERB

Profesor, Chiorbeja Gabriela
Școala Gimnazială „Justin Pîrvu” Poiana Teiului

Limbaajul este una din trăsăturile esențiale ce caracterizează ființa umană, una din componentele de bază ale unei națiuni, suportul fundamental al gândirii.

Cunoașterea limbii materne constituie un capital pe care nimeni nu-l poate răpi, dar de care fiecare se bucură după osteneala pe care și-a dat-o spre a-l îmbogăți, adică pentru a o cunoaște mai bine prin lectură și prin studiu, astfel că răspunderea școlii, a slujitorilor ei și mai cu seamă a profesorului de limba și literatura română este hotărâtoare în păstrarea limbii, în cultivarea vorbirii și scrierii corecte și îngrijite, ceea ce reclamă un complex de măsuri de ordin metodic-didactic, educativ, social etc.

În contextul aplicării noilor programe de limba și literatura română, centrate pe formarea la elevi a competențelor specifice, se pleacă de la premisa că limba maternă asigură trunchiul de cultură generală, inclus în cadrul procesului de învățare realizat în școala de bază, datorită efectelor formative maxime evidente în planul structurării ap- titudinale și atitudinale a personalității elevilor. De aceea, studiul acestei discipline nu are ca finalitate specializarea filologică a elevilor, ci construirea competenței de comunicare și a competenței culturale a acestora, „alfabetizarea” lor funcțională. Disciplina *Limba și literatura română* are un rol deosebit de important în formarea personalității elevilor, în formarea unor deprinderi și abilități necesare pentru a le asigura accesul postșcolar la învățarea pe toată durata vieții și integrarea activă într-o societate bazată pe cunoaștere.

Pe parcursul învățământului obligatoriu, elevii trebuie să-și formeze în primul rând competențele de comunicare indispensabile, în lumea contemporană, pentru orice tip de activitate profesională: să se exprime corect, clar și coerent în limba română, să asculte, să înțeleagă și să producă mesaje orale și scrise, în diverse situații de comunicare.

După cum se știe, programa pentru limba și literatura română constituie un reper important în elaborarea manualelor școlare (acesta reprezentând cel mai important instrument de lucru pentru elevi și un liant între ei și profesor), iar o bună pregătire a profesorului rezidă în cunoașterea prevederilor programei școlare, a modului în care acestea se reflectă în manuale, dar și în decizia personală privind strategia didactică folosită în vederea facilitării asimilării noilor conținuturi de către elevi.

Renunțarea la manualul unic, tradițional, și adoptarea manualelor alternative, elaborate în acord cu dezideratele reformei educaționale, îi impune cadrului didactic să cunoască funcțiile acestora, astfel încât să-l aleagă pe cel mai potrivit, pe cel mai bun. Dacă manualul tradițional oferea o cunoaștere de tip ideologic, un mod de învățare bazat pe memorare și reproducere, recurgând la expunerea conținuturilor prioritar și considerând egale capacitățile de învățare ale elevilor, manualele alternative oferă un mod de învățare care presupune înțelegerea, explicarea, permit interpretări alternative, deschise, antrenează gândirea creativă, solicită rezolvarea de probleme, contribuind la dezvoltarea capacităților și competențelor elevilor.

În afara manualului, profesorul are la dispoziție o serie de materiale auxiliare (caietul elevului, culegeri de exerciții, ghiduri, dicționare etc.), reprezentând suporturi didactice necesare pentru înțelegerea și utilizarea eficientă a manualelor alternative și a programei școlare.

Din oferta generoasă de materiale auxiliare, am ales „*Caietul inteligent*” elaborat de editura ART, pentru toate clasele gimnaziale, conceput pentru fiecare semestru al anului de studiu și având materia în așa fel distribuită, încât să răspundă unor ritmuri diferite ale parcursului, precum și pregătirii pentru concursuri și olimpiade școlare. Cu toate că materialele au fost grupate în trei module – *Literatură*, *Limba română* și *Comunicare* –, autorii au avut permanent în vedere modelul comunicativ-funcțional al programei, prin folosirea aceluiași text-suport (din manualele în uz ori altele noi, accesibile și adecvate) în toate cele trei secțiuni.

Odată cu apariția noilor programe pentru clasele a V-a și a VI-a, începând cu anul școlar trecut, editura ART oferă „*Caietul elevului*”, conținând exerciții variate, cu diferite grade de dificultate și folosindu-se mai multe tipuri de itemi, pentru a da posibilitatea elevilor să-și exerseze abilitățile și competențele dobândite la clasă. Proiectat drept caiet de lucru, dar și ca o culegere de teste (recomandând inclusiv variante de subiecte pentru teză), fiecare dintre aceste auxiliare permite rezolvarea sarcinilor direct pe carte, în clasă ori acasă. Se face distincția între testele cu un grad mai redus de dificultate (Test I) și cele cu un nivel mai ridicat (Test II), ambele însoțite de precizări privind timpul de lucru și punctajul acordat. Profesorul poate astfel alege, în funcție de nivelul clasei și de competențele propuse, tipul potrivit de test. Module precum *Exersează*, *Pentru portofoliul tău*, *Concurs*, *Autoevaluare* au fost concepute pentru fixarea cunoștințelor, dar și pentru elevii capabili de performanță.

Superior auxiliarelor precedente, „*Caietul inteligent*” nu conține suporturi teoretice; în schimb, prin paleta de exerciții și teste, facilitează elevilor înțelegerea, fixarea și evaluarea cunoștințelor. Cu privire la ceea ce constituie centrul nostru de interes, adică studiul verbului, la oricare dintre clasele a V-a – a VII-a, capitolul destinat acestei părți de vorbire debutează cu două teste inițiale, urmate de exerciții vizând toată problematica verbului și, desigur, de teste sumative.

Exemple de exerciții („*Caietul inteligent*” 2013, p. 90 – 91):

I. Citește fiecare dintre următoarele afirmații și încercuiește litera **A**, dacă o consideri adevărată, sau litera **G**, dacă o consideri greșită:

- 1. A G** Următoarea listă cuprinde numai verbe la moduri personale: *citeam, venind, va ști, ai fost, ați crede, a decide, vom căuta, să descuie, ar fi privit*.
- 2. A G** În enunțul *Citeam când tu ai sunat să mă întrebi dacă vin la plimbare*, toate verbele sunt la modul indicativ.
- 3. A G** Timpul perfect compus și viitor I se formează cu verbele auxiliare *a avea*, respectiv *a vrea*.
- 4. A G** Formele verbului *a aduna*, la timpul imperfect, sunt: *adunai, adunași, adună, adunarăm, adunarăți, adunară*.

5. **A G** În enunțul *Trec rândunele spintecând văzduhul*, există un singur predicat.

6. **A G** Verbele *vei pleca, o să vedem, are să spună, or zice* sunt la timpul viitor.

II. Scrie, în spațiul liber, forma corespunzătoare a verbelor la timpul și persoana indicate:

a culege: perf. simplu, pers. a II-a, sing.

a răspunde: mai-mult-ca-perfect, pers. I, sing.....

a fi: imperfect, pers. a III-a, pl.

a vedea: perfect compus, pers. a II-a, pl.

a povesti: viitor, pers. I, pl.

III. Concurs: Un elev/o elevă spune o formă verbală la modul indicativ. Un alt elev/elevă precizează timpul, persoana și numărul verbului. Dacă a răspuns corect, spune și el/ea o formă verbală care va fi analizată de către un alt coleg.

IV. Pentru portofoliul tău („*Caietul inteligent*”, 2013, p. 96):

- Alege 2-3 fotografii ale tale și ale membrilor familiei tale. Rezervă câte o pagină fiecărei persoane. Scrie sub fiecare fotografie câte o propoziție cu predicat verbal, respectiv, cu predicat nominal, prin care să faci referire la persoana din fotografie.

- Descrie, în 8-10 rânduri, un apus/un răsărit de soare, folosind numai verbe la modul indicativ, timpul imperfect.

- Povestește, în 10-15 rânduri, o întâmplare din viața ta, folosind doar verbe la perfect compus. Pentru anii următori de studiu, caietele respectă același model, aceeași structurare a conținuturilor, sarcinile supuse activității elevilor fiind adaptate particularităților de vârstă și psihopedagogice ale acestora. Se evită monotonia prin varietatea exercițiilor, interesante și atractive, se asigură o coerență, o continuitate în privința caracterului practic-aplicativ al limbii române de la o clasă la alta.

Supunem atenției un model de test sumativ oferit de „*Caietul inteligent*” pentru clasa a VII-a, p.

75:

Verbul (II)

Test sumativ

Citește cu atenție următorul text:

Este o imensă speranță în fiecare om să își îndeplinească dorințele. A visa la viitor înseamnă însă a înțelege prezentul, altfel viitorul rămâne o simplă himeră ce pare a se îndepărta cu fiecare clipă.

Mi-am însemnat în jurnalul meu câteva idei de viitor, mi-am conturat, în linii generale, traseul vieții. Știu că împlinirea proiectelor mele nu se face doar cu vise, ci cu multă perseverență și dăruire. Când sunt în fața foi albe din jurnalul meu și încep să scriu, ea devine asemenea unui videoclip în care gândurile și sentimentele mele încep să danseze melodia magică a imaginației, a trecutului, a prezentului și a viitorului. Aș vrea ca acest sentiment să-l pot eterniza pe ecranul imaginației mele.

(Fragment din jurnalul unui elev)

I. Scrie, în dreptul fiecărei cifre, litera corespunzătoare tipului de verb:

3 p. (6 x 0,50)

1. Este

A. verb predicativ, condițional-optativ

2. să (își) îndeplinească

B. verb predicativ, infinitiv

3. A visa

C. verb predicativ, indicativ

4. am (însemnat)

D. verb auxiliar de timp

5. Aș vrea

E. verb copulativ, condițional-optativ

6. pare

F. verb predicativ, conjunctiv

G. verb copulativ, indicativ

II. Scrie răspunsuri pentru fiecare cerință:

3 p. (6 x 0,50)

1. Transcrie un predicat nominal cu numele predicativ exprimat prin verb la infinitiv.
.....
2. Precizează structura predicatului din propoziția *altfel viitorul rămâne o simplă himeră*.
.....
3. Scrie verbele copulative din al doilea enunț al textului.
.....
4. Analizează morfologic și sintactic structura *nu se face*.
.....
5. Precizează funcția sintactică a verbelor: *a înțelege, eterniza*.
.....
6. Analizează, din textul dat, un verb la timpul perfect compus.
.....

III. Încercuiește litera corespunzătoare fiecărui răspuns corect: 3 p. (6 x 0,50)

1. În propoziția *Este o imensă speranță*, predicatul este format din:
 - a) verb copulativ + adjectiv + substantiv articulat nehotărât;
 - b) verb predicativ;
 - c) verb copulativ + substantiv articulat nehotărât.
2. Predicatul propoziției *A visa la viitor înseamnă însă a înțelege prezentul*, este:
 - a) *A visa*;
 - b) *înseamnă*;
 - c) *înseamnă a înțelege*.
3. În fraza *altfel viitorul rămâne o simplă himeră ce pare a se îndepărta cu fiecare clipă*, predicatele sunt, în ordine:
 - a) nominal, verbal;
 - b) nominal, nominal;
 - c) verbal, nominal.
4. Verbul *a se îndepărta* are funcția sintactică de:
 - d) subiect;
 - e) complement direct;
 - f) nume predicativ.
5. Verbul *am conturat* este:
 - a) copulativ;
 - b) predicativ;
 - c) auxiliar.
6. Numărul predicatelor din enunțul *Aș vrea ca acest sentiment să-l pot eterniza pe ecranul imaginației mele*, este:
 - a) două;
 - b) trei;

c) c. patru.

Se acordă 1p. din oficiu. Total: 10 p.

Timpul de lucru este de 20 de minute.

Utilizând cu elevii mei aceste auxiliare (dar cunoscându-le și pe cele ale altor edituri), am desprins următoarele concluzii:

- Se respectă, sub aspectul conținuturilor, recomandările programei școlare și sunt satisfăcute exigențele privind bogăția informațiilor, actualitatea, precizia și corectitudinea acestora, limbajul utilizat, grafia, lizibilitatea etc.

- Cunoștințele despre verb sunt prezentate și însușite treptat, în sistem concentric: noțiunile se asimilează în etape, prin reluări și interpretări, fiind aprofundate în anul următor de studiu (deci, se construiesc punți între cunoștințele și abilitățile pe care elevii le au la un moment dat și cele pe care urmează să le dobândească).

- Auxiliarele didactice își propun nu să înlocuiască manualul, ci să ofere aplicații urmărind cu rigurozitate prevederile programei și ținând cont de preocupările, interesele și aptitudinile elevilor, cu accent pe învățarea activă.

- „*Caietul inteligent*” și „*Caietul elevului*” supuse analizei conțin destule exerciții care creează abilitatea de transpunere în practică a cunoștințelor teoretice, dezvoltă deprinderea de muncă independentă, permit abordări interactive (de tip concurs, activitate în perechi/în grup, jocuri etc.). Elevii sunt angajați în eforturi cu valoare formativă, care se asociază cu bucuria de a învăța, de a descoperi și exersa, ceea ce sporește șansele de reușită. De asemenea, ele permit însușirea unor modele sau tehnici de muncă individuală și adecvarea la ritmurile de învățare ale elevilor, optimizarea operațiilor gândirii (dezvoltarea capacității de analiză-sinteză) și stimularea creativității.

- Având posibilitatea să-și antreneze cunoștințele, capacitățile și aptitudinile, în diverse situații de comunicare, elevul are mai multă încredere în sine, își consolidează și interesul pentru autoevaluare, ia parte efectiv la procesul formării sale și va putea învăța pe cont propriu, avându-l pe profesor drept moderator.

- Folosite în clasă (pentru fixarea/evaluarea cunoștințelor) ori acasă, în activități independente (teme), aceste ghiduri sau culegeri de exerciții constituie un instrument eficient atât pentru elevi, cât și pentru profesor, acesta putând observa rapid și ușor lacunele în cunoștințe sau întârzierile în înțelegere a unor noțiuni.

ISTORIA NE REPREZINTĂ NAȚIUNEA

Prof. înv. primar, Dăboveanu Diana
Școala Gimnazială Nr 1, Islaz, Teleorman

Istoria este un domeniu al științei care studiază dezvoltarea complexă și evoluția omenirii ținând cont de evenimentele care se petrec de-a lungul timpului și care influențează societatea. Cunoașterea istoriei reprezintă o datorie față de strămoșii noștri fără de care nu am fi existat, dar este și un element care denotă cultura generală și simțul responsabilității.

În școala românească istoria ocupă pe lângă celelalte arii curriculare, un loc important pentru elevi, dar și pentru absolvenți, viitorii cetățeni ai societății.

Prețuirea istoriei și a valorilor naționale, este egală cu identitatea. Un popor fără cultură este un popor fad, lipsit de substanță, o „*formă fără fond*”, așa cum se exprimă Titu Maiorescu în Junimea.

Identificarea unor evenimente importante din istoria națională ne ajută să înțelegem în primul rând trecutul nostru, să înțelegem idealurile care i-au purtat în lupte timp de veacuri pe strămoșii noștri, dar în același timp ne unește pe noi ca popor.

Elevul de astăzi este patriotul de de mâine și nu putem face oameni adevărați fără a ști cât de puțin din istoria nației. Profesorii trebuie să ceară elevilor să știe să prețuiască mai multe sărbători cu caracter național, însă nu trebuie să dea la o parte pe cele cu caracter universal.

Unul dintre aceste evenimente este 1 Decembrie. La această dată istoria poporului nostru este o fericire, un ideal împlinit cu prețul sângelui de către eroii nemului românesc, care s-au jertfit pentru ca nouă să ne fie mai bine. Au fost oameni ai patriei, oameni de diferite categorii care și-au dat mâna unii cu alții, au uitat diferențele dintre ei și au luptat cu toții pentru același ideal: identitatea națională, neatârarea de alt imprerie și locuirea unită a tuturor fraților noștri din alte provincii asupriți și despărțiți pentru multe veacuri.

Unirea realizată în 1918, este una dintre cele mai mari împliniri istorice și culturale precum și pentru personalitățile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale și până azi sunt doar câteva subiecte pe care școala le abordează cu ocazia acestui eveniment.

Încă de la grădiniță copiii trebuie afle despre istoria țării noastre, tot la fel cum trebuie să își cunoască familia extinsă. De asemenea, tinerii elevi nu ar trebui să uite nici de ziua de 27 ianuarie, Ziua Internațională de Comemorare a victimelor Holocaustului. Este o perioadă îndurerată din istorie care trebuie reamintită elevilor pentru a vedea și pentru a înțelege ororile războiului, dar și ororile umane care au dus la exterminarea evreilor.

La fel de importantă este și ziua de 24 ianuarie 1858, o dată care va rămâne pentru mult timp în conștiința noastră și a contemporanilor noștri, vorbim de Unirea Moldovei cu Țara Românească, înfăptuită sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza.

George Bariț, istoric însemnat al Transilvaniei în secolul al XIX-lea scria că „Studiul istoriei patriei și al națiunii constituie pentru națiunea română una din condițiile de viață esențiale. Dacă limba unei națiuni este numită pe bună dreptate, sufletul sau, istoria acestei națiuni este mijlocul admirabil prin care se manifestă viața sa națională, diploma de legitimare prin care un popor se prezintă în societate și în concul altor popoare.”

Cartea neamului nostru arată elevilor pilda de eroism ale înaintașilor pentru apărarea pământului strămoșesc de către cotropitorii străini pentru împlinirea idealului de unitate națională și de dreptate socială.

Luptele lui Mircea cel Bătrân de la Rovine, de la Vaslui ale lui Ștefan cel Mare, de la Călugăreni a lui Mihai Viteazul sau de la Mărăști ne amintesc de faptele de eroism ale celor mai buni fii ai patriei, ale maselor populare în lupta lor pentru eliberare și dreptate socială.

Astfel, istoria unui popor este asemenea unei fântâni, din care generație după generație se adapă, din faptele și trăirea spirituală și materială a înaintașilor și prin care se continuă neîntrerupt viața lor spre noi idealuri. Ea este sursa din care generațiile viitoare se încarcă cu putere, își trag învățăminte demne de faptele înaintașilor.

METODE MODERNE DE PREDARE- ÎNVĂȚARE LA CLASELE DE PROFIL TEHNIC

Prof. Andreescu Cristina
Liceul Tehnologic „Nikola Tesla”, București

În învățământul profesional și tehnic utilizarea tehnologiei moderne este esențială pentru a asigura progresul. Este imperios necesară schimbarea stilului de predare, a modului de învățare și de evaluare. Elevii trebuie să fie pregătiți pentru provocările lumii moderne. Pentru a descoperii oportunitatea unor cariere de succes, este imperios necesar să se transforme, din simpli utilizatorii de tehnologie, în creatori și designeri de soluții noi la problemele actuale.

În acest context, învățarea online, utilizarea platformelor educaționale, e-learning, blended learning, self-study, activitatea în echipă și pe proiect, colaborativă și interactivă, colaborarea real-time în cloud, devin instrumente concrete de studiu ce trebuie implementate la clasă.

După lunga perioadă în care s-a promovat exclusiv competiția, este nevoie să educăm elevii și în spirit de cooperare. Nici un proiect actual, în lumea noastră, nu mai poate fi individual. Orice realizare reprezintă un efort de echipă, implică distribuirea sarcinilor și îndeplinirea rolurilor.

Clasele de profil tehnic și din învățământul profesional nu au în curriculum ore de informatică. Acești elevi fac cunoștință foarte sumar cu calculatorul, la orele de TIC, baza materiei fiind constituită mai ales din utilitarele de bază MS Office, respectiv operare minimală pe calculator. Asimilarea acestor cunoștințe de bază nu îi pot aduce pe elevi decât până la nivelul limitei inferioare a cunoștințelor solicitate într-un job în domeniul IT. Orice alte demersuri de evoluție în domeniul de vârf al informaticii, pot fi desfășurate numai în afara orelor de clasă, în activități extrașcolare, inter și trans-disciplinare, la cercuri și cluburi de specialitate.

De asemenea, învățarea prin jocuri educaționale interactive, prin game development și Web Design, sunt foarte atractive pentru elevii obișnuiți cu jocurile. În cadrul activităților speciale, de tip Școala Altfel, Săptămâna Carierei -Descoperă-ți talentul (sub egida Comisiei Europene), Ora de Net – Salvați copiii, Code Week, Hour of Code (mediatizate la nivel internațional), elevii pot învăța să utilizeze platforme educaționale, să deprindă abilități minimale de programare pe calculator, să devină creatori de jocuri și de aplicații online, să-și descopere potențialul și să afle ce joburi li se potrivesc pe viitor.

Pentru a implementa aceste metode, eu utilizez la clasă platformele e-learning oferite de Cisco Academy și Oracle Academy. Cisco Academy oferă gratuit elevilor, prin intermediul unui profesor calificat ca instructor, o gamă foarte largă de cursuri. Modulul IT Essentials acoperă practic toată materia de TIC pentru clasele a IX-a și a X-a, extinzând-o însă foarte mult, mai ales către zona tehnică aplicativă. Celelalte cursuri, de rețelistică, Cyber-Security, Linux, Python, C, C++, deschid practic noi orizonturi în programare și sisteme avansate din tehnologie, ideale pentru cariere în IT.

Oracle Academy oferă cursuri de Database Design and SQL (module integrate în materia de clasă a XII-a a claselor de matematică-informatică dar inexistente în programa de la profil tehnic), precum și cursuri de programare avansată, PL-SQL, Java Fundamentals și Java Programming. Toate marile companii utilizează sistemul de baze de date Oracle și echipamentele de rețelistică Cisco. A deveni familiarizat cu aceste echipamente și cu acest software reprezintă un atu veritabil în competiția pentru un job cât mai bun.

Cursurile de roboți, programarea Arduino și Raspberry Pie, realizată pe circuite obținute printr-o sponsorizare ca urmare a unui proiect cu IBM, permit elevilor să aplice conceptul de ultimă oră Internet of Things și să afle informații de actualitate despre Inteligența Artificială. Toate acestea își găsesc locul

în cadrul clubului de informatică din școală organizat în parteneriat cu compania Adfaber, respectiv Kids in Tech.

În cadrul aceluiași club, elevii descoperă programarea prin softuri dedicate oferite de Oracle, respectiv Alice 3 și Greenfoot, prin care creează animație interactivă și jocuri interactive –primii pași în învățarea limbajului Java.

Aplicația Alice3, îndeosebi, poate fi utilizată pentru elevii de orice vârstă, întrucât constituie un mod simplu și amuzant de a te familiariza cu instrucțiunile din programare, fără ca măcar să simți că înveți. Provocările oferite de această aplicație îi determină pe elevi să-și dorească să lucreze mai mult, ca și cum s-ar juca.

La clasele de tehnică de calcul, utilizarea simulatorului Packet Tracer (oferit de Cisco Academy), folosit în special pentru rețelistică, este extrem de util pentru înțelegerea fenomenului, a modului de funcționare și a modului de programare în rețea.

Ca mod de lucru generic la clasă, îmi place să utilizez instrumentele Google pentru învățarea prin colaborare și prin proiect dar și pentru evaluare. Pe grupul de elevi creat la fiecare clasă, trimit prin partajare online în cloud (Google Drive) fișe de lucru, chestionare de evaluare, formulare de feed-back. Proiectele realizate pe echipe sunt partajate online cu echipa și cu mine și am posibilitatea să le urmăresc activitatea în timp real, să corectez pe loc erorile și să-i evaluez cu cea mai mare ușurință. Le stârnesc astfel curiozitatea, dorința de a evolua prin propriile puteri, de a-și descoperi talentele și de a participa onest și creativ pentru a găsi soluții oricărei provocări.

Astfel, învățarea devine plăcută și creativă, dezvoltă în permanență noi abilități, nimeni nu se plictisește și toți se pregătesc pentru lumea de astăzi și mai ales de mâine.

DIGITAL LITERACY AND SIMILAR CONCEPTS IN THE 21ST CENTURY STUDIU

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Bacău

Language education represents the teaching and learning of a language. It can include improving a learner's mastery of her or his native language, but the term is more commonly used with regard to second language acquisition, which means the learning of a foreign or second language. Language education is a branch of applied linguistics. On the other hand **second language acquisition** or **second language learning** is the process by which people learn a second language in addition to their native language. It refers to what the learner does not to what the teacher does.

“**Second language acquisition research**” studies the psychology and sociology of the learning process. Sometimes the terms “acquisition” and “learning” are not dealt with as synonyms and are instead used to refer to the subconscious and conscious aspects of this process respectively.

“Second language”, “target language” or “L2” are used to refer to any language learned after the native language, which is also called “mother tongue”, “first language”, “L1” or “source language”.

According to *Merriam-Webster's Online Dictionary*, the etymology of the word ‘technology’ derives from the Greek *technologia*, systematic treatment of an art, from Greek *technē* = art. It refers to the practical application of knowledge especially in a particular area: engineering or even in the field of medical technology. It also makes reference to the manner of accomplishing a task especially by using technical processes, methods or knowledge. Last but not least, it makes reference to the specialized aspects of a particular field of endeavour, as it is the case with “educational technology”.

As for the notion of **computer** we can say that it refers to any programmable machine that receives input, stores and manipulates data and provides output in a useful format. In theory, a computer can be made out of almost anything and in this respect mechanical examples of computers have existed through much of recorded human history. The first electronic computers were developed in the mid-20th century (1940-1945). Originally, they were the size of a large room, consuming as much power as several hundred modern personal computers (PCs).

Nowadays modern computers are based on integrated circuits and are millions to billions times more capable than the early machines, not to mention the fact that they occupy a fraction of the space. Simple computers are small enough to fit into mobile devices (a pocket-sized computing which mainly has a display screen with touch input or a miniature keyboard such as PDAs, Smartphones, etc) and can be powered by a small battery. Personal computers in their various forms are rightly considered to be icons of the Information Age. When referring to a computer one should also take into consideration the embedded computers found in many devices from MP3 players to fighter aircrafts and from toys to industrial robots.

For more than a decade, all over the world, and particularly in what is termed the First World, the so-called Information and Communication Technologies are driving an unstoppable transition towards the digital society, “a society in which knowledge-generation and information-processing conditions have been substantially altered by a technological revolution centred on information processing, knowledge generation and information technologies”.⁶³

Digital literacy refers to the ability to locate, organize, understand, evaluate, and create information using digital technology. It usually involves a working knowledge of current high-

⁶³ Castells, M. (2002): La dimensió cultural d'Internet, retrieved July 2010 from www.uoc.edu/culturaxxi/cat/articles/castells0502/castells0502.html.

technology and an understanding of how it can be used. Digitally-literate people can communicate and work more efficiently, especially with those who possess the same knowledge and skills.

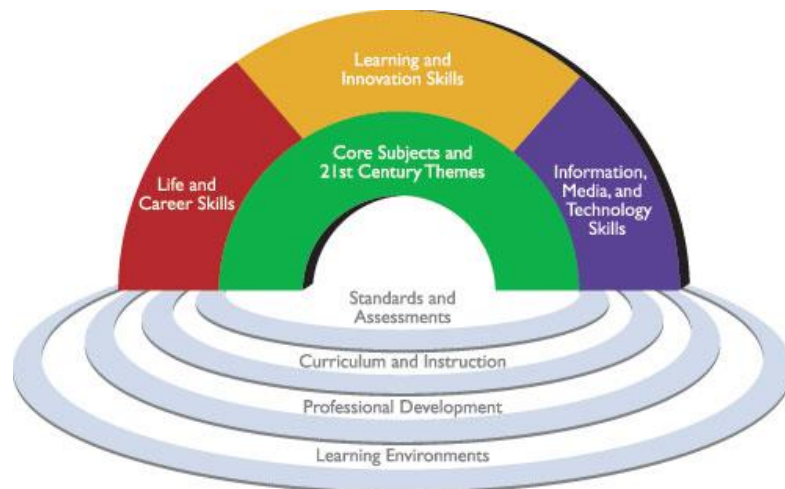
Digital competence was defined by the Commission of the European Communities (2005): “Digital competence involves the confident and critical use of Information Society Technology (IST) for work, leisure and communication. It is underpinned by basic skills in ICT: the use of computers to retrieve, assess, store, produce, present and exchange information, and to communicate and participate in collaborative networks via the Internet”⁶⁴.

In the Bologna Declaration⁶⁵ (1999), it is claimed the fact that it is important to provide students and citizens with the necessary competences to cope with the demands of today’s knowledge society. Williams (2003) defines competence as being a “set of skills, knowledge and attitudes needed to produce the desired outputs of the work place” while the Tuning Educational Structure in Europe completes this definition stating the fact that competences “convey meaning in reference to what a person is capable or competent of, the degree of preparation, sufficiency and/or responsibility for certain tasks”. In today’s society students “spend their adults lives in a multitasking, multifaceted, technology-driven, diverse, vibrant world and they must arrive equipped to do so” (*Partnership for 21st Century Skills*, 2003). In this sense, a learning process is needed that is focused on the activities that the students carry out and on the skills they acquire while performing them, rather than on the content on itself, such as the Bologna process promotes.

In the words of J. Delors (1996), “in the information society, the teacher can no longer be seen as the exclusive possessor of knowledge, which he or she must transmit. The teacher is now associated in some way with a collective knowledge which he or she must organise, placing him or herself at the forefront of change.”⁶⁶ In this light, the concept was introduced of two different teaching roles: the counsellor and tutor.

21st century teaching and learning combine specific skills, content knowledge, expertise and literacies with innovative support systems to help students master the multi-dimensional abilities required of them in this century. The key elements of 21st century learning are represented in the graph and descriptions below (Fig.1). The graph represents both 21st century skills **student outcomes** (as represented by the arches of the rainbow) and 21st century skills **support systems** (as represented by the pools at the bottom).

The graph represents each element distinctly for descriptive purposes and all the components are viewed as fully interconnected in the process of 21st century teaching and learning.

⁶⁴ European Commission (2005) Proposal for a recommendation on key competences for lifelong learning. Brussels 10.11.2005 COM (2005)548 final 2005/0221(COD) http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/keyrec_en.pdf, p.16.

⁶⁵ http://www.bologna-bergen2005.no/Docs/00-Main_doc/990719BOLOGNA_DECLARATION.PDF.

⁶⁶ Delors, J. et alli. (1996): *Learning: the Treasure Within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century*, UNESCO.

Fig.1. Graph representing 21st century skills

During the past decade, people came to the widespread realization that technology was the driving force in the economy and increasingly important to most of our human endeavours. All around us we see the information technology revolution in progress – in communications, business and commerce, but most of all in education. The way we educate and train people and the way we manage our personal life are very important. Technology not only transforms education but also transforms what we think of education that is why we have to make use of 21st century tools to help develop learning skills.

How was the world of a child changed in the last 150 years? The answer is tricky. It is hard to imagine any way in which it has not changed. Children know more about what is going on in the world than their teachers, often because of the media environment they grow up in. They are immersed in a media environment of all kinds of stuff that was unheard of 150 years ago.

Bibliography:

1. Cameron, Keith (1988): *Computer Assisted Language Learning: Program Structure and Principles*, Intellect Books, New Jersey.
2. Delors, J. et alli. (1996): *Learning: the Treasure Within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century*, UNESCO.
3. Eadie, M. Gillian (2000): *The Impact of ICT on Schools: Classroom Design and Curriculum Delivery*, Winston Churchill Millennium Fellow, New Zealand
4. Hayden, Terry, Counsell, Christine (2003): *History, ICT and Learning in the Secondary School*, Routledge Falmer, London & New York.

UTILIZAREA RESURSELOR FREE SI OPEN SOURCE ÎN PREDAREA TIC

Prof. Andreescu Cristina
Colegiul Tehnic „Edmond Nicolau”, București

Ca profesor de Informatică și TIC, nu pot ignora dinamica evoluției software și tendința tot mai accentuată de a se prefera resursele pentru care nu trebuie plătită licență, cele la care avem acces la codul sursă și le putem personaliza ușor, precum și posibilitatea de a lucra predominant online.

Din acest motiv am elaborat planificări calendaristice pentru clasele a IX-a și a X-a, la TIC, implicând resurse Free –respectiv Office Libre (înlocuitor cu succes al pachetului cu licență MS Office). O altă alternativă ar fi utilizarea resurselor online oferite de Google, cu observația că în acest caz este obligatorie folosirea contului de Gmail.

Nu numai că elevii sunt foarte încântați de acest mod de lucru, ci și învață mult mai ușor și pot dovedi oricui ce progrese realizează. Efectele sunt foarte clar vizibile la elevii ce

termină liceul și chiar înainte de a începe primul an de facultate deja lucrează în domeniu, colaboratori în proiecte sau part-time. Elevii mei au posibilități materiale precare și acest lucru este extrem de avantajos pentru viitorul lor. În plus, schimbarea opticii și a stilului de lucru, actualizarea competențelor profesionale –inclusiv faptul că majoritatea acestor softuri sunt disponibile în limba engleză –le mărește indiscutabil stima de sine și încrederea în forțele proprii.

Întrucât programa prevede sisteme de operare, fără însă a preciza denumirea acestora, menționez că eu prefer să utilizez Linux în loc de Windows pentru care avem nevoie de licență.

Menționez că sunt 5 ani de când predau la clasele a-IX-a și a X-a TIC conform unor planificări ce se conformează programei dar și cursului Cisco IT Essentials Libre Office, care se pliază foarte bine pe programa școlară, acoperind aproape toți itemii (mai puțin HTML).

Utilizarea la clasă a unor metode alternative de predare a softului de birotică determină o flexibilitate în gândirea elevilor, o mai mare adaptabilitate la orice condiții de lucru, o competență sporită în momentul în care elevii vor căuta locuri de muncă bine plătite.

De exemplu, atunci când predai editorul de texte, poți lucra cu echipe de câte doi elevi, utilizând mai întâi MS Office- Word, apoi ca alternativă se poate încărca documentul pe Drive și deschide ca document Google (cu Google Docs) și în acest moment poate fi partajat atât cu colegii de clasă cât și cu profesorul, astfel încât fiecare să vadă în timp real tot ce scriu ceilalți. Având în vedere că acest soft salvează automat orice prelucrare la 1-2 secunde, practice în istoricul versiunilor se salvează toți pașii făcuți de fiecare dintre elevi. Orice încercare de fraudă, orice glumă nedorită este astfel descurajată. Ca elev, nu are nici un sens să încerci să ștergi sau să modifice ceea ce face colegul tău, dacă orice se poate recupera iar profesorul și colegii văd exact ce faci tu în fiecare moment.

Acest tip de activitate în timp real mărește semnificativ responsabilitatea elevilor, corectitudinea și descurajează orice tentativă de înșelăciune. Activitatea tuturor, inclusive a profesorului, devine astfel mult mai relaxată și, desigur, mult mai distractivă pentru că se lucrează în echipă și creativitatea se amplifică, cu cât numărul de participanți devine mai mare.

În același mod se poate lucra în Excel –respectiv Google Sheet, sau în Power Point –respectiv Google Presentation.

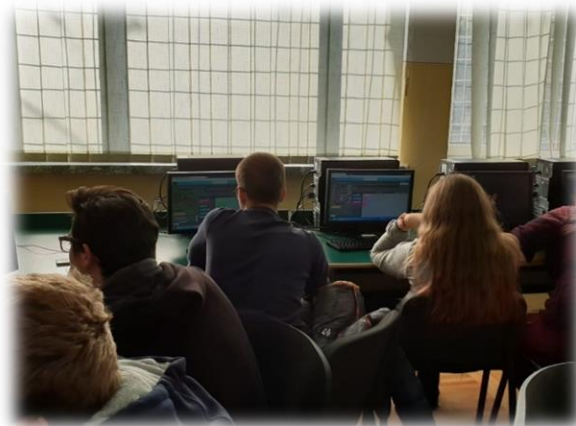
În modul de lucru online se pot crea și formulare pe care să le completeze elevii și care se centralizează automat într-o foaie de calcul Google pe Drive.

Se pot crea astfel site-uri, în echipe, interactive, de exemplu fiecare elev poate crea propria sa pagină într-un site creat inițial de profesor, la care fiecare își aduce contribuția creativă.

Eu lucrez de mulți ani în acest stil și am observat, la elevii de toate categoriile de vârstă și de la profile diferite, același interes, bucuria de a învăța, creșterea creativității și mai ales faptul că orele de TIC plictisitoare sau obositoare au devenit istorie, nu mai au nici un grad de actualitate.

Același efect îl au orele petrecute online pentru inițiere în programare, utilizând site-ul code.org, ca conține o mulțime de aplicații instructive, interactive, de învățare prin joc.

Învățăm și ne distrăm, realmente!

THE RELATIONSHIP BETWEEN TECHNOLOGY, AND THE LEARNING PROCESS STUDIU

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău

The changes in the world created by technology often lead to the discussion of the changes within the current student population and the role technology plays. At the same time they affect the requirements for graduates entering into the work force, requirements which bring into light the fact that technology integration can play a large role in changing the learning environments to better support the development of higher-level thinking skills needed by the 21st century.

The world is changing and the requirements for people entering this world are different than they have been in the past. This paper will look at what this major change is, what these new requirements are and the impact they have had on the theories about learning. This chapter and the entire paper in fact concentrate on the learning theories and strategies used mainly in primary and secondary school.

“Alienation gives way to involvement, enjoyment replaces boredom, helplessness turns into a feeling of control, and psychic energy works to reinforce the sense of self, instead of being lost in the service of external goals.”⁶⁷ The task of educators regardless of the domain they are teaching be it school or the workplace in job training, or the military, etc. is that of replicating such moments of the optimum flow.

Technology is nowadays being used in rather innovative ways in the learning process and it takes very little time in which it moves from “unusual use” mode to commonly known practice! It is interesting to observe the shift of focus from teaching to learning and recognition of the important role informal and non-formal learning plays in the so-called knowledge society. Technology has certainly widened the access to education for those who, in increasingly global and competitive environment, are unable to pursue formal educational avenues or simply want to cross over the boundaries of formal education for further achievements.

It is important to look at these technological issues with an open mind and ensure that we can make the best of the changes that technology is bringing to serve the changing needs of younger generations. While the traditional educational system has produced good results, and those of us who are products of that system did not turn out to be failures, much research is out there that clearly indicates that a great deal is also left to be desired. Technology has continued to make a difference for a long time, but the rate of change has become rather significant in recent years. While changes bring new perspectives and a fresh look at the ways learning is facilitated and how the process could be improved, the absence of any benchmarks make it difficult to assess if the changes are actually happening in the right direction. The first step towards creating such benchmarks is to look at the ways adopters of technology are using it and identify best practice examples.

“Learning for anyone, at any time, at any place” might just become a recurrent statement. With the shift towards the knowledge society, the change of working conditions and the high-speed evolution of information and communication technologies, peoples’ knowledge and skills need continuous updating. Learning based on collaborative working, creativity, multidisciplinary, adaptive-ness, intercultural communication and problem solving has taken on an important role in everyday life. The

⁶⁷ Csikszentmihalyi, M, (1990): *Flow: The Psychology of Optimal Experience*. New York: Harper and Row, p. 69.

learning process is becoming pervasive, both for individuals and organizations, in formal education, in the professional context, and as part of leisure activities. Learning should be accessible to every citizen, independent of age, education, and social status and tailored to individual needs.

Like any other institution, schools have to come to terms with the new modes of communication and with the new machines and technological devices. There is some pressure exerted on schools to adapt to the new technology, the same impulse that drives teachers and students at the same time to use computers in their everyday life. Most pupils have taken the new technology for granted and many of them not only have more sophisticated equipment at home, but they spend hours using it, and that happens mostly for pleasure.

The impact of new technology on schools is inevitable, but at the same time the schools find themselves in a difficult position. There is a pressure of expectation on schools and teachers also, not just to respond to change but to lead it. If the schools and teachers are reluctant in any way in embracing change they are quickly blamed and come in for much criticism. This has to do mainly with the fact that schools are not simply part of society but are there to shape it.

Schools, in general, face a number of contradictory demands: they have to teach skills that will be useful in employment; they have to take into consideration social adaptability, to encourage personal learning in classroom and beyond school and above all to demonstrate what might be done with computers. The general question that might arise is of course linked with the problem of the curriculum. Are schools important in the process of teaching pupils how to use computers? Or, maybe, are schools concerned with using ICT to deliver the curriculum? Who knows, maybe if the school were to present the curriculum to a greater degree through the new technologies that would probably place teachers and students in a new position.

“In the complex reactions of schools to new technology there could be deemed to be three distinct roles: that of embracing education in technology as an intangible asset; that of using educational technology as a tool to create knowledge; and that of seeing it as a lever for other investment”⁶⁸. Thus educational technology is an advantage, a benefit that can be used in teaching, in the development of new resource bases and as a different means of enabling pupil-teacher interactions. As a tool, the educational technology can create new databases and new educational approaches, as well as new means of communication. It also can be used as a marketing strategy in the way that schools are learning to present themselves as a result of the policy used nowadays, that of privatization, individualization and competition, and the result of the means that ICT makes available.

Schools are expected to use computers in a variety of ways, some of them, given the resources, contradictory. While they are not yet judged on their use of ICT, but rather on traditional results, they are expected to be not only up to date, but also carrying the new technology forward with conviction. They are expected to make full use of what is available within their teaching and management practices, but they are also supposed to draw attention to the technology itself, to make their pupils and staff computer literate.

Using the Internet technology to support the actual process of learning in the classroom is becoming much easier and flexible than it used to be. If the school or the classroom lab is in possession of a network of computers or workstations, it is easy to install and use a web server. Using these types of networks we can distribute HTML pages generated statically or dynamically by an educational

⁶⁸ Karen, E., Watkins, M. and Wilson, C. (1998): Return on knowledge assets: rethinking investments. *Educational Technology* vol. 38, no. 4.

application.

Technology in classrooms is possible only when a computer is involved. It is universally acknowledged the fact that computers are changing the modes of transaction between people and also the access to information. There are fewer boundaries of time and space, communication is practically instant. This has a marked influence on the way business is carried out, not only in terms of financial transactions in which millions in notional value can be wiped out in an instant, but also in terms of the ways in which people go about their daily lives, with online shopping, betting, auctions, payments and many other transactions.

Technology in classroom means dealing with a “smart classroom” which should be equipped with some important technical tools: computers, audiovisual equipment, DVD player, CD player, audio tape cassette recorder, television set, VCR, data projector for displaying the PC and video outputs, connectivity to the Internet, etc.

Students nowadays find themselves in an odd position. They are familiar with computers, and use them easily every day, just as they are surrounded by all the other applications of the technology from mobile phones to I-pods. We are still trying to figure it out how they are coping with ICT in schools. Are their knowledge and experience seriously enhanced? How do schools cope with all the demands made on them? How do they use the new technology to its best advantage? The question to be explored is whether schools are able or equipped to meet this challenge and whether they have the support they deserve.

Bibliography:

- Cameron, Keith (1988): *Computer Assisted Language Learning: Program Structure and Principles*, Intellect Books, New Jersey.
- Delors, J. et alli. (1996): *Learning: the Treasure Within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century*, UNESCO.
- Eadie, M. Gillian (2000): *The Impact of ICT on Schools: Classroom Design and Curriculum Delivery*, Winston Churchill Millennium Fellow, New Zealand.

POEZIA BACOVIANĂ ȘI SCULPTURA - STUDIU -

**Prof. Bobu Gabriela,
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa”, Bacău**

Inclusă în categoria artelor vizuale, sculptura este o artă a reprezentării, fiind produsă prin modelarea materialelor dure, sub formă de obiecte tridimensionale. Scopul pentru care au fost produse ține fie de magie, fie este unul strict ornamental. Materialele sunt diverse: lut, ceară, metal, lemn, os, pietre prețioase, plastic etc.

Thomas Munro afirmă că produsele sculpturii sunt „de obicei statice, dar cuprind și tipuri mobile, ca marionetele. El sunt uneori policrome, dar în prezent sunt lăsate de obicei în culoarea și textura naturală a materialului, sau dintr-o textură artificială și relativ uniformă”⁶⁹. Unele din sculpturi au pierdut

⁶⁹Thomas Munro, *Artele și relațiile dintre ele, vol I-II, traducere de Constantin Vonghiras, București, Editura „Meridiane”*, 1981;p. 283

policromismul, în urma trecerii timpului, însă ele sunt mult mai frumoase, precum este cazul lui Venus din Millo.

Sculptura a fost cea mai importantă reprezentare artistică a Greciei antice. Faptul că multe din aceste sculpturi au la baza creații literare, este incontestabil. Miturile fundamentale, Orfeu, Cupidon, Phoenix, precum și reprezentările zeităților, au rămas peste veacuri. În acest sens menționăm *Pietat*, creația lui Michelangelo, înfățișând pe Madona ținând în brațe pe fiul sacrificat, devenită simbol al suferinței materne, Statuia lui David, a aceluiași sculptor este simbol al luptei pentru libertate, Afrodita este simbolul frumuseții feminine, *Gânditorul* lui Auguste Rodin

devine simbol al poezie, și lista poate continua.

Cât de mult pune un sculptor din sufletul său în propria creație, ne lămurește Pygmalion, care, în opera lui Ovidius, se îndrăgostește de propria operă. Nichita Stănescu scrie un volum numit *Către Galateea*, nume care se identifică cu sculptura lui Pygmalion, volum în care se încearcă înțelegerea acestei relații autor-operă. De altfel, în *Lecția despre cub*, Nichita prezintă poezia ca fiind realizată cu unele sculpturii și vede creația ca o formă de a imita divinitatea, fără însă a fi posibilă fără ajutorul inspirației divine. Pentru a fi considerată frumoasă, ea pretinde trei condiții: întâi, integritatea sau perfecțiunea, căci lucrurile lipsite de ea sunt prin însăși această lipsă urâte, în al doilea rând, proporția cuvenită sau armonia și, în fine, claritatea, motiv pentru care cele care au culoare strălucitoare se numesc frumoase.

În analiza operei lui George Bacovia s-a apelat adesea la asemănările pe care le are aceasta cu sculptura lui Constantin Brâncuși, unul dintre artiștii cei mai importanți ai secolului al XX-lea, fiind considerat fondatorul sculpturii moderne. Geniali amândoi în transmiterea acelor idei care să capteze sufletul românesc, ei au eliberat atât sculptura cât și poezia de preponderența imitației mecanice a naturii, au refuzat reprezentarea figurativă a realității, au preconizat exprimarea esenței lucrurilor, a vitalității formei, au creat unitatea dintre sensibil și spiritual. Faptul că Bacovia a reușit să surprindă în poezie esența lucrurilor, este de necontestat. Felul în care Brâncuși face acest lucru este recunoscut de sculptorul însuși care afirmă: „Sunt imbecili cei care spun despre lucrările mele că ar fi abstracte; ceea ce ei numesc abstract este cel mai pur realism, deoarece realitatea nu este reprezentată de forma exterioară, ci de ideea din spatele ei, de esența lucrurilor.”⁷⁰

Sculptura *Prometeu*⁷¹ – 1911, aduce cu sine suprimarea treptată a detaliilor, capul lui Prometeu ajungând să aibă un aspect aproape sferoidal, întrerupt doar de subțila adâncime a ochilor, de abia perceptibilele linii ale nasului și ale gurii, de forma urechii și de grumazul brusc găuit. Devorat de existență, Bacovia se simte și el un Prometeu, sacrificat pentru binele celorlalți.

⁷⁰Constantin Brâncuși, <http://www.bbc.co.uk/>

⁷¹ <http://www.mediafax.ro/>

În *Primul țipăt*⁷²– 1914, gura larg deschisă amintește de strigătul din poezia *Plumb* („am început să-l strig”), fiind un mijloc de exteriorizare a imensei dureri, așa cum pare și în tabloul lui Edgar Munch.

Prin atenția acordată formelor, prin reducerea universului la câteva elemente definitorii, George Bacovia devine, așa cum îl considera Mircea Scarlat în *George Bacovia*, „un Brâncuși al poeziei”⁷³

Despre contrastul alb-negru, atât de des întâlnit în opera bacoviană, putem vorbi și la Brancuși, în cele două versiuni ale sculpturii *Pasărea în spațiu*⁷⁴.

Sculptura *Rugăciune*⁷⁵, realizată ca monument funerar, prezintă tristețea unei ființe umane, sentiment regăsit și la Bacovia. Sugerând o femeie care se roagă, o femeie care se reculege în genunchi, nu o femeie care se tânguie, conferindu-i în felul acesta un simțământ de smerenie și de puritate, sculptura reușește să inspire prin numai câteva trăsături sentimentul de smerenie și evlavie.

Despre trăirile religioase ale poetului nu știm prea multe. Stim că era de părere că oamenii l-au făcut să sufere asemenea lui Isus. Sensibilitatea și puterea acestuia de a ne impresiona cu poezia lui au însă, probabil, o sursă divină.

THE ART OF TEACHING ENGLISH USING INNOVATIVE AND CREATIVE TECHNOLOGY. - LANGUAGE AND COMMUNICATION STUDIUM

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău

Learning is a life-long process which becomes effective only when it begins with the “simple” and the “known” and continues to the “complex” and the “unknown”. It should be built on the foundation of a learner’s prior knowledge and on the learning environment. The learning process can be accelerated by using technology that enhances traditional auditory, visual and kinaesthetic teaching techniques, such as computers, PowerPoint presentations, videos, DVDs and CDs, tape recorders, TV set, video cameras, etc.

Teaching English, especially as a foreign language (TEFL) which is our case refers to teaching English to students whose first language is not English. TEFL usually occurs in the student’s own country, either within the state school system, or privately, e.g., in an after-hours language school or with a tutor. TEFL teachers may be native or non-native speakers of English.

⁷²<http://brancusi.1dez.com>

⁷³Scarlat, Mircea, *George Bacovia*, Editura Cartea Românească, București, 1987

⁷⁴<http://istoria-artei.blogspot.ro/>

⁷⁵ <http://www.agerpres.ro/>

Teaching English in today's classrooms has become more of a challenge especially with the implementation of computers and technology as pedagogical tools created to support the appropriate instruction of ELLs across the country. Various technologies and software programs as well as successful strategies for varying levels of access are used in the classroom in meeting the challenges of including all learners in effective instruction.

Needless to say that computers and language teaching have walked hand in hand for a long period of time and contributed as teaching tools in the language classroom. Despite this, they are still a source of fears and insecurity for many teachers everywhere in the world. The latest advances applicable to language teaching such as specialized websites, blogs, wikis, language teaching methodology, journals, etc. are sometimes creating difficulties for those trying to implement them in class. Our country and the schools within have done institutional efforts to modernize their equipment, to integrate computers in language learning.

Romanians are very good, diligent students. However we must admit the fact that much of their learning is theoretical and sometimes based on older didactic methods. Their grammar may be excellent but spoken English is usually weak. But with these new methods filtering through, the chance that they improve their pronunciation is rising.

Teaching and learning English using computers can be very effective. Students become motivated if they can collaborate with each other, access the Internet and exchange information, communicate with their classmates about assignments, group projects or other school-related activities.

Using the Internet, students may access online dictionaries, encyclopaedias and search mechanisms very helpful for developing their individual work. They can find, by themselves, the missing

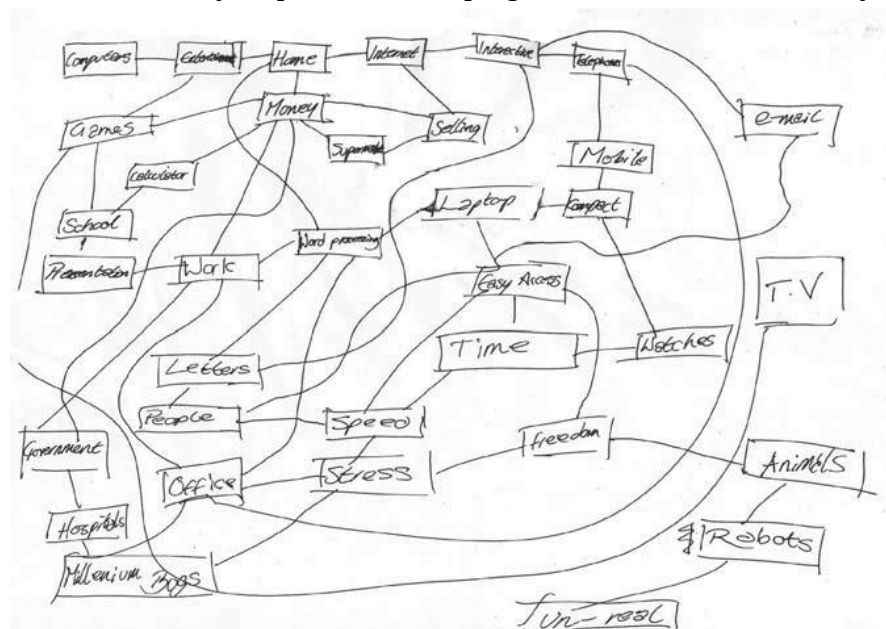
information, the meaning of new words, synonyms,

Fig. 1.

Computers in my world, Andrei, aged 14.

antonyms or can communicate with the rest of the group online, via e-mail or in any other ICT environment.

Students usually understand and pay a much greater attention to PowerPoint presentations, interactive tests, audio-visual materials, etc. Teachers should integrate computers and ICT into their classrooms in order to make their classes attractive; if they do so they become both teachers

and artists.

In order to teach English, the Romanian teacher, and not only, has to exploit a range of techniques of communication. Communication means language, human language which should be productive and complex. The transmission of information must be easy to decode and accessible for both sender and receiver.

Language is not only necessary for the formulation of thought, but is part of the thinking process itself⁷⁶. Learning to use language involves a great deal more than acquiring some grammar and vocabulary and a reasonable pronunciation. It involves the competence to suit the language to the situation, the participant and the basic purpose, the competence to interpret other speakers to the full. It is important for the learner to be equipped with the ammount of English which allows him to express himself in speech or in writing in a much greater variety of contexts.

The use of computers in class has become vital. They make the classes more vivid, pleasant and appealing to students. The computer is thus a tester (Students can practice their knowledge using different Internet websites; they can do multiple choice exercises, true or false exercises, etc. Computer grammar or vocabulary practice is enjoyed by students because they feel like playing and get the feed-back without fearing the teacher's criticism. They can also work in groups and discuss the answers), a tool (because of the large number of web-sites, pictures, projects, exercises and audio and visual materials used in teaching), a communication facilitator (The Internet is the main medium by which students can communicate, by e-mail, or by chat, or simply participating in discussion forums which is a little bit hard to attain), a data source (Computers are information providers, since due to the Internet students can access almost any information they need), etc. providing the teacher with valuable tips.

Computers in my world, by Ioana, aged 9.

Students should be offered the kind of education that will make tomorrow's adult citizens competent and well-prepared. This is possible only by adapting to the social, linguistic, technological, intercultural complexities of life at the start of the 21st century.

Jacques Barzun (1945) statement "Teaching is not a lost art, but the regard for it is a lost tradition" is no longer true. Technology has done its best to make a teacher's life less troublesome and give due credit to the profession.

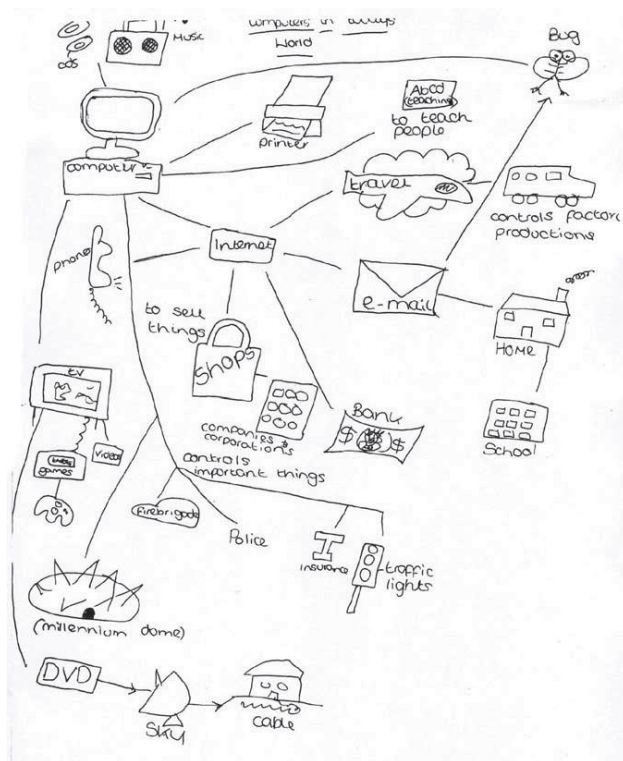

Fig. 2.

Bibliography:

1. Cameron, Keith (1988): *Computer Assisted Language Learning: Program Structure and Principles*, Intellect Books, New Jersey.
2. Delors, J. et alli. (1996): *Learning: the Treasure Within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century*, UNESCO.
3. Eadie, M. Gillian (2000): *The Impact of ICT on Schools: Classroom Design and Curriculum Delivery*, Winston Churchill Millennium Fellow, New Zealand
4. Hayden, Terry, Counsell, Christine (2003): *History, ICT and Learning in the Secondary School*, Routledge Falmer, London & New York.
5. Iskander, Magued (2008): *Innovative Techniques in Instruction Technology, E-learning, E-assessment and Education*, Springer, New York.

⁷⁶ Bolinger, D. (1975): *Aspects of Language*, Harcourt Brace Jovanovich 2nd ed, p.236.

PRONUMELE RELATIV-FORME ȘI FUNCȚII SINTACTICE

Prof. Barbu Simona-Florentina
Școla Gimnazială Balaci

Pronumele relativ stabilește relația între o propoziție subordonată și regenta ei. Se folosește numai în frază și are același rol ca și conjuncțiile subordonatoare sau adverbele relative.

Pronumele relativ se deosebește însă de conjuncții prin faptul că îndeplinește în propoziția pe care o introduce o anumită funcție sintactică, în timp ce conjuncția nu este decât un element introductiv al propoziției subordonate, lipsit de funcție sintactică.

Formele pronumelui relativ sunt: *care, cine, ce, ceea ce, cât, câtă, câți, câte*. Pronumele relativ *cine* se referă la ființe, *care* și *ce* se pot referi atât la ființe cât și la lucruri, iar *cât* se referă la cantitatea obiectelor.

Fiecare dintre pronumele relative poate introduce atât propoziții în relație cu un substantiv (propoziții atributive), cât și propoziții în relație cu un verb.

Funcția sintactică a pronumelui relativ care introduce o propoziție atributivă se poate recunoaște ușor înlocuind pronumele cu substantivul din regenta al cărui loc îl ține, la cazul pronumelui:

- subiect: Am apreciat eleva ^{1/} care se pregătește temeinic. ^{2/}
- nume predicativ: Nu știam ^{1/} care este rezultatul concursului. ^{2/}
- atribut pronominal genitival: El s-a așezat lângă o fantană ^{1/} a carei apa se scurgea. ^{2/}
- complement direct: Zmeul acesta este mai puternic decât frații lui ^{1/} pe care i-a lovit. ^{2/}
- complement indirect (în acuzativ): Am citit cartea ^{1/} despre care mi-ai vorbit. ^{2/}
- complement indirect (în dativ): El a chemat elevul ^{1/} căruia i-a dat caietul. ^{2/}
- complement circumstanțial de loc: Admiram muntii ^{1/} spre care ne îndreptam pașii. ^{2/}
- complement circumstanțial de timp: Mi-am amintit ziua ^{1/} în care am primit vestea. ^{2/}
- complement circumstanțial de cauza: Știam ^{1/} din cauza cărui -am suparat. ^{2/}

Pronumele relativ care la cazul genitiv așezat la începutul propoziției este atribut al substantivului și este precedat de articolul posesiv:

Pronumele relativ se acordă în gen și număr cu substantivul înlocuit în propoziția regentă (pomul), iar articolul posesiv (ale) se acorda în gen și număr cu substantivul determinat din propoziția subordonată aflat la dreapta (ramuri).

Însotind un substantiv, pronumele relative *care, ce, cat, cata, cati, cate* se acorda cu acesta în gen, număr și caz și au funcție sintactică de atribut adjectival:

A cumpărat ^{1/} care carte i-a plăcut. ^{2/}

Am aflat ^{1/} ce elev întârzie. ^{2/}

Ei au luat ^{1/} câte flori au dorit. ^{2/}

Model de analiză

„Acum Vitoria se abătea iarăși într-o țară cu totul necunoscută, cu nume de sate și munți pe care nu le mai auzise. A făcut popasul obișnuit într-un sat căruia îi zice Sabasa...”

(M. Sadoveanu)

pe care = pronume relativ, simplu, genul neutru, numărul plural, cazul acuzativ, precedat de propoziția simplă „pe”, funcție sintactică de complement direct,

căruia = pronume relativ, simplu, genul neutru, numărul singular, cazul dativ, funcție sintactică de complement indirect.

„În casa bunicilor am simțit nevoia să notez ceea ce era chiar sub ochii mei.”

(I. Teodoreanu)

ceea ce = pronume relativ compus, forma neutra, numărul singular, cazul nominativ, funcție sintactică de subiect.

Observație:

Ceea ce este un pronume relativ compus cu sens neutru, când se referă la un fapt, la o situație anterioară : Vom discuta ^{1/} ceea ce ai propus.^{2/}

Vedeam ^{1/} cât adevar, câta culoare se găsesc aici.^{2/}

cât = adjectiv pronominal relativ, genul neutru, numărul singular, cazul nominativ, funcție sintactică de atribut adjectival.

câtă = adjectiv pronominal relativ, genul feminin, numărul singular, cazul nominativ, funcție sintactică de atribut adjectival.

TEACHING ENGLISH LANGUAGE LEARNERS WITH SPECIAL NEEDS - STUDIU

Prof. Ciorcilă Adriana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău

Differentiated instruction is a pedagogical strategy that allows students to work collaboratively on meaningful tasks at their own level and pace. This best (classroom) practice has gained considerable attention, particularly in the area of language learning. Both inter-actionist (Long, 1996) and socio-cultural (Donato, 1989) researchers agree that differentiated learning, collaboration, and communication between learners are beneficial for language learning to occur. “Central to student-centred learning is *equity in education*, the premise that advocates that all students must be afforded a fair and equal opportunity to participate in the learning process. In student-centred learning environments, students are actively engaged in creating, understanding, and connecting to knowledge”⁷⁷. It has been proved that in student-centred classrooms, teachers share the control while students are allowed to explore, experiment, and discover on their own⁷⁸. In this setting, computer technologies provide more possibilities for all students to be equally and actively engaged in language learning activities.

Children are different and one of the reasons could be the fact that they come from different home environments. That is why the teacher should have no prejudices in working with them.

“No child should be left behind” should be every teacher’s motto. There are several factors to be identified when teaching ELLs with special needs. Some of these special needs may arise from limited prior schooling, native language background or even lack of proficiency in native language, lack of proficiency in English, cultural expectations, and personal or family concerns can all influence a learner’s academic progress. Sometimes it is very difficult to distinguish between a learning disability and learning problems caused by a variety of other factors.

ELLs whose difficulties in school are caused by one of these factors may be misclassified and identified as having a learning disability. In some other cases, ELLs who have a learning disability may

⁷⁷ McCombs, B. and Whistler, J. S. (1997): *The learner-centered classroom and school: Strategies for increasing student motivation and achievement*, San Francisco: Jossey-Bass Publishers, p. 89.

⁷⁸ Apud Nunan, D. (1988): *The learner-centred curriculum*. Cambridge: Cambridge University Press, p. 67.

not be properly identified on the assumption that their learning problems stem from linguistic and cultural differences. It may also happen that special needs may not have been identified in the learner's native language but may become evident as the student is learning English (although this happens rarely).

In my experience, students fail in school for a variety of reasons. In some cases, their difficulties can be attributed to deficiencies in the teaching and learning environment. For example, students with limited English may fail because they do not have access to effective bilingual or English as a foreign language (EFL) instruction. Students from lower socio-economic backgrounds may have difficulty if instruction presumes middle-class experiences. Other students may have learning difficulties arising from linguistic or cultural differences. These difficulties may become more serious over time if instruction is not modified to address the students' specific needs. Unless these students receive appropriate intervention, they will continue to struggle, and the gap between their achievement and that of their classmates will widen over time.

Still other students need specialized instruction because of specific learning disabilities. "The overrepresentation of ELLs in special education classes suggests that educators have difficulty distinguishing students who truly have learning disabilities from students who are failing for other reasons, such as limited English.⁷⁹" Students learning English are disadvantaged by "a scarcity of appropriate assessment instruments and a lack of personnel trained to conduct linguistically and culturally relevant educational assessments⁸⁰". Moreover, ELLs who need special education services are also disadvantaged by the shortage of special educators who are trained to address their language and disability-related needs simultaneously.

Improving the academic performance of students who have non-English backgrounds requires a special attention on the prevention of failure and on early intervention for struggling learners. The teacher should meet the needs of their students, prevent possible situations and intervene to ensure their students' academic potential.

The teacher who wants to be proficient in dealing with ELLs with special needs should know, first of all, the specific language abilities of each student. Secondly, the teacher should include appropriate cultural experiences in the adapted material. He/She must ensure that material progress is in strict accordance with student needs and abilities. The teacher should document himself/herself about the success of the selected materials and only after that to adapt them to the curriculum. It is important not to attempt to change too much at one time. Thirdly, the teacher should try different materials and adaptations until an appropriate education for each student is achieved. Some materials adaptations should be strategically implemented in order to ensure a smooth transition into the new lesson.

J. Hoover and C. Collier (1989) think that it is important to follow some consistent format guide when evaluating materials. They think that the teacher should be knowledgeable about particular cultures and heritages and their compatibility with selected materials and he/she should follow a well-developed

⁷⁹ Yates, J. R., & Ortiz, A. (1998): *Issues of culture and diversity affecting educators with disabilities: A Change in demography is reshaping America*. In R. J. Anderson, C. E. Keller, & J. M. Karp (Eds.), *Enhancing diversity: Educators with disabilities in the education enterprise*. Washington, Gallaudet University Press, p. 126.

⁸⁰ Valdéz, G., & Figueroa, R.A. (1996) : *Bilingualism and testing: A special case of bias*. Norwood, NJ: Ablex, p. 127.

process for evaluating the success of adapted or developed materials as the individual language and cultural needs of students are addressed.⁸¹

In a school like the one from a rural area that is Faraoani, Bacau, the teacher must interact with all students. Whether he/she deals with Csángó students⁸² or other Hungarian minority⁸³, or even Romanian students, differentiated instruction shouldn't be a matter of fact, only when it is the case.

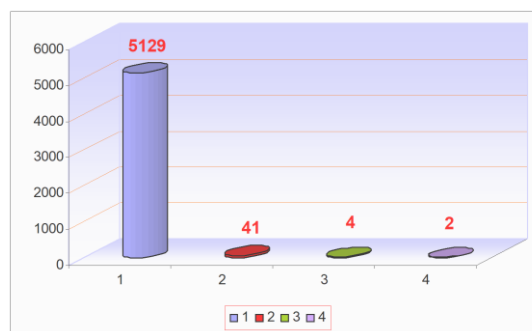
We should mention the fact that according to the 2002 census (Fig.), the population in Faraoani, was of 5176 inhabitants, out of which 5129 Romanian ethnics, 4 Magyar ethnics, 2 Italian ethnics and 41 Csángó ethnics.

The teacher who deals with different ethnic groups of pupils, especially the case of Faraoani, Csángó pupils, should know various things concerning their cultural identity. Their linguistic and religious differences should not be disregarded. Their ancient traditions and great diversity of folk art and culture, which are of an exceptional value, should also be taken into account when dealing with students and parents belonging to this ethnic group. Thus, in order to be a good teacher and have good results one must take into account every aspect. The teacher must learn everything about his/her students; the social environment he is living in, family roots, social and psychological behaviour, mental and physical health, etc. The above mentioned aspects, together with the ones concerning the religious and cultural background, might seem, at first, sight unimportant tools when teaching, when in fact they are of vital importance; success in class depends on every little detail.

Using ICT in class will definitely be for the benefit of both teacher and student. The use of technology will definitely improve students' performance and will give them confidence. Children with special needs will feel comfortable when using technology; it will help them express better, understand better, etc. On the other hand, gifted children (those having by nature outstanding abilities and capable of high performance) display a higher rate of concentration and memory capacity.

Bibliography:

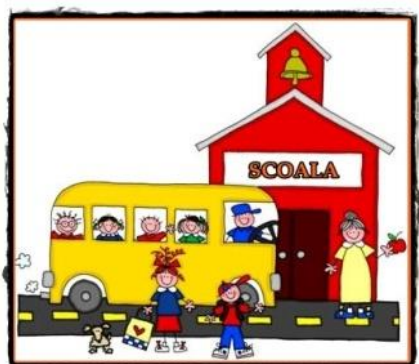
1. Delors, J. et alli. (1996): *Learning: the Treasure Within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century*, UNESCO.
2. Eadie, M. Gillian (2000): *The Impact of ICT on Schools: Classroom Design and Curriculum Delivery*, Winston Churchill Millennium Fellow, New Zealand
3. McCombs, B. and Whistler, J. S. (1997): *The learner-centered classroom and school: Strategies for increasing student motivation and achievemem*, San Francisco: Jossey-Bass Publishers.

⁸¹ Hoover, J. J. and Collier, C. (1989): *Methods and materials for bilingual education*. In M. Baca and H. T. Cervantes (Eds.), *The bilingual special interface*. Columbus, OH: Merrill, pp. 231–255.

⁸² **The Csángó** (Romanian: *Ceangău*, pl. *Ceangăi*) are people of Roman Catholic faith, some speaking Hungarian dialect and some Romanian. They live mainly in Bacau County, Moldavia region. The Csángó settled there between the 13th and 15th centuries and today, they are the only Hungarian-speaking ethnic group living to the east of the Carpathians. Their traditional language, Csángó, an old Hungarian dialect is still in use, though the larger part of them speak Romanian.

⁸³ **The Hungarian minority of Romania** is the largest ethnic minority in Romania, consisting of 1,434, 377 people and making up 6.6% of the total population, according to the 2002 census. The Hungarians (or Magyars, or Szeklers) are an ethnic group primarily associated with Hungary, a central European state, and its predecessor states (The Kingdom of Hungary and The People's Republic of Hungary).

IMAGINEA ȘCOLII ȘI CLIMATUL AFECTIV

**Prof. Ghiță Elena,
Colegiul „Gheorghe Tătărescu” Rovinari**

Astăzi trăim într-o lume în care rețelele sunt mai importante decât ierarhiile. Tehnologia a făcut ca oameni având aceleași interese, aparținând aceluiași domenii, să poată interacționa indiferent de distanța fizică ce i-ar separa. Mai mult, rețelele fac posibilă transparența acolo unde structura ierarhică ar fi interesată să o obtureze. Este foarte greu pentru cei ce apără și iubesc ierarhiile să le păstreze. Unii teoreticieni consideră că ierarhiile sunt expresia ordinii. Societățile patriarhale fac ordine. În situația unei structuri pe orizontală unde fiecare este important prin contribuția sa individuală la structura organizatorică în care se află, se poate spune că școala este oricine face parte din ea. Atunci imaginea școlii este o compunere de imagini individuale proiectate de fiecare membru al școlii. În această accepțiune democratică se poate vorbi de promovarea imaginii școlii de către orice profesor și orice elev. Noțiunea de promovare conține deja supoziția implicită că ceea ce trebuie scos din școală și adus în fața privirii celorlalți trebuie să fie bun, pozitiv, corect, să inspire, să motiveze spre dezvoltare, să ilustreze rezultatele unui efort susținut, ale unei munci de echipă, creative.

Prin ce poate un profesor să promoveze imaginea școlii? Răspunsul ar putea fi: prin proiecte, evenimente, interacțiuni, articole, cărți, softuri educaționale. A promova imaginea școlii înseamnă a depăși granițele școlii, a ieși din sala de clasă spre comunitate, spre alte școli, spre societate. Înseamnă curajul și voința de a accepta concurența, de a te înscrie și a participa la concursuri alături de alți elevi și profesori ai altor școli; înseamnă curajul și voința de a deschide sala de clasă oricăror priviri prin publicarea pe bloguri ori pe rețele de socializare a produselor elevilor; înseamnă disponibilitatea de a iniția și susține interacțiuni cu agenți economici, cu profesioniști din alte sfere decât cele ale educației, înseamnă deschidere.

Orice profesor are astăzi la dispoziție o multitudine de mijloace prin care poate accesa exteriorul, prin care poate ieși din sala de clasă, din școală. Rețelele de socializare facilitează interacțiunile de tot felul. Profesorii își pot înscrie elevii la programe naționale și internaționale care organizează webminarii,

conferințe dar și competiții. Pot realiza parteneriate cu colegii din județ sau din alte județe, având la dispoziție platforme online. Junior Achievement este una dintre organizațiile care facilitează învățarea prin interacțiuni concrete. Blogul, pagina de facebook, sau alte site-uri (Goodreads) oferă școlii posibilitatea de a-și încărca produsele muncii într-un loc vizibil, într-un fel de scenă virtuală. Aici pot fi încărcate compuneri, eseuri sau alte creații, dar și imagini ale unor obiecte obținute de elevi, idei de afaceri. Revistele sunt locuri unde elevii și profesorii pot scrie, își pot afirma personalitatea creatoare.

Consider că orice exces poate dăuna imaginii școlii. O inflație de imagini face la fel de mult rău ca și o penurie de imagini. O inflație de imagini laudative la adresa propriei entități devine necredibilă, dăunătoare. Pagina web ar trebui să conțină fotografii care să ilustreze activitatea elevilor, însă, după părerea mea, textul trebuie ales cu grijă, să nu agreseze abonatul, poate chiar cu umor, autoironie. Uneori prea multe imagini devin neconcludente. Desene asemănătoare, colaje prea simple, idei repetitive expuse repetat doar pentru a se marca activitate intensă dăunează imaginii școlii. Dimpotrivă, activitățile complexe, creative, dinamice, originale care devin evenimente contribuie la îmbunătățirea imaginii școlii. Rezultatele evaluării naționale sunt și ele decisive pentru imaginea școlii. O școală în care predomină în mod repetat nepromovații la examenul de bacalaureat este o școală cu o imagine negativă, în timp ce o școală cu o rată a promovabilității mare, este o școală cu o imagine pozitivă. Rezultatele sunt indicatori obiectivi care contribuie la realizarea imaginii unei școli.

Climatul afectiv dintr-o școală este decisiv pentru buna ei imagine. Acesta ar putea fi otrăvit de stilul de management, de necorelarea resurselor cu obiectivele, de o prea mare diferență de atitudini între membrii echipei. Climatul în care predomină concurența și nu cooperarea este unul care are poate aduce prejudicii imaginii școlii. Oricâte eforturi ar face orice membru al școlii, ele sunt zădărnicate de aceste forțe autodistructive care macină organizația. de aceea este foarte importantă intervenția mediatore a psihologului școlii sau chiar a managerului care pot focaliza energiile creatoare spre proiecte comune.

În concluzie, orice profesor este dator să promoveze imaginea școlii, însă pentru ca ea să poată fi promovată, această imagine trebuie creată de efortul concertat al fiecăruia dintre noi. Chiar dacă fiecare dintre noi avem afinități față de anumite tipuri umane și avem preferințe pentru anumite echipe, coagularea acestor energii fragmentare ar constitui o excelentă forță de promovare a unei imagini netrucată, reală, pozitivă.

VOCATIE ȘI MISIUNE

PROIECT PENTRU TERAPIA TULBURĂRILOR DE LIMBAJ

Profesor logoped, Biolan Georgeta,
Centrul Județean de Resurse și Asistența Educațională, Dâmbovița

Grupa de terapie: Dislalie polimorfa

Domeniul de intervenție logopedică: Limbajul oral

Tipul dizabilității: Dislalie polimorfa

Etapa terapeutică: Etapa fixării și automatizării sunetelor

Scopul activității: Consolidarea deprinderii de pronunție corectă și de diferențierea grupului de sunete **ce** de sunetul **ș** în vorbirea independentă

Subiectul activității: Diferențierea grupului de sunete **ce** de sunetul **ș**

Tipul lecției: Consolidare și sistematizare

Obiective logopedice generale:

- Dezvoltarea mobilității generale și a aparatului fono-articulator
- Dezvoltarea auzului fonematic, a capacității de analiză și sinteză fonetică
- Exersarea atenției, a memoriei auditive, vizuale
- Consolidarea deprinderii de a emite corect grupul de sunete **ce** în vorbirea independentă

Obiective logopedice operaționale:

O₁ – să execute corect exercițiile de gimnastică generală, de respirație și de mobilitate a aparatului fonoarticulator , necesare pronunției grupurilor de sunete **ce**

O₂ – să emită corect grupul de sunete **ce** în silabe, cuvinte, propoziții

O₃ – să diferențieze corect vizual, motric și auditiv grupului de sunete **ce** de sunetul **ș**

O₄ – să identifice prezența grupul de sunete **ce** în poziție inițială, mediană, finală având suport imagistic

O₅ – să alcătuiască propoziții pe baza imaginilor reprezentând cuvinte care conțin grupul de sunete **ce** în diferite poziții

O₆ – să realizeze corect analiza și sinteza fonetică a cuvintelor care conțin grupul de sunete **ce**

Obiective educaționale:

- stimularea motivației pentru realizarea sarcinilor de lucru
- creșterea puterii de concentrare, a atenției, a discriminării auditive
- consolidarea deprinderii de pronunție corectă a grupului de sunete **ce** de sunetul **ș** în diverse combinații vocale și consonantice din diferite cuvinte
- îmbogățirea și activizarea vocabularului

Metode logopedice cu caracter general: exerciții de reglare a respirație și de antrenare a motricității aparatului fono-articulator

Metode si procedee didactice: imitația, demonstrația, explicația, exercițiul, observația, conversația euristică, jocul didactic, lectura după imagini.

Mijloace didactice: oglinda logopedică, lumânare, trompa de elefant, baloane, pai, pahar cu apă, fișe de lucru, planșe cu grupul de literele **ce** si litera **ș**, jetoane cu imagini, prezentări Power - point., creioane colorate, marker.

DEMERS DIDACTICO-TERAPEUTIC

Momentel e lecției	Do zar e	O b	Strategia didactico-terapeutică		Metode și procedee didactice	Mijloace didactice
			Activitatea profesorului logoped	Activitatea elevilor		
Moment organiza to- ric Captarea atenției.	2'		Se creează climatul necesar desfășurării acțiunii educaționale. Se capteaza atentia printr-un cantece: "Cearta legumelor" dupa care apare un personaj dintr-un basm care trebuie ghicit de copii	Se pregătesc pentru desfășurarea activitatii. Ascultă cu atenție. Canta Descopera personajul din basm	Conversația	Marionete din basmul „Cenusa-reasa”
Reactual izarea structuri lor de legătură și realizare a ideilor ancoră	5'	O ₁	Execută exercițiile de respirație cu ajutorul obiectelor puse la dispoziție În fața oglinzii, se execută exerciții de gimnastică specială pentru mobilitatea aparatului fono-articulator: - exerciții de respirație - exerciții pentru musculatura expresivității faciale - exerciții pentru dezvoltarea motricității și mobilității labiale și linguale	Execută la oglinda logopedică exercițiile cerute - umflă balonul - sulfa în trompeta de elefant, moristi - umflă obrazii - zâmbet - buzele strânse în rictus - țuguie buzele - mișcări de coborâre și de ridicare a limbii lățite în exteriorul și apoi în interiorul cavității bucale formarea șanțului lingual dorsal cu expulzarea aerului în exteriorul și apoi în interiorul cavității bucale	- exercițiul motric demonstrație - imitație - observatia	-Baloane, -trompeta de elefant, -paharul cu apă , -pai, -lumânări oglinza logopedică
Anunțar ea temei	1'		Astăzi vom fi atenți cum vom pronunța grupul de sunete ce si sunetul ș în silabe, cuvinte și în propoziții.	Ascultă cu atenție	- conversație	
Dirijarea învățării	3' 3'	O ₂ O ₃	Se cere emiterea grupului de sunete ce și sunetul ș cu ajutorul onomatopeelor: Cum spune d-ra ed. să facem liniște? Cum se aude când merg piticii prin iarbă? Harnic un cosaș cosește! Cum spunem unei găinușe să plece? Sa facem un exercitiu! Se intuiește poziția aparatului fonoarticulator când se emite grupul de sunete ce , prin comparație cu ș . Cum avem buzele când îl spunem pe ce ? Dar pe ș ? Cum este limba când îl pronunțăm pe ce ? Dar la ș ?	- șșșt, șșșt - fășșș, fășșș - hâș hâș hâș - ușșși, ușșș t-----ș t-----ș t-----ș t-----ș t-----ș ce - observă poziția aparatului fonoarticulator - explică și demonstrează	demonstrație - imitație - explicatia	Planșe cu literele ce si ș

		O₂ Ce aer iese cand pronuntam grupul de sunete ce. Dar la ș? Știți cum se pronunță dar cum se scriu aceste sunete? Se recunosc literele si le scriu pe fisa. O₃ Se emite ce, ș concomitent cu profesorul, apoi independent: - în silabe directe; - în silabe indirecte - logatomi Ce cuvinte mai știm care încep cu ce? Dar cu ș ? 4' O₄ I. Vă prezint diferite imagini pe calculator, iar voi le denumiti și-mi spuneți ce sunet cuprinde imaginea. II. Acum o să primiți câte o fișă unde o să incercuiți imaginile care cuprind grupul de sunete ce cu culoarea roșie, iar cele care cuprind sunetul ș cu culoarea albastru. 3' O₅ III. La tablă copiii au sarcina de a citi cuvântul din imagine și să traseze atatea linii orizontale câte silabe conține cuvântul, apoi va trasa atatea liniuțe câte sunete se aud in cuvânt, cu specificația ca grupurile de sunete ce (ci) să fie trasate cu culoare diferită. 10' O₆ Copiii vor fi incurajati sa precizeze sunetul initial, median, final al cuvintelor date Copiii vor primi cate doua jetoane si vor trebui să alcătuiască câte o propoziție pe baza imaginilor respective.Vom vedea câte cuvinte au propozițiile formulate. O₆ IV. La calculator trebuie sa rezolvati cat mai bine jocul "Alege corect grupurile de sunete ce, ci".	- face diferențierea dintre pozițiile aparatului fonoarticular Recunosc, denumesc literele și le scriu pe fisa. - emit grupul de sunete ce si sunetul ș - Pronunță corect silabele simultan cu profesorul Raspund la intrebare. Denumesc imaginile, diferențiind grupurile de sunete ce, ș și poziția lor (inițială, mediană, finală) Rezolva fișele corespunzător Realizează analiza fonetică a cuvintelor ilustrate Formulează propozițiile Rezolvă cu atenție, efectuând analiză fonetică pentru identificarea grupurile de sunete ce, ci	- conversația euristica - exercitiul - conversația euristica -exercitiul deanaliză și sinteză fonetică -exercitiul - exercițiu de-analiză și sinteză fonetică	Bilute colorate Prezentare Power – point cu imagini ce,ci Fișa nr.1 Tabla magnetica Jetoane Marker Jetoane Prezentare Power - point
Intensificarea retenției și realizarea feedback-ului	5'	O₅ V. În aceste imagini pe calculator vedeți prin cate a trecut ciobanasul. Va trebui să-mi povestiți cât mai frumos intamplarile lui si sa potriviti fisele in functie cursul evenimentelor.	Fiecare copil povestește după imagini	- lectura după imagini - exercitiul	Fise cu imagini
Evaluarea activității	1'	Se apreciaza activitatea copiilor și se oferă o mica recompensă.	Primesc recompensa		Baloane

ALIMENTAȚIE SĂNĂTOASĂ LA GRĂDI ȘI ACASĂ!

**Prof. înv. preșcolar, Gruia Annemary,
Grădinița „Spiridușii”, București**

”Alimentație sănătoasă la grădi și acasă!” este un proiect inițiat de Grădinița ”Spiridușii” București, finanțat de către Primăria Municipiului București prin PROEDUS CIVITAS, în cadrul Parteneriatului Civic pentru Educație.

Proiectul și-a propus educarea copiilor dar și a părinților acestora în spiritul adoptării consumului alimentar sănătos și a menținerii unei stări de nutriție optime. S-a avut în vedere și *Ordinul privind Lista alimentelor recomandate* preșcolarilor și școlarilor și a principiilor care stau la baza unei alimentații sănătoase pentru copii, cu intrare în vigoare încă din 18 septembrie 2008.

Proiectul a vizat organizarea de ateliere de lucru, dezbateri, concursuri, activități practice care să asigure educarea adulților și a copiilor spre un regim alimentar sănătos.

S-a urmărit educarea tuturor - părinți, copii, cadre didactice - în vederea realizării obișnuinței pentru o alimentație sănătoasă, transpunerea în practică a obiectivelor Programului național de nutriție și sănătate, aprobat în martie 2008 de Comisia de specialitate a Ministerului Sănătății și de Societatea de Nutriție din România

Partenerii unității de învățământ aplicante: Grădinița nr. 209 –sector 6, Grădinița ”Paradisul Piticilor”-sector 6, Grădinița nr. 168 -sector 5, Grădinița ”Peștișorul de aur”-sector 3, Grădinița nr. 256 -sector 2 și Școala Gimnazială ”Uruguay”-sector 1.

Parteneri externi unităților de învățământ implicate în proiect, care participă la implementarea acestuia: specialist în nutriție dr. Luminița Florea și firma SC. AZAZUM SRL

Scopul principal al acestui proiect a urmărit formarea unor deprinderi de alimentație sănătoasă și dezvoltarea armonioasă ; educarea copiilor și a adulților pentru formarea și promovarea unui stil de viață sănătos prin cultivarea obiceiurilor și atitudinilor alimentare sănătoase; stimularea unei atitudini alimentare corespunzătoare și consolidarea de bune practici.

Obiective:

- promovarea unor comportamente alimentare sănătoase;
- crearea oportunității pentru cadrele didactice din instituțiile de învățământ partenere de a participa la un schimb de experiență care să vizeze promovarea alimentației sănătoase în rândul preșcolarilor;
- informarea grupurilor țintă – cadre didactice, părinți și copii asupra nevoilor alimentare ale copilului precum și a necesarului zilnic recomandat (DZR/ doza zilnică recomandată)
- conștientizarea părinților despre efectele alimentației asupra sănătății copiilor;
- însușirea de către adulți a unor noțiuni de nutriție utile ce vor putea fi utilizate în adoptarea unui comportament optim și a unei atitudini alimentare sănătoase pentru ei și pentru copii;

Grupul țintă: a fost format din preșcolarii de la grupele mijlocii și mari din 7 grădinițe de stat din sectoarele 1, 2, 3, 5 și 6 din București, părinții și educatoarele acestora dar și alți copii, părinți și bunici care vor fi informați despre proiect și importanța alimentației sănătoase prin flyerele pe care le vom împărți.

Activități:

-Primul atelier din proiect a vizat o întâlnire între educatoarele implicate în proiect și un specialist în nutriție având ca temă de dezbatere "Importanța unei alimentații sănătoase". Cu aceasta ocazie s-a conceput formatul piramidei alimentelor (din carton colorat), în dimensiunea de 1,8m/1,8m. Activitatea a avut loc în Grădinița Spiridușii.

Medicul nutriționist a prezentat verbal un material legat de piramida alimentelor la preșcolari și a detaliat structura de bază a alimentelor – nutrienții: proteine, lipide, glucide. Informațiile prezentate s-au regăsit imprimate și în mapa fiecărei participante. Prezentarea a fost urmată de o serie de întrebări primite din partea cadrelor didactice și oferirea de răspunsuri de către medicul nutriționist. Cadrele didactice au avut la dispoziție hârtie și pix cu care și-au notat informațiile utile. În doua părți a activității, participantele au lucrat tiparul din carton al piramidei alimentelor, pe baza căruia au lucrat la atelierul cu părinții.

-Proiectul a continuat cu o activitate practic-gospodărească desfășurată de educatoare și preșcolari în care s-a realizat salată de fructe și salată de legume.

-Copiii participanți la activitatea practic-gospodărească au lucrat cu multă plăcere și entuziasm nu înainte însă de a-și pune bonete și șorțuri de protecție. Folosind fructele și legumele aduse de acasă, le-au spălat apoi le-au tăiat utilizând cuțite de unică folosință. După finalizarea tocării tuturor fructelor și legumelor au realizat boluri cu salată de fructe și salată de legume pe care apoi le-au savurat cu multă plăcere.

- A urmat promovarea proiectului în rândul părinților printr-o întâlnire cu aceștia pe tema alimentației sănătoase. Cu ocazia acestei activități părinții au prezentat exemple de bună practică privind meniuri zilnice fie din cele aplicate în familie fie din cele pe care le considera ideale și bune de urmat sau vor prezenta o rețetă preferată de sandwich sănătos, care să se încadreze în standardele nutriționale.

Tot în acest atelier s-a realizat o lucrare colectivă „Piramida sănătății”, urmând structura concepută la întâlnirea cu medicul nutriționist. Piramida, având dimensiune mare (1,8m/1.8m), s-a realizat din carton colorat și a cuprins elemente detașabile pentru fiecare nivel (sport, apă, cereale, fructe și legume, lactate, carne, mâncare procesată).

Următoarea activitate a vizat o întâlnire la care au participat educatoarele, părinții și copiii acestora, având ca temă: **”Combinația perfectă pentru un smoothie echilibrat!”** Fiecare părinte alături de copilul său a propus o rețetă proprie ideală de smoothie și a adus ingredientele necesare. Părinții alături de copii au spălat și curățat fructele și legumele aduse, le-au tăiat după care le-au blendat folosind aparatele

aduse de aceștia. După blendare smoothie-urile au fost turnate în pahare shot. S-a desfășurat apoi o degustare în urma căreia s-a desemnat prin notare pe ”Fișele de notare”, cel mai gustos și sănătos smoothie. Au fost oferite medalii pentru premiul I, II și III dar și medalii de participare.

-Proiectul s-a încheiat cu colectarea rețetelor de servicii și smoothie, selectarea și imprimarea lor pe flyere promoționale ale proiectului. Acestea au fost distribuite în comunitate (în unitatea de învățământ din care face parte grupa de preșcolari participantă la proiect) . Copiii primesc în încheierea proiectului diplome de participare.

Impactul proiectului

Numărul însemnat al participanților: 504 copii, părinți și educatoare, a asigurat o plajă importantă de impact, proiectul fiind ocazia perfectă de a atrage atenția asupra unor aspecte importante care influențează sănătatea populației.

Atât copiii cât și părinții și cadrele didactice și-au manifestat dorința de a participa și la viitoare proiecte CIVITAS, ținând cont de faptul că acesta nu este primul pe care grădinița noastră îl inițiază sau la care participă în calitate de partener.

În urma realizării piramidei sănătății copiii grupelor participante o vor putea utiliza și ulterior în diverse jocuri și chiar să o împrumute și altor copii din grădiniță.

Copiii alături de părinți au petrecut timp de calitate realizând proiecte practice și pregătind rețete sănătoase. Copiii- beneficiarii principali, și-au îmbogățit sfera de experiențe, prin prepararea de mâncăruri sănătoase, într-un mod distractiv, creativ și totodată stimulând abilitățile de comunicare prin interacțiunea cu părintele.

Diseminarea proiectului în comunitate s-a realizat atât prin distribuirea de flyere cu rețete de servicii și smoothie prezentate în cadrul proiectului cât și virtual, prin intermediul paginii de facebook special creată, pe care s-au postat fotografiile realizate la activități dar și rețetele colectate în proiect, cu titlul: "Mai mult de 50 de rețete sănătoase și gustoase!"

În final se poate spune că "suntem ceea ce mâncăm", iar noi prin proiectul derulat, am reușit să conștientizăm importanța prezenței în alimentația zilnică a fructelor și legumelor, oferind variante atractive, gustoase și îndrăgite de copii.

PROJET D'ACTIVITÉ DIDACTIQUE

Professeur: Lelcu-Tiperciuc Ionela-Liliana

École: Gymnasiale de Voitinél

Date: le 12 mars 2019

Classe de V-e, L2

Niveau: A1

Titre de l'unité:

Sujet de la leçon: Les objets d'écologiste

Type: leçon de fixation et d'enrichissement des connaissances sur la vie d'écologiste en France.

Supports: les objets d'écologiste de la classe.

Compétences générales:- compréhension de l'oral(CO);

-production orale(PO);

-compréhension de l'écrit(CE);

-interaction.

Compétences spécifiques:

1.1. offrir une réaction sans paroles au salut/une question/instruction simple clairement et rarement dite;

2.2 participer aux dialogues simples dans des contextes d'une nécessité à l'instant;

2.3 présenter un objectif/une personne/ un personnage par identification;

3.3 déchiffrer des messages simples/ familiers reçus des amis, copains, professeur, dans des situations usuelles.

Objectifs socio-culturelles:

- + participer aux activités pour développer l'intérêt des élèves pour l'étude de la langue française;
- + se familiariser avec le matériel scolaire/avec la vie de l'élève.

Objectifs linguistiques:

a.morpho-syntaxe: genre :masculin-féminin avec l'accord de l'adjectif;

b.lexique: les objets du cartable/les couleurs;

Thème: les objets d'écolier(le matériel scolaire en France), les couleurs.

Organisation de la classe: travail individuel, collectif.

Matériel utilisé: la fiche

Durée: 50 minutes.

Activité brise-glace: -Comment tu t'appelles?

-Quel âge as-tu?

-Comment ça va?

Mise en route: Observe les images .Identifie les objets suivants:

Voilà mon cartable: J'ai un livre vert, un stylo rose, une gomme bleue et rose une règle jaune et des crayons de couleur.

Vérification des connaissances antérieures:

-ex. 4/page 102: André achète plusieurs ballons pour la fête. Tu peux dire la pour couleur des ballons.

Situation de communication: ex. 2/ 103.À l'aide des images ,complète oralement les phrases.

Fixation: 3. Et toi? Qu'est-ce que tu as dans ton sac?

Évaluation: Associe chaque image avec la colonne convenable.

Devoir à la maison: Tu te prépares pour aller à l'école.Qu'est-ce que tu mets dans ton sac?

Déroulement des activités

Phase/Étape Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activité des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
Phase 1 Mise en train 2 min.	Présentation des compétences générales et spécifiques.	Salut, conversation situationnelle. Explication des détails, des compétences	Salut. Écoute active des compétences. Organisation de la classe	Grand groupe.	
Phase 2 Activité de brise-glace 3 min.	Présentation de l'activité de brise- glace.	Le professeur dirige les élèves à lui dire leurs noms et âge et aussi lui parler sur leur disposition.	Les élèves répondent.	Grand groupe.	
Phase 3 Mise en route. 5 min.	Présentation de quelques images avec des objets d'écolier.	Le professeur présente aux élèves un cartable avec des objets d'écolier.	Les élèves tirent du cartable les objets d'écolier	Grand groupe.	Les images avec des objets d'écolier.

			en les pronoçant		
Phase 4 Vérification des connaissances antérieures. Compréhension des écrits. Production orale; 5 min.	Reprise des connaissances antérieures.	Le professeur demande aux élèves de reconnaître la couleur des ballons qu' André a acheté pour sa fête.	Les élèves regardent les ballons en indiquant leur couleur.	Grand groupe.	Les devoirs des élèves.
Phase 5 À la découverte des objets d'écolier	Présentation du conte-nu d'un cartable et d'une trousse.	Le professeur présente des images avec quelques objets d'écolier.	Les élèves répondent en trouvant les objets du cartable et de la trousse.	Travail individuel	Des images
Phase 6 Compréhension de l'écrit. Production orale; 7 min.	Fixation des connaissances acquises.	Le professeur demande aux élèves de décrire leur sacs. Le professeur lit un petit dialogue: -As-tu un crayon rouge? -Oui, voilà! -Merci! Puil, il demande aux élèves de jouer un scène en utilisant d'autres objets.	Les élèves décrivent le contenu de leur cartable Les élèves jouent la scène avec des autres objets d'écolier.	Travail individuel Travail collectif	Des images avec des objets d'écolier. Le dialogue
Phase 7 Évaluation Production orale; 5 min.	Évaluation des informations assimilées.	Le professeur présente des images y compris-des objets d'écolier.	Les élèves regardent les images et ils essaient les associer avec les colonnes convenables.	Travail collectif	Les images avec des objets d'écolier.
Phase 8 Devoir à la maison 3 min.	Explication du devoir à la maison.	Le professeur propose une situation d'apprentissage : tu te prépares pour aller à l'école. Qu'est-ce que tu mets dans ton sac?	Les élèves écrivent le titre de leur devoir et écoutent les explications du professeur.	Grand groupe	

AplicaȚIE utilă

Prof. înv primar, Radu Marioara
Colegiul National „Constantin Cantacuzino”, Târgoviște

Proiectarea unei lecții, acum când timpul este divizat, când copiii au un bagaj solid de informații, este o adevărată provocare. Aplicațiile educaționale sunt atractive, nu necesită costuri și oferă feed-back rapid.

Aplicațiile educaționale sunt cele mai moderne și mai utilizabile materiale pentru clasă.

Pentru îndeplinirea obiectivelor școlare, se pot aplica cu succes procedee și aplicații moderne. Acestea sunt gratuite, altele cu plată.

Plikers - o aplicație utilizată de către profesori, la orice nivel de învățare, primar, gimnazial și liceal. www.plikers.com

Implică introducerea elevilor într-o bază și emiterea unui card individual /copil. Aplicația se folosește cu succes în partea de evaluare a activității, dar și pentru reactualizare. În prealabil profesorul pregătește un set de întrebări pentru elevi. Fiecare variantă are 4 răspunsuri scrise pe laturile cardului A, B, C, D. Elevul ridică cardul cu varianta de răspuns, profesorul scanează, iar pe tabla se proiectează lista elevilor cu răspunsul dat. Se pot face grafice, analize, într-un timp real, foarte scurt.

Aplicația este foarte utilă pentru profesori și foarte îndrăgită de către elevi.

Mentimeter- este o aplicație foarte utilă profesorului în momentul când are de luat o decizie în grup, face un sondaj, o apreciere a unui moment. www.mentimeter.com

Cu ajutorul telefoanelor, elevii/ partinii/profesorii intra pe aplicație, introduce codul pregătit de către profesor, apoi scrie, răspunzând cerinței.

i-nigma – o aplicație foarte utilă pentru lucru diferențiat, pentru activități de reglare/ recuperare, pentru citirea rapidă a unor informații, pentru activități derulate în cadrul cercurilor pedagogice, etc. www.i-nigma.com

Aplicația se poate utiliza la clasele V-XII, întrucât implica ca fiecare elev să aibe telefon. Pentru activități derulate cu profesorii scurtează timpul de căutare a informației, fiind necesară o simplă citire a cardului.

Quiver – aplicație minunată ce îmbină foarte bine domeniile STEAM. www.quiver.com
 Elevul primește un card, pe care poate colora cum dorește, descarcă în telefon aplicația quiver și cu ajutorul telefonului, imaginea colorată „prinde viață”. Animația poate reproduce erupția unui vulcan, mișcarea Pământului, mișcarea de rotație a planetelor, a sateliților, etc.

Aplicația poate fi folosită la momentul de captare a atenției, la fixare, la predarea propriu-zisă a unei noțiuni.

SPACE4D- aplicatia despre spațiu. Aceasta ne ofera posibilitatea de a vizualiza o navetă spațială, componentele ei, aselenizarea, viața în spațiu și multe altele. www.space4D.com
Cardurile utile se pot folosi în funcție de conținutul vizat. Aplicatia necesită însă ca fiecare elev să aibe telefon mobil, sau tabletă.

Quick – aplicație ușor de utilizat. www.quick.com

Aceasta reprezintă organizarea fotografiilor într-un film, însoțit de fond muzical. Profesorul poate selecta fotografiile facute în timpul orei, alege modul de prezentare și proiectează elevilor la final, aspecte din timpul orei.

Aplicația ofera un feedback rapid al activităților desfășurate, al elevilor implicați în oră, este utilă și atractivă.

ACTIVITĂȚILE ECOLOGICE ÎN GRĂDINIȚA „SPIRIDUȘII”

**Prof. înv. preșcolar, Marinică Ana-Maria,
Grădinița „Spiridușii”, București**

Grădinița de copii, ca parte integrantă a învățământului preuniversitar, are scopul de a oferi copiilor de vârstă preșcolară condițiile necesare pentru o dezvoltare normală și deplină. Ea are în vedere asigurarea acelor experiențe care să țină seama de ritmul propriu al copiilor și de nevoile lor afective.

Pregătirea în sprijinul ocrotirii naturii începe de la vârsta copilăriei, dată fiind deschiderea și receptivitatea de care dau dovadă copiii preșcolari. Acum este momentul să-i sensibilizăm și să-i facem să privească atent la tot ceea ce îi înconjoară. Starea actuală a mediului va influența sănătatea oamenilor și va afecta peisajul natural.

Normele și regulile care asigură un comportament civilizat, corect cu mediul înconjurător se stabilesc în funcție de particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor. Aceste norme și reguli se regăsesc în codul de comportare.

Codul de comportare este descoperit pas cu pas prin contactele directe cu diferite situații reale sau create intenționat. Acesta se exersează încă de la intrarea copiilor în grădiniță. Acțiunile simple vor constitui baza celor trainice (capacități, comportamente).

Grădinița și familia ajută copilul să se familiarizeze cu normele și regulile de conviețuire din natură pentru a deveni odată cu vârsta conștienți de rolul lor în menținerea echilibrului ecologic. Adulții și copiii din grupele mari sunt modele pentru cei mici dacă respectă cu strictețe normele și regulile de comportare civilizată în mediul înconjurător. Cei mici învață să le identifice, să le respecte, să le imite. Primele acțiuni pot începe de la grupa mică, atunci când preșcolarul este sfătuit să ducă resturile la coșul de gunoi, să folosească resursa de apă de la grupul sanitar cu responsabilitate, să colecteze hartia și paharele de unică folosință pentru a le preda la centrul de reciclare.

Grădinița ”Spiridușii” a desfășurat de-a lungul timpului numeroase activități ecologice sub diverse forme. În continuare prezentăm cateva dintre ele:

-o tradiție de mulți ani reprezintă activitățile de curățenie și plantare în curtea grădiniței cu ocazia venirii primăverii. Astfel copiii inaugurează folosirea vechiului loc de joacă prin înfrumusețarea acestuia și se bucură de munca lor pe toată perioada caldă. Se plantează flori perene și sezoniere dar și arbuști ornamentali.

-realizarea de târguri de Crăciun unde copiii își vând diverse lucrări decorative. Acestea sunt realizate folosind materiale reciclabile pe care ei le-au colectat anterior.

-cu ocazia pavoazării grădiniței pentru venirea anotimpului iarna, am optat să folosim și materiale reciclabile (pahare de unică folosință) pe care le-am utilizat pentru a realiza un om de zăpada în mărime naturală. Copiii au participat cu plăcere la colectarea materialelor și au fost foarte curioși să vadă cum se realizează omul de zăpadă.

-participăm la proiecte naționale care încurajează reciclarea (Ecotic bat) sau la proiectele care promovează reîmpădurirea (Mic și ecologist)

-proiectul CIVITAS (sponsorizat de Primăria Municipiului București) ”Reciclează, CREEAZĂ; natura salvează!” pe care grădinița noastră l-a inițiat, a avut ca și scop conștientizarea de către copii și părinți a influenței pe care acțiunile noastre le au asupra mediului înconjurător și a importanței păstrării unui mediu curat și sănătos, utilizării raționale a resurselor naturale și menținerii echilibrului ecologic, în vederea conservării naturii pentru generațiile următoare. Acesta a beneficiat de participarea unui număr de 732 de persoane (356 copii, 356 părinți și 20 cadre didactice), fiind implicate ca și parteneri 8 grădinițe din 5 sectoare.

Activitățile din proiect au fost următoarele:

- ✚ Realizarea primei întâlniri cu părinții și copiii, unde s-a desfășurat atelierul de creație (părinți-copii-educatoare) ”Ne jucăm, reciclăm, lucruri minunate noi creăm!” în care s-au realizat diverse obiecte utilitare sau cu caracter estetic, utilizând materialele reciclabile colectate anterior (ex: suport de birou din suluri de hartie, cutii de tablă sau borcane, ghivece din sticle de plastic, rame de fotografii, lustre sau orice alte idei pe care aceștia le propun și care se încadrează în temă).
- ✚ Activitate artistico-plastică: copiii au pictat tricouri vechi pe care le-au adus de acasă, folosind culori acrilice în scopul personalizării acestora după propriul simț artistic și estetic.
- ✚ Realizarea atelierului de creație ”Moda eco” în care părinții au lucrat pentru copii costume utilizând diverse materiale reciclabile (ziare, reviste, celofan, pungă, cd-uri, cofraje de ouă, etc).
- ✚ Spectacol-defilarea costumelor eco la centrul comercial Auchan Drumul Taberei.

-o activitate ecologică a avut loc pe data de 23 septembrie 2018, când am punctat așa cum se cuvine „Ziua internațională a curățeniei”. „Înarmați” cu saci de plastic și dotați cu mănuși și măști de protecție, copiii au adunat gunoaiele de pe un teren viran din apropiere. Ei nu s-au limitat la hârtii și PET-uri, ci chiar au avut serios de muncit, adunând la un loc obiecte diverse aruncate în acel spațiu.

-reciclarea hârtiei prin parteneriatul cu Polichrom Industry 2006 SRL, Editura Ars Libri pentru colectarea hârtiei;

-realizarea de activități în cadrul domeniului știință sau om și societate care au ca scop formarea deprinderi specific ocrotirii mediului înconjurător dar și sensibilizarea copiilor cu privire la importanța

respectării naturii în
vederea creșterii
calității vieții
(prezentarea
imaginilor care
reflectă urmările
poluării asupra
mediului
înconjurător-apa, aer,
sol, faună, floră).

-realizarea de
excursii în natura în
scopul formării și
dezvoltării dragostei
pentru aceasta și
aplicarea unor
conduite de respect
față de mediu prin
accentuarea practică a
ideii de curățare a
spațiului folosit și

lăsarea acestuia în aceeași stare în care a fost găsit. Prin drumeții, vizite, excursii copiii descoperă că natura se află într-o continuă mișcare și transformare, că există legi nescrise. Ei află că oamenii protejează și păstrează copacii seculari, plantele rare, rezervațiile naturale și parcurile naționale unde plantele, animalele, peisajele sunt în siguranță pentru a se bucura și admira frumusețea și generațiile viitoare. De asemenea, cu astfel de ocazii, copiii învață să studieze conexiunile ce apar între organisme și mediul lor de viață.

-expozițiile au ca obiectiv însușirea cunoștințelor despre mediu și formarea organizate în grădiniță de educatoare și copii capacităților și a deprinderilor intelectuale, practic acționale. Prezentarea în expoziții a unor plante ornamentale, aranjamente florale, insectare și ierbare, cărți ilustrate, fotografii, etc. necesită o mare grijă în selectarea lor pentru a reliefa elementele esențiale ale unei teme sau specificul unei activități, realizările și preocupările copiilor, cu scop instructiv.

Responsabilizarea copilului preșcolar este o aptitudine ce trebuie învățată. Însușirea acesteia ajută la maturizarea copilului. Un copil responsabil câștigă încrederea celor din jur, a părinților, prietenilor și este o persoană pe care te poți baza.

În final putem spune că un copil sensibil, activ și eficient în relațiile cu natura și cu societatea se formează de la cea mai fragedă vârstă în familie, continuând în grădiniță, apoi în școală pentru a deveni un promotor al echilibrării relațiilor existente de veacuri într-un mediu în care ne naștem și pe care dorim să-l cunoaștem cercetându-l și deseori păstrându-l.

BIBLIOGRAFIE

1. Ionescu M., Chiș V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

2. Preda V., *Metodica activităților instructiv educative în grădinița de copii*, Editura Gheorghe Cârțu Alexandru, Craiova, 2009
3. Lespezeanu M., *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*, Editura S.C. Omfal, București, 2007

PROIECT EDUCAȚIONAL „CERC DE LECTURĂ”
-Proiect educativ de promovare a lecturii

Profesor Bobu Gabriela,
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa”, Bacău

Psihologii moderni consideră că nu poți convinge pe cineva să facă un lucru, orice i-ai spune, atâta timp cât persoana este reticentă la ideea respectivă.

Dacă secolul al XX-lea a fost considerat secolul vitezei, cel în care trăim poate fi considerat secolul virtual. Elevii s-au adaptat repede în acest sens. Au ceva de lucru, de pe telefon (nici măcar nu mai merg la laptop) descarcă informațiile necesare, fie că e vorba de un rezumat, fie că au de caracterizat un personaj. Totul e la un click distanță. Din păcate, la fel de repede se și uită ceea ce se citește. O carte parcursă din scoarță în scoarță lasă în urmă sentimentul că suntem mai bogați spiritual. După ani nu ne mai amintim toate personajele, însă rămânem cu esența cărții. Dacă din cei 800 de elevi cărora se adresează acest proiect, 20 vor deveni cititori pasionați, atunci putem vorbi despre o reușită. Avem nevoie de cărți!

Proiectul a fost realizat de profesor Bobu Gabriela și de bibliotecar Miclăuș Oana și este adresat elevilor Liceului Tehnologic „Grigore Antipa”, Bacău.

TITLU: CERC DE LECTURĂ

Tipul programului: activitate extracurriculară

Grup țintă : elevii claselor IX – XII

PERIOADA DESFĂȘURĂRII: octombrie 2018 – iunie 2019

SCOP: Incitarea la lectură

OBIECTIVE:

- Încurajarea și stimularea interesului elevilor pentru lectură;
- Cultivarea lecturii de plăcere
- Stimularea gândirii critice, autonome și reflexive a elevului;
- Formarea unor criterii proprii prin care elevul să distingă singur ce și când să citească;
- Încurajarea exprimării libere a impresiilor, sentimentelor, trăirilor provocate de lectură;
- Privirea lecturii din alt punct de vedere decât cel „oficial” din clasă
- Încurajarea aptitudinilor de creație literară ale elevilor talentați;
- Familiarizarea cu personalități marcante ale culturii și literaturii române;
- Conștientizarea importanței lecturii în construirea și desăvârșirea personalității
- Dezvoltarea atitudinii de relaționare a elevilor cu ei înșiși și cu ceilalți
- Stabilirea relațiilor de prietenie între elevi bazate pe încredere și respect
- Oportunitatea schimbului de lecturi / de cărți / de opinii;
- Elaborarea unor liste de lectură recomandate de elevi

ÎNȚĂLNIRI: din două în două săptămâni (marți 13-14)

TEMATICĂ: Texte din literatura română și din literatura universală

MODALITATE DE POPULARIZARE: afiș, pagina de facebook a liceului/bibliotecii

ACTIVITĂȚI:

- activități de lectură cursivă, exerciții de dicție și citire rapidă, dezbateri
- întâlniri cu autori;
- participări la diverse lansări de carte;
- lansarea concursului *"Campania electorală a cărților"*
- vizite la Biblioteca Județeană Bacău;
- vizionări de spectacole/ filme;

Resurse umane:

- Profesor coordonator – profesor de limba și literatura română
- Bibliotecar
- Elevi

Resurse materiale: volume de opere literare, calculator - internet, videoproiector, materiale video, markere, hârtie xerox, etc.

Rezultate așteptate:

- Sporirea interesului elevilor pentru lectură;
- Formarea elevilor ca cititori pe tot parcursul vieții;
- Stabilirea unor relații de prietenie și colaborare între elevi.

Diseminarea informației:

- Crearea unui grup pe pag. de facebook a cercului de lectură
- Prezentarea activităților pe site-ul școlii;
- Realizarea unor programe artistice la bibliotecă
- Prezentarea creațiilor literare ale elevilor pe grup

Evaluare:

- Chestionare;
- Lucrări ale elevilor, afișe
- Acordarea de diplome și premii elevilor câștigători ai concursului de lectură;
- Afișe cu mesaje pro-lectura și motivaționale.

Concluzii

Pe parcursul anului școlar s-au discutat opere precum:

- *-Roșu și negru*, Stendhal;
- *Arsă de vie*, Suad
- *-Invitație la vals* Mihail Drumeș
- *-Zăpada mieilor*, Jenni Hubbard
- *Avioane de hârtie*, Dawn O Porter.

De asemenea, deoarece fondul de carte al școlii era deficitar la categoria carte contemporană și la numărul de exemplare, pe parcursul anului a luat naștere alt proiect legat de donația de cărți, scopul fiind achiziționarea de cărți noi prin donații de la elevi.

Rezultate obținute: 30 elevi înscriși, care au participat la întâlniri desfășurate la două săptămâni distanță.

Diseminare curs
„Technology Tools for Teaching Students
with Dyslexia and Other Special Needs”, Malta

Profesor logoped, Biolan Georgeta
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Dâmbovița

Mobilitatea la care am participat „Technology Tools for Teaching Students with Dyslexia and Other Special Needs” (Tehnologii de instruire pentru predarea elevilor cu dislexie și alte nevoi speciale) s-a desfășurat în localitatea Hilltop Gardens, Triq l-Inkwina, Naxxar – din Malta, având o organizare ireproșabilă, foarte bine structurată.

Scopul cursului a fost folosirea instrumentelor bazate pe tehnologie în predarea elevilor cu nevoi speciale.

Obiectivele urmarite:

- ✚ Conștientizarea diferitelor tipuri de nevoi speciale
- ✚ Încrederea în utilizarea instrumentelor online
- ✚ Cunoașterea modului în care se utilizează instrumentele tehnologice pentru a predă o varietate de subiecte elevilor cu nevoi speciale
- ✚ Resursele educaționale existente

Activitatea de formare s-a desfășurat pe o perioadă de cinci zile. Pe parcursul celor cinci zile de mobilitate au fost organizate activități diverse atât cu bază teoretică (subiecte conceptuale privind tulburarea specifică de învățare) cât și practică, prin prezentarea unor instrumente tehnologice aplicabile în terapia copiilor cu deficiențe de învățare.

Resursele software prezentate pot fi modificate, concepute în funcție de deficiența copilului, dar pot fi aplicate și în școlile de masă, la orice specializare.

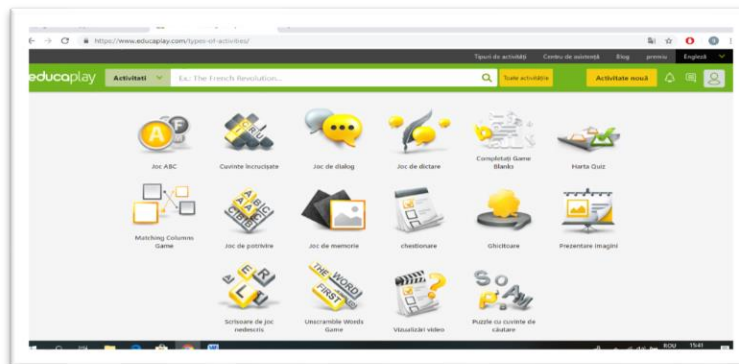
Acest curs a fost destinat oricăror persoane care au dorit să-și sporească competența în utilizarea unei metodologii practice care aduce tehnologia în clasă. Conținutul cursului nu s-a limitat la profesorii unei anumite specializări, fiind deschis profesorilor de toate specializările și nivelurile, oferind oportunitatea însușirii unor informații și competențe privind tulburările specifice de învățare, contribuind la dezvoltarea experienței profesionale a participanților.

În Malta, elevii diagnosticați cu tulburări de învățare au dreptul să folosească metode compensatorii sau de dispensare în școală sau universitate. Școlile trebuie să asigure elevilor cu tulburări de învățare posibilitatea de a folosi măsuri compensatorii, incluzând instrumente alternative de învățare, cât și măsuri care să le permită acestora să fie scutiți de la sarcini care nu sunt necesare atingerii obiectivelor academice.

Una dintre platformele prezentate la curs a fost **Educaplay** un portal care permite, după înregistrare (www.educaplay.com), crearea de activități multimedia interactive și, fără înregistrare, utilizarea activităților create de alți profesori, care poate deveni un instrument de antrenament terapeutic, dar și o modalitate de depășire a barierelor în cunoaștere și comunicare.

Elaborarea programelor de instruire au un grad ridicat de accesibilitate, putând fi utilizate atât de către terapeuți cât și de către profesorii din școlile de masă.

Diferența dintre un soft obișnuit și Sistemul educațional **Educaplay** constă în faptul că acesta, pe baza aplicațiilor existente, permit cadrului didactic să-și construiască propriul conținut elearning, pe când un soft educativ obișnuit este utilizat în formula în care a fost deja creat și introdus pe piață.

Aplicațiile din cadrul platformei Educaplay permit conceperea unor exerciții cu rol de stimulare cognitivă, de exersare a copilului în diverse planuri: psihomotric (exerciții de constientizarea corporala, dezvoltarea motricitatii fine), mnezic (exerciții de stimulare a memoriei vizuale) și lexico-grafic (exerciții pentru consolidarea achizițiilor de scris-citit).

Sistemul educational Educaplay :

- + conține de o multitudine de tipuri de activități, structurate pe principiul rezolvării de la simplu la complex,
- + fiecare tip de aplicație permite conceperea unui conținut elearning pe nivele de dificultate (ușor, mediu, greu), iar cadrul didactic își alege nivelul corespunzător potențialului cognitiv al copilului/elevului,
- + oferă indicii de rezolvare și întărire pozitivă adecvată, generând un grad de activizare ridicat și un feedback afectiv pozitiv din partea elevilor,
- + conține parametri de evaluare (timp, număr de încercări și erori) și indici pentru identificarea greșelilor (feedback vizual)

Sistemul educațional Educaplay permite construirea unui demers terapeutic individualizat și gradat ca dificultate, cu secvențe computerizate de antrenament terapeutic sau de evaluare, care să se îmbine cu modalitățile clasice de terapie.

Dezvoltarea unor competențe, cum ar fi alfabetizarea digitală, gândirea critică, colaborarea, comunicarea și rezolvarea problemelor îi fac pe elevi mai ușor de înzestrat și sunt mai bine pregătiți pentru viață după școală.

Competențele dobândite la curs m-au ajutat să îmbunătățesc activitatea mea în cadrul orelor de terapie, întrucât am reușit să accesez o mare parte din resursele educaționale oferite de formatori, activitățile devenind mult mai atractive pentru elevi.

Consideră că, introducerea tehnologiei în activitățile de predare-învățare nu are efecte pozitive vizibile și imediate la copiii cu CES, dar important este ca acestea să fie în acord cu nevoile speciale ale acestor elevi și să-i sprijine în formarea unor abilități incipiente, care să le permită utilizarea eficientă a noilor tehnologii.

Computerul poate oferi posibilitatea unei atmosfere plăcute de lucru, poate stimula, încuraja și poate oferi siguranță. Prin valorificarea la maximum a competențelor digitale dobândite, orice profesor se poate exprima printr-un comportament terapeutic inovator. Astfel, își poate construi singur instrumentele de antrenament terapeutic și de evaluare, folosindu-se de platforme educaționale, cu aplicații deschise, flexibile cum este sistemul educațional **Educaplay** cu o prezență proeminentă în peste 30 de țări și care permite crearea și partajarea activităților multimedia educaționale.

PROIECT EDUCAȚIONAL
„BIBLIOTECA ARE NEVOIE DE (CĂRȚI) NOI!”
Proiect educativ de promovare a lecturii

Prof. Bobu Gabriela
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa”, Bacău

Argument:

La începutul acestui an am pus bazele, în cadrul liceului, împreună cu doamna bibliotecar Miclăuș Oana, unui club de lectură la care s-au înscris aproximativ 30 de elevi. Aceștia le-am cerut părerea în vederea alegerii, de la o întâlnire la alta, a titlurilor ce urmează a fi supuse dezbaterii. Am constatat că fondul de carte este relativ depășit, așa că am decis să apelăm la elevii noștri, cititori pasionați, pentru a-l schimba. Astfel s-a născut următorul proiect.

Proiectul educativ „**BIBLIOTECA ARE NEVOIE DE (CĂRȚI) NOI!**” are drept scop stimularea interesului elevilor pentru lectură, dar și îmbogățirea fondului de carte în biblioteca liceului.

Domeniul: Acțiune de voluntariat.

Perioada de derulare a proiectului: martie – aprilie 2019

Grup țintă: Elevii Liceului Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău

Colaboratori:

Dirigintii claselor IX-XII

Responsabil financiar - Popa Ana Maria

Argument:

Activitatea din biblioteca școlară este parte integrantă a procesului de instruire, formare și educare în cadrul învățământului preuniversitar. Fondul de carte specific vârstei redus, din cauze variate, a dus la necesitatea organizării și desfășurării proiectului „**BIBLIOTECA ARE NEVOIE DE (CĂRȚI) NOI!**”

Proiectul are ca etapă inițială aplicarea unor chestionare, în mod aleatoriu, la unele clase de liceu. În urma analizei răspunsurilor primite, s-a realizat o listă cu aproximativ 70 de titluri de cărți dorite de elevi. Din lipsa fondurilor, nu s-au putut procura aceste volume, fapt care a dus la necesitatea donării lor de către elevi, în funcție de preferințe.

Scopul proiectului:

- Îmbogățirea fondului de carte al bibliotecii Liceului Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău

Scopul acestei acțiuni este de a implica elevii și cadrele didactice de la Liceul Tehnologic Grigore Antipa” în acțiuni de voluntariat în școală, de a-i face să conștientizeze că biblioteca poate fi un loc de întâlnire, dialog și informare.

Obiective:

- creșterea numărului de cărți / publicații noi în biblioteca școlii prin donații și activități de voluntariat;
- dotarea bibliotecii cu cărți specific vârstei și dorințelor exprimate în chestionarele privind interesul pentru lectură;
- încurajarea și stimularea interesului elevilor pentru lectură, oferindu-le șansa de a alege cartea pe care o vor dona și regăsi în biblioteca școlii;
- evidențierea importanței lecturii în dezvoltarea abilităților de comunicare și formare a personalității

Nr .	Autor	Titlu	Nr.	Autor	Titlu
1	Paulo Coelho	Alchimistul	2	Lois Lowry	Darul lui Jonas
3	Yeonmi Park	Drumul catre libertate	4	Lois Lowry	Fauritoarea de albastru
5	Fredik Backman	Un barbat pe nume Ove	6	Lois Lowry	Numara stelele
7	Blubaker Bradley	Razboiul care mi-a salvat viata	8	Monica Hesse	Fata cu palton albastru
9	Traci Chee	Cititoarea	10	Gary Paulsen	Toporisca
11	Margaret Atwood	Povestea slujitoarei	12	Lynda Hunt	Ca pestele in copac
13	Markus Zusack	Hotul de carti	14	John Boyne	Baiatul cu pijamale in dungii
15	Kazuo Ishiguro	Sa nu ma parasesti	16	George Orwell	O fata de preot
17	Harper Lee	...Sa ucizi o pasare cantatoare	18	Michelle Obama	Povestea mea
19	Anna Frank	Jurnalul Annei Frank	20	Patricia McCormik	Vanduta la 13 ani
21	Erin Watt	Printesa de hartie	22	Malala Yousafzai	Eu sunt Malala
23	David Arnold	Tinutul tantarilor	24	Janette Walls	Castelul de sticla
25	Sophie Dahl	In jocul celor mari	26	Ransom Riggs	Miss Peregrine 1 - Caminul copiilor deosebiti
27	Jill Hathaway	Alunecare 1	28	Ransom Riggs	Miss Peregrine 2 - Orasul pustiu
29	Melvin Burgess	Decizie mortala	30	Ransom Riggs	Miss Peregrine 3 - Biblioteca sufletelor
31	Jenny Hubbard	Zapada mieilor	32	Ally Condie	Raspantii
33	Ch. Harris	Morti pana la apus	34	Ally Condie	Legaminte
35	Joseph Delaney	Ucenicul vraciului	36	Ally Condie	Visul unei vacante de vara
37	Carlos Ruiz Zafon	Palatul de la Miazanoapte	38	Carlos Ruiz Zafon	Labirintul spiritelor
39	Carlos Ruiz Zafon	Jocul ingerului	40	Carlos Ruiz Zafon	Luminile din septembrie
41	Carlos Ruiz Zafon	Marina	42	Carlos Ruiz Zafon	Printul din negura
43	Carlos Ruiz Zafon	Umbra vantului	44	Carlos Ruiz Zafon	Prizonierul cerului

45	Federico Moccia	Trei metri deasupra cerului vol. 1	46	Federico Moccia	Trei metri deasupra cerului vol. 2
47	Federico Moccia	Trei metri deasupra cerului vol. 3	48	John Green	Sub aceeasi stea
49	Cecilia Ahem	P.S. Te iubesc	50	Dawn O'Porter	Avioane de hartie
51	Stephanie Perkins	Isla si fericirea pana la adanci batraneti	52	Stephanie Perkins	Lola si baiatul de treaba din vecini
53	Vitali Cipileaga	In umbra pasilor tai	54	Vitali Cipileaga	De vorba cu Emma
55	Nicolae Dabija	Te blestem sa te indragostesti de mine	56	Lev Tolstoi	Anna Karenina
57	Mihail Drumes	Invitatie la vals	58	Mihail Drumes	Scrisoare de dragoste
59	W. Shakespeare	Romeo si Julieta	60	George Calinescu	Enigma Otiliei
61	Agatha Christie	Zece negri mititei	62	Agatha Christie	Crima din Orient express
63	Agatha Christie	Ucigasul ABC	64	M. Sadoveanu	Baltagul
65	Camil Petrescu	Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi	66	Honore de Balzac	Mos Goriot
67	Marin Sorescu	Iona	68	Gabriel Garcia Marquez	Dragostea in vremea holerei
69	J. D. Salinger	De veghe in lanul de secara	70	Gustave Flaubert	Doamna Bovary
71	Jane Austen	Mandrie si prejudecata	72	Jane Austen	Ratiune si simtire
73	Ch. Bronte	Jane Eyre	74	Nicolae Steinhardt	Jurnalul fericirii
75	Ileana Vulpescu	Arta conversatiei	76	Aurelia Marinescu	Codul bunelor maniere
77	Robert Kiyosaki	Tata bogat, tata sarac	78	Robert Cormier	Razboiul ciocolatei

Materiale: biblioteca școlară, fișe de lucru, cărți, aparat foto, imprimantă, carton, hartie xerox, diplome;

Umane: elevi, cadre didactice.

Financiare – resurse proprii pentru confecționarea semnelor de carte, afișelor, imprimarea adeverințelor, diplomelor și certificatelor de voluntar.

Descrierea proiectului

Proiectul se va desfășura pe domenii care vizează atât resursa materială cât și resursa umană, fiecare conținând activități precum:

1. Anunțarea proiectului – Realizarea materialelor informative: Afișe, semne de carte - martie 2019
2. Instruirea voluntarilor
3. Promovarea proiectului și distribuirea listelor bibliografice la sălile de clasă – martie 2019
4. „Biblioteca are nevoie de (cărți) noi!” – donație de carte nouă din partea elevilor; înregistrarea în evidența contabilă – aprilie 2019
5. Activitate de documentare - selecția citatelor pentru semnele de carte
6. Atelier de creație – semne de carte și afișe cu citate motivaționale – martie - aprilie 2019
7. Distribuirea și acordarea adeverințelor – aprilie 2019

Rezultate așteptate:

- Donații de cărți prin campanii organizate de elevii liceului
- Îmbogățirea fondului de carte din biblioteca liceului cu 35 exemplare, cărți noi donate de elevi
- Realizarea de semne de carte și afișe cu citate motivaționale
- Creșterea numărului de împrumuturi la biblioteca școlii

Monitorizare și Evaluare:

- Realizarea de afișe, semne de carte;
- Adeverințe, diplome, certificate de voluntar;
- Procese verbale;
- Portofoliu cu activitățile desfășurate în perioada derulării proiectului;

Sustenabilitate:

Acest proiect educațional reprezintă o investiție benefică în viața elevilor, devenind un bun obicei multă vreme și cu posibilitatea de dezvoltare/continuare ulterioară a acestuia prin atragerea de noi cărți obținute în urma activității de donație voluntară. De asemenea, proiectul urmărește să dezvolte anumite deprinderi legate de administrarea bugetului personal, prin planuirea unor investiții culturale.

Lista cartilor care pot fi donate:

Mentiuni:

- ✚ Pentru ca fondul de carte donat bibliotecii sa fie cat mai divers, va rugam sa alegeti din lista cartea pe care vreti sa o donati si sa comunicati acest lucru voluntarilor proiectului sau la biblioteca
- ✚ Cartile pot fi achizitionate cu reducere de la: www.elefant.ro, www.librarie.net, www.libris.ro

Specificatii:

In functie de donatie, elevii vor primi – adeverinta /adeverinta + semn de carte

Voluntarii vor primi certificate de voluntary

Rezultate obținute: Fondurile donate bibliotecii au depășit suma de 700 lei, iar efectivul de carte a fost de 47 volume.

REVISTA PROFEDU

NR. 6

IUNIE 2019

ISSN-2559 – 6950

www.profedu.ro